

พระราชบัญญัติ

มาตราซึ่ง ตวง วัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖

พร้อมด้วย

พระราชบัญญัติ และประกาศของคณะปฏิวัติแก้ไขเพิ่มเติม พระราชกฤษฎีกา
กฎและประกาศกระทรวง ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

รวบรวมโดย

ร้อยตำรวจโท เสถียร วิชัยลักษณ์

ป. แพทยศาสตร์แห่งจุฬาลงกรณ์ฯ เนติบัณฑิตไทย และรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต

กับ

พันตำรวจเอก สืบวงศ์ วิชัยลักษณ์

วิทยาศาสตร์บัณฑิตแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

และ

นิติศาสตร์บัณฑิตแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นิติเวช

หน้าพระบรมหาราชวัง ข้างที่ทำการ ป.ท. หน้าพระลาน กรุงเทพมหานคร

พิมพ์จำหน่าย

พระราชบัญญัติ

มาตราซึ่ง ตวง วัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖

พร้อมด้วย

พระราชบัญญัติ และประกาศของคณะปฏิวัติแก้ไขเพิ่มเติม พระราชกฤษฎีกา
กฎและประกาศกระทรวง ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

รวบรวมโดย

ร้อยตำรวจโท เสถียร วิชัยลักษณ์

ป. แพทยศาสตร์แห่งจุฬาลงกรณ์ฯ เนติบัณฑิตไทย และรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต

กับ

พันตำรวจเอก สิบวงศ์ วิชัยลักษณ์

วิทยาศาสตร์บัณฑิตแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

และ

นิติศาสตร์บัณฑิตแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นิติเวช

หน้าพระบรมมหาราชวัง ข้างที่ทำการ ป.ท. หน้าพระลาน กรุงเทพมหานคร

พิมพ์จำหน่าย

พระราชบัญญัติ

มาตราขั้่ง ตวง วัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖

พร้อมด้วย

พระราชบัญญัติ และประกาศของคณะปฏิวัติแก้ไขเพิ่มเติม พระราชกฤษฎีกา
กฎและประกาศกระทรวง ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

รวบรวมโดย

ร้อยตำรวจโท เสถียร วิชัยลักษณ์

ป. แพทยศาสตร์แห่งจุฬาลงกรณ์ฯ เนติบัณฑิตไทย และรัฐศาสตร์มหาดบัณฑิต

กับ

พันตำรวจเอก สืบวงศ์ วิชัยลักษณ์

วิทยาศาสตร์บัณฑิตแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

และ

นิติศาสตร์บัณฑิตแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มีฉะวชั้

หน้าพระบรมหาราชวัง ขั้่งที่ทำการ ป.ท. หน้าพระลาน กรุงเทพมหานคร

พิมพ์จำหน่าย

คำนำ

การพิมพ์พระราชบัญญัติมาตราซึ่ง ดวง วัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖ ครั้งนี้ ผู้รวบรวมได้นำความที่แก้ไขเพิ่มเติม เฉพาะที่ยังคงใช้อยู่ในปัจจุบันมารวมไว้ในฉบับแรกเป็นแห่งเดียวกันโดยตัดความในมาตราที่ยกเลิกออก และเฉพาะมาตราที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมได้แจ้งให้ทราบด้วยตัวอักษรขนาดเล็กไว้ข้างบนมาตรานั้นๆ ด้วย

สารบาญ

หน้า

พระราชบัญญัติมาตราซึ่ง ตวง วัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖ ๑

ลักษณะ ๑ ข้อความเบื้องต้น ๑

ลักษณะ ๒ บทวิเคราะห์จำนวนหน่วย ๖

ลักษณะ ๓ การทำ การส่ง การขาย เครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ๑๑

ลักษณะ ๔ การให้คำรับรอง ๑๒

ลักษณะ ๕ การฟ้องร้องและบทลงโทษ ๑๗

ลักษณะ ๖ บทเปิดเสร็จ

พระราชบัญญัติมาตราซึ่งตวง วัด แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๖ ๒๒

พระราชบัญญัติมาตราซึ่ง ตวง วัด พ.ศ. ๒๔๖๖ แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๗ ๒๓

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗๑ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ๒๔

พระราชบัญญัติมาตราซึ่ง ตวง วัด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๖ ๒๖

กฎเสนาบดีกระทรวงพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราซึ่ง ตวง วัด พ.ศ. ๒๔๖๖

หมวดที่ ๑ ว่าด้วยสำนักงานกลาง และ ระเบียบการ ๒๘

หมวดที่ ๒ ว่าด้วยเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ๒๙

เครื่องวัด ๓๑

เครื่องตวง ๓๓

เครื่องตวงของเหลว ๓๓

เครื่องตวงของแห้ง ๓๔

เครื่องชั่ง ๓๖

(ข)

	หน้า
ข้อบังคับสำหรับเครื่องชั่งต่างๆ ทั่วไป	๓๖
เครื่องชั่งชนิดที่ ๑	๓๕
เครื่องชั่งชนิดที่ ๒	๔๐
เครื่องชั่งชนิดที่ ๓	๔๐
เครื่องชั่งชนิดที่ ๔	๔๑
เครื่องชั่งชนิดที่ ๕	๔๒
ค้อนน้ำหนัก	๔๓
หมวดที่ ๓ ว่าด้วยอาชญาบัตร	๔๕
หมวดที่ ๔ ว่าด้วยการให้กำรรับรอง	๔๖
หมวดที่ ๕ ว่าด้วยการสำรวจ	๔๗
หมวดที่ ๖ คาตรงเทียบ	๔๕
คาตรงเทียบความยาว	๕๐
คาตรงเทียบคดภาค	๕๑
คาตรงเทียบโวลูม	๕๒
คาตรงเทียบความจุ (วัตถุเหลวและแห้ง)	๕๓
คาตรงเทียบความจุ (วัตถุเหลว)	๕๔
คาตรงเทียบความจุ (วัตถุแห้ง)	๕๕
คาตรงเทียบแมส (ที่เรียกกันว่าน้ำหนัก)	๕๖
หมวดที่ ๗ อัตราค่าธรรมเนียม	๕๗
กฎกระทรวงการเศรษฐกิจ ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราชั่ง ตวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ (ฉบับที่ ๒) (ยกเลิกแล้วไม่ได้พิมพ์ลงไว้)	๖๗
กฎกระทรวงพาณิชย์ ออกตามความในพระราชบัญญัติ มาตราชั่ง ตวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ (ฉบับที่ ๓)	๖๘

(ก)

หน้า

กฎกระทรวงพาณิชย์ (ฉบับที่ ๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการขัง ดวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖	๗๗
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการขัง ดวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖	๘๐
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๑๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการขัง ดวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖	๘๖
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๑๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการขัง ดวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖	๘๑
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการขัง ดวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖	๘๕
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๒๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการขัง ดวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖	๑๐๘
<u>พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบังคับใช้วิธียุติมาตรการขัง ดวง วัด และจำนวนหน่วยกับเครื่องขัง เครื่องดวง เครื่องวัด ที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมาตรการขัง ดวง วัด พ.ศ. ๒๔๖๖</u>	
ในกรุงเทพมหานคร มณฑลอยุธยา มณฑลราชบุรี และมณฑลปราจีนบุรี พ.ศ. ๒๔๗๕	๑๑๐
ในจังหวัดสงขลา นครศรีธรรมราช พัทลุง สตูล สุราษฎร์ธานี ชุมพร บัตตานี ยะลา นราธิวาส ภูเก็ต ระนอง พังงา ตรัง และกระบี่ พ.ศ. ๒๔๗๘	๑๑๑
ในจังหวัดสวรรคโลก พ.ศ. ๒๔๗๘	๑๑๓
ในจังหวัดอุดรธานี พ.ศ. ๒๔๗๘	๑๑๕

ในจังหวัดพิษณุโลก พิจิตร เพ็ชรบูรณ์ กำแพงเพชร ตาก
 เชียงใหม่ ลำพูน เชียงราย แม่ฮ่องสอน แพร่ ลำปาง น่าน
 นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม อุบลราชธานี
 ขุขันธ์ สุรินทร์ อุดรธานี หนองคาย นครพนม ขอนแก่น สกลนคร
 และจังหวัดเลย พ.ศ. ๒๔๗๕

๑๑๗

ประกาศกระทรวงเศรษฐกิจ—กระทรวงพาณิชย์

ประกาศ เรื่อง กำหนดวิธีการแสดงปริมาณของสินค้าหีบห่อ (ยกเลิก)

๑๑๕

ประกาศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๕) เรื่อง กำหนดชนิดสินค้า
 หีบห่อที่ต้องแสดงปริมาณของสินค้า (ยกเลิก)

๑๑๕

ประกาศ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๑๘) เรื่อง กำหนดการซื้อขาย
 สินค้าที่ต้องซื้อขายโดยใช้มาตราชั่ง หรือมาตราตวง ตามวิธีเมตริก (ยกเลิก)

๑๑๕

ประกาศ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๑๙) เรื่อง กำหนดชนิดสินค้าหีบห่อ
 ที่ต้องแสดงปริมาณของสินค้า (ยกเลิก)

๑๒๐

ประกาศ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๑) เรื่อง กำหนดการซื้อขาย
 สินค้าที่ต้องซื้อขายโดยใช้มาตราชั่งตามวิธีเมตริก

๑๒๐

ประกาศ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๒) เรื่อง กำหนดชนิด และ
 วิธีการแสดงปริมาณของสินค้าหีบห่อ

๑๒๒

ประกาศ เรื่อง การจัดตั้งสำนักงานสาขาชั่ง ตวง วัด

๑๓๘

พระราชบัญญัติ

มาตราขั้ ดว ง วัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖

พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชดำริหวั่ว่า พระราชอาณาจักรไทยในเวลานี้ยังไม่มีวิธี ขั้ ดว ง วัด เป็น สม่านรูป ขั้ กั้กำหนดเป็นมาตรา และบัญญัติเป็นกฎหมาย สมควรจะมีวิธีเช่นที่กล่าว มุขน

อนั้ ง วิธีขั้ ดว ง วัด ของประเทศไทยนั้น ควรอนุโลมตามวิธีแห่งนานา ประเทศ สุดแต่จะสมกับค้ความประสงค้ภายในพระราชอาณาจักร และวิธีเมตริกนั้น ปรากฏว่าได้ใช้กันไพลกาลแล้ว

จึงมีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า วิธีขั้ ดว ง วัด ของประเทศไทยนั้นให้เป็นวิธีเมตริก กั้บให้รวมจำนวนหน่วยที่เป็นประเพณีบางอย่างซึ่งได้ดัดแปลงเข้าหาวิธีเมตริกแล้วนั้น เพิ่มขึ้นช้เวลาที่จำเป็นยังจะต้องใช้เพื่อประสพความ ประสงค้ของภูมิประเทศ

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติไว้สืบไปดังนี้

ลักษณะ ๑

ข้อความเบื้องต้น

มาตรา ๑ ให้เรียกกฎหมายนี้ว่า พระราชบัญญัติมาตราขั้ ดว ง วัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖

มาตรา ๒ ในพระราชบัญญัติ

“เสนาบดี” หมายความว่า เสนาบดีเจ้ากระทรวง ผู้ซึ่งได้รับมอบหน้าที่โดย
กระแสพระบรมราชโองการให้จัดการตามพระราชบัญญัติ

“กฎเสนาบดี” หมายความว่า กฎเสนาบดีที่ออกเพื่อจัดการตามพระราช-
บัญญัติ

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า บุคคลผู้ใดผู้หนึ่งซึ่งได้รับอำนาจโดยพิเศษ
ก็ดี หรือโดยหน้าที่ราชการก็ดี ให้กระทำตามข้อบัญญัติของพระราชบัญญัติทั้งหมด
หรือแต่ส่วนใดส่วนหนึ่ง

“วิธี” หมายความว่า วิธีมาตราซึ่ง ตวง วัด ซึ่งเป็นท้องเรื่องของพระราช-
บัญญัติ

“จำนวนหน่วย” หมายความว่า มาตราซึ่ง ตวง วัด ที่จำกัดหน่วยแนลงไว้
และถ้าคุณหารเป็นชั้นๆ เข้าแล้วจักได้อัตรา ลำดับต่างๆ แห่งมาตราซึ่ง ตวง วัด
ดังกล่าวในพระราชบัญญัติ

“มาตราซึ่ง” หมายความว่า มาตราซึ่งใดๆ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ

“มาตราตวง” หมายความว่า มาตราตวงใดๆ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ

“มาตราวัด” หมายความว่า มาตราวัดใดๆ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ

“เครื่องชั่ง” หมายความว่า เครื่องชั่งทั้งปวง และคัมภ์น้ำหนักสำหรับชั่ง ซึ่ง
การใช้สิ่งเหล่านั้นเป็นการชอบด้วยกฎหมายตามพระราชบัญญัติ หรือตามกฎหมาย
ที่ออกเพื่อจัดการตามพระราชบัญญัติ

“เครื่องตวง” หมายความว่า เครื่องสำหรับตวง ซึ่งการใช้เครื่องเหล่านั้นเป็น
การชอบด้วยกฎหมายตามพระราชบัญญัติ หรือตามกฎหมายที่ออกเพื่อจัดการ
ตามพระราชบัญญัติ

“เครื่องวัด” หมายความว่า เครื่องสำหรับวัดความยาว และโวลุ่มซึ่งการใช้
เครื่องเหล่านั้นเป็นการชอบด้วยกฎหมายตามพระราชบัญญัติ หรือตามกฎหมายที่
ออกเพื่อจัดการตามพระราชบัญญัติ

“ผู้ทำ” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตโดยถูกต้องให้เป็นผู้ทำเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด

“ผู้ซ่อม” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตโดยถูกต้องให้เป็นผู้ซ่อม เครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด

“ผู้ขาย” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตโดยถูกต้องให้เป็นผู้ขายเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด

“ผู้ส่ง” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตโดยถูกต้องให้เป็นผู้ส่งเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด เข้ามาในพระราชอาณาจักร

มีบทนิยามคำว่า “สินค้าหีบห่อ” และ “บรรจุ” เพิ่มขึ้นโดยข้อ ๑ แห่ง ป.ว. ฉบับที่ ๑๗๑ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ดังต่อไปนี้

“สินค้าหีบห่อ” หมายความว่า สินค้าซึ่งได้บรรจุ หุ้มห่อ หรือผูกมัดไว้ และซื้อขายหรือจำหน่าย หรือเจตนาจะซื้อขายหรือจำหน่ายกันในลักษณะเช่นนั้น

“บรรจุ” หมายความว่า รวมถึงแบ่งบรรจุสินค้าหีบห่อ และนำหรือส่งสินค้าหีบห่อเข้ามาในราชอาณาจักร

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ทั่วพระราชอาณาจักร เมื่อพ้นวันประกาศพระราชบัญญัติในราชกิจจานุเบกษาไปแล้วสิบสองเดือน

เว้นแต่ ตั้งแต่วันให้ใช้พระราชบัญญัตินี้จนถึงวันออกประกาศพระราชกฤษฎีกาดังบัญญัติไว้ในมาตราต่อไปนี้ เป็นการขบด้วยกฎหมายที่มหาดจะเลือกใช้วิธีมาตราชั่ง ตวง วัด ที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ กับใช้จำนวนหน่วยเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด สำหรับกันกับวิธีนั้นก็ได้ หรือจะใช้วิธีกับใช้จำนวนหน่วยและเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด อย่างอื่นใดๆ ซึ่งใช้อยู่เป็นประเพณีในพระราชอาณาจักรก็ได้

แต่ว่า ในระหว่างระยะเวลาที่กล่าวมาในตอนนั้น บุคคลผู้ใดผู้หนึ่งในกิจการต่อเนื่องกับผู้อื่น หรือในพาณิชย์กิจใดๆ สมควรใช้ส่วนใดส่วนหนึ่งของวิธีที่

กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้กับใช้จำนวนหน่วยและเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด สำหรับกันกับวิธีนี้ ให้ถือว่าผู้นั้นยอมตนประพฤติกตามข้อบัญญัติทั้งปวง แห่งพระราชบัญญัตินี้ ทว่าด้วยวิธีจำนวนหน่วยและเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด นั้น และว่าผู้นั้นตั้งอยู่ในฐานะที่อาจถูกฟ้องเอาโทษได้ในเมื่อไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติ

มาตรา ๔ ภายหลังจากระยะเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีเต็มจะได้ล่วงไปแล้วจากวันที่ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ ดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๓ จะให้มีพระราชกฤษฎีกาประกาศในราชกิจจานุเบกษา บังคับให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ทั่วพระราชอาณาจักรหรือแต่ภาคใดภาคหนึ่งตามที่จะประกาศเป็นคราวๆ

ตั้งแต่วันประกาศพระราชกฤษฎีกาดังนี้เป็นต้นไป การใช้วิธีมาตราชั่ง ตวง วัด หรือเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด อย่างใดอย่างหนึ่งนอกออกไปจากที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย ยกเว้นแต่ที่เสนาบดีจะได้อนุญาตให้ใช้ในทางอาชีพและทางวิทยาศาสตร์โดยจำเพาะ

มีความเพิ่มขึ้นเป็นมาตรา ๔ ทวิ โดยข้อ ๒ แห่ง ป.ว. ฉบับที่ ๑๗๑ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ดังต่อไปนี้

“มาตรา ๔ทวิ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้

- (๑) การซื้อหรือขายหรือจำหน่ายอย่างใดซึ่งสินค้าใด ในท้องที่ใด ต้องกระทำโดย มาตราชั่ง มาตรตวง มาตรวัด หรือนับเป็นหน่วย
- (๒) การบรรจุสินค้าหีบห่อชนิดใด เพื่อการขายหรือจำหน่ายอย่างใดที่ผู้บรรจุต้องแสดงปริมาณของสินค้าไว้ตามวิธีการที่กำหนด
- (๓) การบรรจุสินค้าหีบห่อชนิดใด เพื่อการขายหรือจำหน่ายอย่างใดที่ผู้บรรจุต้องบรรจุสินค้าตามปริมาณที่กำหนด

การกำหนดตามวรรคหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และมีผลใช้บังคับนับแต่วันที่รัฐมนตรีกำหนด โดยต้องไม่น้อยกว่าหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

ความในมาตรา ๕ เดิมถูกยกเลิกโดยข้อ ๓ แห่ง ป.ว. ฉบับที่ ๑๗๑ (พ.ศ. ๒๕๑๕) และให้ใช้ความใหม่แทนดังต่อไปนี้

“มาตรา ๕ บรรดาสินค้าหีบห่อที่นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร หรือนำหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร ที่แสดงปริมาณตามมาตราข้าง ดวง วัด ของต่างประเทศ ผู้นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร หรือผู้นำหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรต้องแสดงปริมาณตามมาตราข้าง ดวง วัด ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

ในการแสดงปริมาณนั้น ในกรณีนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร ต้องทำก่อนรับมอบไปจากเจ้าพนักงานศุลกากร เว้นแต่รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ทำภายหลังตามเงื่อนไขที่กำหนด ในกรณีนำหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร ต้องทำก่อนนำออกจากสถานที่บรรจุหีบห่อ

การแสดงปริมาณตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามวิธีการและอัตราเปรียบเทียบตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๖ ให้เสนาบดีจัดตั้งสำนักงานกลางขึ้นในกรุงเทพฯ ไว้เป็นที่สำหรับรักษาแบบมาตราของจำนวนหน่วยแห่งวิธีและแบบประถมของแบบมาตรานั้น กับไว้สำหรับการทำงานทั้งปวงที่เกี่ยวข้องแก่การนี้

แบบที่กล่าวมานั้น จะเอาออกไปจากสำนักงานกลางได้จำเพาะเพื่อสำนักงานมาตราข้าง ดวง วัด ของนานาประเทศทำการสอบเปรียบเทียบ หรือทำใหม่เท่านั้นและต้องมีคำสั่งพิเศษของเสนาบดีจำเพาะการนี้

มาตรา ๗ ให้สำนักงานกลางมีอำนาจออกอาชญาบัตรให้แก่ผู้ทำ ผู้ส่ง ผู้ซ่อม และ ผู้ขาย เครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ที่กำหนดอนุญาตให้ใช้ตามวิธีที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัตินี้

ให้สำนักงานนี้ทำหน้าที่ในการรักษาทะเบียน การให้คำรับรอง การสำรวจและการกำกับตรวจตราทั่วไปในเรื่องอาชญาบัตรเรื่องเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัดสำหรับกันกับวิธีนี้ ให้ถูกต้องตามความประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายเสนาบดี

มาตรา ๘ ให้เสนาบดีจัดตั้งสำนักงานสาขาขึ้นในตำบลต่าง ๆ จะสำหรับอำเภอใด หรือท้องที่ใด แล้วแต่จะเห็นจำเป็น และให้สำนักงานสาขานั้นมีอำนาจและหน้าที่ดังได้ระบุไว้ในมาตราก่อน ตามที่เสนาบดีจะเห็นสมควรเป็นคราวๆ

ลักษณะ ๒

บทวิเคราะห์จำนวนหน่วย

มาตรา ๙ มูลจำนวนหน่วยแห่งความยาวนั้น ให้เป็นเมตร คือ ระยะยาวระหว่างศูนย์ของเส้นสองเส้นบนแท่งปลาตินุม อิริเดียม ในเวลาที่ความหนาความร้อนเสมอขึ้นน้ำแข็งละลาย ซึ่งเก็บไว้ในสำนักงานมาตราชั่ง ตวง วัด ของนานาประเทศ และซึ่งที่ประชุมใหญ่ครั้งแรกแห่งมาตราชั่ง ตวง วัด ได้ประกาศไว้เป็นแบบประถมตัวมาตราของ เมตร

สำหรับประเทศไทย เมตร นั้น คือ ขนาดยาวซึ่งสำนักงานมาตราชั่ง ตวง วัด ของนานาประเทศทำขึ้น กำหนดเป็นแบบมาตราและรับรองว่าถูกต้อง ให้จำนวนหน่วยตามกฎหมายแห่งความยาวเป็นดังต่อไปนี้

๑ วิธีเมตริก

<u>นาม</u>	<u>อัตรา</u>	<u>อักษรย่อ</u>
กิโลเมตร	= พันเมตร	ก.ม.
เฮกโตเมตร	= ร้อยเมตร	ฮ.ม.
เดคาเมตร	= สิบเมตร	ด.ค.ม.
เมตร	= มูลจำนวนหน่วย	ม.
เดซิเมตร	= หนึ่งในสิบของหนึ่งเมตร	ด.ม.
เซนติเมตร	= หนึ่งในร้อยของหนึ่งเมตร	ช.ม.
มิลลิเมตร	= หนึ่งในพันของหนึ่งเมตร	ม.ม.
มิกรอน	= หนึ่งในพันของหนึ่งมิลลิเมตร	มิ.ค.

๒ วิธีประเพณี

<u>นาม</u>		<u>อัตรา</u>	<u>อักษรย่อ</u>
เส้น	ให้เท่ากับ	สี่สิบเมตร	ส.น.
วา	ให้เท่ากับ	สองเมตร	ว.
ศอก	ให้เท่ากับ	ครึ่งของหนึ่งเมตร	ศ.
คืบ	ให้เท่ากับ	หนึ่งในสี่ของหนึ่งเมตร	ค.

ความในมาตรา ๑๐ เดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. มาตราชั่ง ตวง วัด พ.ศ. ๒๕๗๖ และใช้ความใหม่แทนดังต่อไปนี้

“มาตรา ๑๐ มูลจำนวนหน่วยแห่งคลภาค (Surface) นั้นให้เป็นการง-
 เหลี่ยม มีด้านกว้างยาวด้านละหนึ่งเมตร และเรียกว่า “ตารางเมตร”
 ให้จำนวนหน่วยตามกฎหมายแห่งคลภาค เป็นดังต่อไปนี้

๑ วิธีเมตริก

<u>นาม</u>		<u>อัตรา</u>	<u>อักษรย่อ</u>
ตารางกิโลเมตร	=	ล้านตารางเมตร	ก.ม. ^๒
ตารางเฮกโตเมตรหรือเฮกตาร์	=	หมื่นตารางเมตร	ฮ.ม. ^๒
ตารางเดคาเมตร หรืออาร์	=	ร้อยตารางเมตร	ด.ค.ม. ^๒
ตารางเมตร	=	มูลจำนวนหน่วย	ม. ^๒
ตารางเดซิเมตร	=	หนึ่งในร้อยของหนึ่งตารางเมตร	ค.ม. ^๒
ตารางเซนติเมตร	=	หนึ่งในหมื่นของหนึ่งตารางเมตร	ช.ม. ^๒
ตารางมิลลิเมตร	=	หนึ่งในล้านของหนึ่งตารางเมตร	ม.ม. ^๒

๒ วิธีประเพณี

<u>นาม</u>		<u>อัตรา</u>	<u>อักษรย่อ</u>
ไร่	ให้เท่ากับ	พันหกร้อยตารางเมตร	ร.
งาน	ให้เท่ากับ	สี่ร้อยตารางเมตร	ง.
ตารางวา	ให้เท่ากับ	สี่ตารางเมตร	ว. ^๒

ความในมาตรา ๑๑ เดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. มาตราชั่ง ตวง วัด พ.ศ. ๒๔๗๖ และใช้ความใหม่แทนดังต่อไปนี้

“มาตรา ๑๑ มวลจำนวนหน่วยแห่งโวลูมนั้น ให้เป็นโวลูมที่จู่อยู่ในรูปเหลี่ยมลูกบาศก์ ซึ่งมีด้านกว้างยาวและสูงด้านละหนึ่งเมตร และเรียกว่า “ลูกบาศก์เมตร” ให้จำนวนหน่วยตามกฎหมายแห่งโวลูม เป็นดังต่อไปนี้

๑. วิธีเมตริก

<u>นาม</u>	<u>อัตรา</u>	<u>อักษรย่อ</u>
ลูกบาศก์กิโลเมตร	พันล้านลูกบาศก์เมตร	ก.ม. ^๓ .
ลูกบาศก์เฮกโตเมตร	ล้านลูกบาศก์เมตร	ฮ.ม. ^๓ .
ลูกบาศก์เดคาเมตร	พันลูกบาศก์เมตร	ด.ก.ม. ^๓ .
ลูกบาศก์เมตร	มวลจำนวนหน่วย	ม. ^๓ .
ลูกบาศก์เดซิเมตร	หนึ่งในพันของหนึ่งลูกบาศก์เมตร	ด.ม. ^๓ .
ลูกบาศก์เซนติเมตร	หนึ่งในล้านของหนึ่งลูกบาศก์เมตร	ซ.ม. ^๓ .
ลูกบาศก์มิลลิเมตร	หนึ่งในพันของหนึ่งลูกบาศก์เซนติเมตร	ม.ม. ^๓ .”

มาตรา ๑๒ มวลจำนวนหน่วยแห่งแมส (ที่เรียกกันว่าน้ำหนัก) นั้น ให้เป็นกิโลกรัม คือ แมสของแท่งกลมแห่งปลาตินัม อิริดีอุม ซึ่งเก็บไว้ในสำนักงานมาตราชั่ง ตวง วัด ของนานาประเทศ และซึ่งที่ประชุมใหญ่ครั้งแรกแห่งมาตราชั่ง ตวง วัด ได้ประกาศไว้เป็นแบบประณมัตว์มาตราของกิโลกรัม

สำหรับประเทศไทย กิโลกรัม นั้น คือ แมสซึ่งสำนักงานมาตรฐานชั่ง ตวง วัด
ของนานาประเทศได้ทำขึ้น กำหนดเป็นแบบมาตรฐาน และรับรองว่าถูกต้อง
ให้จำนวนหน่วยตามกฎหมายแห่งแมสเป็นดังต่อไปนี้

๑. วิธีเมตริก

<u>นาม</u>	<u>อัตรา</u>	<u>อักษรย่อ</u>
เมตริกตัน	= พันกิโลกรัม	ต.
เมตริกควินตัน	= ร้อยกิโลกรัม	ค.ว.
กิโลกรัม	= มวลจำนวนหน่วย	ก.ก.
เฮกโตกรัม	= ร้อยกรัม	ฮ.ก.
เดคากรัม	= สิบกรัม	ด.ค.ก.
กรัม	= หนึ่งในพันของหนึ่งกิโลกรัม	ก.
เดซิกรัม	= หนึ่งในสิบของหนึ่งกรัม	ด.ก.
เซนติกรัม	= หนึ่งในร้อยของหนึ่งกรัม	ช.ก.
มิลลิกรัม	= หนึ่งในพันของหนึ่งกรัม	ม.ก.
มิโครกรัม	= หนึ่งในพันของหนึ่งมิลลิกรัม	

๒. วิธีประเพณี

<u>นาม</u>	<u>อัตรา</u>	<u>อักษรย่อ</u>
หาบหลวง	ให้เท่ากับ หกสิบกิโลกรัม	ห.
ชั่งหลวง	ให้เท่ากับ หกร้อยกรัม	ช.
กระหัดหลวง	ให้เท่ากับ ยี่สิบเซนติกรัม	ก.ต.

ให้กระหัดหลวงเป็นเมตริกกระหัด และให้ใช้สำหรับมณีนีมีค่าเท่านั้น

มาตรา ๑๓ มวลจำนวนหน่วยแห่งความจุสำหรับวัตถุเหลว หรือวัตถุแห้งนั้น ให้เป็น ลิตร คือ ขนาดโวลูมของน้ำบริสุทธิ์ (ปราศจากอากาศ) หนักหนึ่งกิโลกรัม ในเวลาที่ความหนาร้อนเสมอขีด ๔ องศาเซลเซียส และเมื่อมีความกดของอากาศ เป็นอย่างธรรมดา

ให้จำนวนหน่วยตามกฎหมายแห่งความจุเป็นดังต่อไปนี้

๑. วิธีเมตริก

<u>นาม</u>		<u>อัตรา</u>	<u>อักษรย่อ</u>
กิโลลิตร	=	พันลิตร	ก.ล.
เฮกโตลิตร	=	ร้อยลิตร	ฮ.ล.
เดคาลิตร	=	สิบลิตร	ด.ค.ล.
ลิตร	=	มวลจำนวนหน่วย	ล.
เดซิลิตร	=	หนึ่งในสิบของหนึ่งลิตร	ด.ล.
เซนติลิตร	=	หนึ่งในร้อยของหนึ่งลิตร	ช.ล.
มิลลิลิตร	=	หนึ่งในพันของหนึ่งลิตร	ม.ล.
ไมโครลิตร	=	หนึ่งในพันของหนึ่งมิลลิลิตร	

๒. วิธีประเพณี

<u>นาม</u>		<u>อัตรา</u>	<u>อักษรย่อ</u>
เกวียนหลวง	ให้เท่ากับ	สองพันลิตร	ก.ว.
บันหลวง	ให้เท่ากับ	พันลิตร	บ.
สัดหลวง	ให้เท่ากับ	ยี่สิบลิตร	ส.
ทนานหลวง	ให้เท่ากับ	หนึ่งลิตร	ท.

ความในวรรคท้ายของมาตรา ๑๓ ถูกยกเลิกโดยมาตรา ๖ แห่ง พ.ร.บ. มาตรา
ซ่ง ตวง วัด พ.ศ. ๒๔๗๖ และใช้ความใหม่แทนดังต่อไปนี้

“สำหรับสามัญกิจทั้งปวงอาจถือว่า กิโลลิตร นั้นเท่ากับลูกบาศก์เมตร ลิตร
เท่ากับลูกบาศก์เดซิเมตร และมีลิลิตรเท่ากับลูกบาศก์เซนติเมตร”

ลักษณะ ๓

การทำ การสั่ง การขาย เครื่องซ่ง เครื่องตวง เครื่องวัด

มาตรา ๑๔ ให้เสนาบดีมีอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ ออกกฎเสนาบดี
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา อธิบาย

๑. ชนิดของเครื่องซ่ง เครื่องตวง เครื่องวัด
๒. รายละเอียดและวัตถุที่ส่งนั้น ๆ
๓. อัตราเพื่อเหลือ เพื่อขาดในเครื่องซ่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ทุกอย่าง
คำอธิบายนี้ เสนาบดีจะแก้ไขเพิ่มเติมได้เป็นคราว ๆ ตามที่จะเห็นสมควร
และการแก้ไขเพิ่มเติมที่ว่านี้ ให้ออกประกาศตามทำนองที่กำหนดไว้ข้างต้นนี้

มาตรา ๑๕ บุคคลผู้ใดปรารถนาจะทำกิจในทางทำ ซ่ง ขาย หรือซ่อม
เครื่องซ่ง เครื่องตวง เครื่องวัด จะต้องยื่นใบขออาชญาบัตร สำหรับกิจนั้น ๆ ต่อ
เจ้าพนักงานผู้ได้รับแต่งตั้งให้ออกอาชญาบัตรตามพระราชบัญญัตินี้

อาชญาบัตรนั้นจะอนุญาตให้ใช้ทั่วพระราชอาณาจักร หรือในมณฑลหนึ่ง
มณฑลใด หรือในจังหวัดหนึ่งจังหวัดใดก็ได้

เมื่อเจ้าพนักงานได้รับใบขออาชญาบัตร และได้ตรวจสอบสวนตามที่เห็นว่า
จำเป็นแล้ว ให้ออกอาชญาบัตรให้ตามที่ขอมาแล้วให้จดนามและรายการทั้งปวงที่
เกี่ยวข้องกับผู้ถืออาชญาบัตรลงในสมุดทะเบียนที่มีไว้สำหรับกรณีนี้นี้ หรือเจ้าพนักงาน
อาจปฏิเสธไม่ออกอาชญาบัตรให้ก็ได้ แต่จะต้องแจ้งเหตุผลแห่งการปฏิเสธนี้ให้ผู้ยื่น
ใบขอนั้นทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

อาชญาบัตรนั้นโอนกันไม่ได้เป็นอันขาด

มาตรา ๑๖ อาชญาบัตรทุกฉบับ ให้ระบุนามและตำบลที่อยู่ของผู้ถืออาชญาบัตร ท้องที่อนุญาตให้ใช้อาชญาบัตรนั้น ประเภทกิจการที่อาชญาบัตรนั้นอนุญาตให้ทำ (จะเป็นการทำ การขาย การส่ง หรือการซ่อมก็ตาม) และรายการอื่น ๆ แห่งเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ที่ออกอาชญาบัตรให้

ให้ผู้ถืออาชญาบัตรทุกคนปฏิบัติตามการของตนให้อยู่ในจำเพาะประเภทการและในชนิดเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ตามที่ระบุไว้ในอาชญาบัตรอย่างกล่าวข้างบนนี้โดยเคร่งครัด จะทำนอกเหนืออำนาจในอาชญาบัตรนั้นไม่ได้เป็นอันขาด

มาตรา ๑๗ อาชญาบัตรทั้งปวงนั้น ให้ออกตามแต่เจ้าพนักงานจะเห็นสมควรที่กำหนดอายุไม่เกิน ๕ ปี

อาชญาบัตรนั้น เจ้าพนักงานซึ่งเสนาบดีตั้งแต่งขึ้นสำหรับกรณี อาจสั่งถอนเสียในเวลาใดเวลาหนึ่งก็ได้ ถ้าหากพิสูจน์ได้ว่าผู้ถืออาชญาบัตรได้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งขัดกับข้อบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎเสนาบดีหรือขัดกับข้อความที่ระบุไว้ในอาชญาบัตรของตน

ลักษณะ ๔

การให้คำรับรอง

มาตรา ๑๘ การให้คำรับรอง เครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัดนั้น ให้ประกอบด้วย การตรวจและการสอบเทียบสิ่งนั้น ๆ กับแบบมาตราที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ เมื่อตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้องทุกประการตามความประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ และกฎเสนาบดีแล้ว ให้ประทับตราเครื่องหมายคำรับรองลงที่สิ่งเหล่านั้นทุกสิ่ง

การให้คำรับรองเป็นครั้งแรกสำหรับเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัดภายหลังที่สิ่งนั้น ๆ ได้ทำขึ้น หรือส่งเข้ามาได้ชื่อว่า คำรับรองชั้นแรก การให้คำรับรองเป็นคราว ๆ หรือการให้คำรับรองซ้ำ ซึ่งเจ้าพนักงานผู้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องกระทำตามคำสั่งของเสนาบดี หรือกระทำตามคำขอรับรองของเจ้าของเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ก็ได้ ด้ชื่อว่า คำรับรองชั้นหลัง

มาตรา ๑๙ บรรดาเครื่องขัง เครื่องตวง เครื่องวัดทั้งปวง ที่พระราชบัญญัติ
นี้ หรือกฎเสนาบดีกำหนดให้ใช้ และที่บุคคลผู้ใดใช้ หรือมีอยู่ในความปกครอง
นั้น ต้องมีตราเครื่องหมายคำรับรองของสำนักงานกลาง หรือสำนักงานสาขา ดัง-
บัญญัติไว้ในมาตราก่อน

การขาย หรือใช้ หรือปกครอง เครื่องขัง เครื่องตวง เครื่องวัด ซึ่งมีได้
มีตราเครื่องหมายคำรับรองดังกล่าวมา ท่านว่าเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๐ บรรดาเครื่องขัง เครื่องตวง เครื่องวัด ที่ผู้ข้อมได้ข้อมขึ้นนั้น
จะต้องนำส่งสำนักงานกลาง หรือสำนักงานสาขา เพื่อได้คำรับรองชั้นหลังเสียก่อน
ที่จะคืนไปให้เจ้าของ หรือก่อนที่จะนำออกขาย

การจำหน่ายสิ่งที่ย่อมขึ้นเหล่านี้อีก โดยมิได้มีคำรับรองชั้นหลัง ท่านว่าเป็น
ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๑ ให้ผู้ทำ หรือผู้ส่ง เครื่องขัง เครื่องตวง เครื่องวัด ซึ่งได้รับ
อาชญาบัตรตามพระราชบัญญัตินี้ ขันใบขอคำรับรองชั้นแรกสำหรับส่งที่ทำงาน หรือ
ส่งเข้ามา ต่อสำนักงานกลาง หรือสำนักงานสาขา ภายในกำหนดเวลาที่จะได้กะให้
ในกฎเสนาบดี เมื่อเจ้าพนักงานได้รับใบขอเช่นนั้นแล้ว ให้วินิจฉัยตามที่จะเห็น
สมควรว่า สิ่งเหล่านั้นจะควรให้นำมารับคำรับรองที่สำนักงานหรือเจ้าพนักงานจะควร
ไปตรวจสอบที่สถานที่ของผู้ถืออาชญาบัตร

มาตรา ๒๒ ให้ผู้ทำ หรือผู้ส่ง หรือผู้ข้อม เครื่องขัง เครื่องตวง เครื่องวัด
ทุกคนมีเครื่องหมายส่วนตัว และให้ประทับเครื่องหมายนั้นไว้ที่สิ่งทุกสิ่งก่อนส่งสิ่ง
นั้นมาเพื่อการให้คำรับรอง

เครื่องหมายส่วนตัวทั้งปวงนี้ ให้จดทะเบียนไว้ที่สำนักงานกลาง หรือ
สำนักงานสาขา ห้ามเป็นอันขาดไม่ให้เจ้าพนักงานประทับเครื่องหมายคำรับรองลงที่
เครื่องขัง เครื่องตวง เครื่องวัดใดๆ ซึ่งไม่มีเครื่องหมายส่วนตัวดังกล่าวมาหรือมีเครื่อง-
หมายส่วนตัวแต่ผิดไปจากที่จดทะเบียนไว้ยังสำนักงานกลาง หรือสำนักงานสาขา

มาตรา ๒๓ บุคคลผู้ใดผู้หนึ่ง นอกจากผู้ถืออาชญาบัตร มีเครื่องข่ง เครื่องดวง เครื่องวัดใด ๆ อยู่ในความปกครอง ซึ่งยังมีได้ทำการให้คำรับรองหรือข่งบุคคลผู้นั้นมีเหตุผลที่สมควรเชื่อได้ว่า สิ่งนั้น ๆ ไม่ถูกต้องตามความประสงค์ทุกประการของพระราชบัญญัตินี้ ต้องยื่นใบขอคำรับรองสำหรับเครื่องข่ง เครื่องดวง เครื่องวัดนั้น ๆ

การยื่นใบขอคำรับรองตามที่ไว้ในตอนบนนั้นโดยสมัครเอง ให้ถือว่าเป็นการยกเว้นผู้ยื่นใบขอให้พ้นจากถูกฟ้องเอาโทษฐานมีสิ่งนั้น ๆ ไว้ในความปกครองอันไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๔ เมื่อความปรากฏขึ้นว่า เครื่องข่ง เครื่องดวง เครื่องวัดใด ๆ ที่ได้นำส่งไว้เพื่อการให้คำรับรองนั้น ไม่ถูกต้องตามข้อบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ แม้เจ้าพนักงานผู้รับไว้ตรวจเห็นว่าสิ่งนั้น ๆ พอดีจะแก้ไขอย่างไรให้ถูกต้องได้ ให้คืนสิ่งนั้น ๆ แก่ผู้ยื่นใบขอ เพื่อการแก้ไขดังว่านั้น และเพื่อการให้คำรับรองใหม่

แต่ถ้าเจ้าพนักงานเห็นว่าสิ่งใดที่นำส่งไว้แล้วนั้นไม่ถูกต้องตามข้อบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ และจะแก้ไขด้วยประการใด ๆ ที่สมควร ก็ทำให้กลับถูกต้องไม่ได้แล้ว เจ้าพนักงานอาจสั่งให้ทำลายสิ่งนั้น ๆ เสียเพียงที่จะกันมิให้ใช้เป็นเครื่องข่ง เครื่องดวง เครื่องวัด ตามพระราชบัญญัตินี้ได้เสียก็ได้ หรือเห็นสมควรจะสั่งให้รับและทำลายสิ่งนั้น ๆ จนสิ้นเชิงทีเดียวก็ได้

มาตรา ๒๕ เสนาบดีอาจกำหนดสถานที่และเวลา ตามที่จะเห็นสมควรให้พ่อค้าทั้งปวงผู้ใช้ เครื่องข่ง เครื่องดวง เครื่องวัด นำสิ่งนั้น ๆ มาเพื่อการสำรวจ และเพื่อการให้คำรับรอง ถ้าสิ่งนั้นมิได้ตั้งติดกับสถานที่ของพ่อค้านั้น และไม่ใหญ่โตเหลือเกิน หรือหากแก่การยกเคลื่อนที่ ท่านให้ปฏิบัติการตอบรรดาสิ่งที่นำมานั้นตามท่านองที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ให้พ่อค้าทั้งปวงผู้ใช้เครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ที่ตรงดัดกับที่ หรือ
ที่ใหญ่โตไม่สามารถ หรือยากที่จะยกเคลื่อนที่นั้น จึงแจ้งให้สำนักงานกลาง หรือ
สำนักงานสาขาทราบการปกครองของตนในสิ่งนั้นๆ เพื่อจะได้กระทำการสำรวจสิ่งนั้น
ไปโดยประการที่จะลำบากเป็นน้อยที่สุดแก่พ่อค้า

การให้นำสิ่งต่างๆ มาตามความในตอนหนึ่งแห่งมาตรานี้ ให้ลงประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา และให้ปิดประกาศเหล่านี้ไว้ในสาธารณะสถานไม่น้อยกว่าสิบวัน
ก่อนวันกำหนดให้นำมานั้น

ความในมาตรา ๒๖ เดิม ถูกยกเลิกโดยข้อ ๔ แห่ง ป.ว. ฉบับที่ ๑๗๑ (พ.ศ. ๒๔๑๕)
และใช้ความใหม่แทนดังต่อไปนี้

“มาตรา ๒๖ เพื่อกำกับตรวจตราให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้า-
พนักงานผู้ทำการในหน้าที่นายตรวจมาตราชั่ง ตวง วัด มีเครื่องแบบมาตราตามที่จำเป็น
ออกสำรวจ และในเวลาสมควรระหว่างเวลาทำการงาน เจ้าพนักงานอาจเข้าไปในบ้าน
หรือโรงงาน หรือสถานที่ใดๆ ซึ่งน่าจะเป็นที่เก็บเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด
หรือสินค้าที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๔ ทวิ (๒) หรือ (๓) หรือสินค้าตามมาตรา ๕
ไว้สำหรับขายหรือจำหน่าย หรือเครื่องชั่ง เครื่องตวง หรือเครื่องวัด สำหรับใช้ใน
ทางการค้าขาย หรือในทางใดๆ เพื่อสำรวจสิ่งนั้นๆ ได้

เจ้าของหรือผู้ครอบครอง เครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด หรือสินค้าดังกล่าว
มีหน้าที่ต้องแสดงบรรดาสั่งเหล่านี้ในความรักษาของตนออกเพื่อการสำรวจ เมื่อเจ้า-
พนักงานผู้ได้รับอำนาจโดยถูกต้องขอให้แสดงออก

อนึ่ง ถ้าเจ้าพนักงานได้รับหลักฐานอันพอเห็นได้ในชั้นแรกว่า มีการกระทำ
ความผิดทางอาญาขึ้นในเรื่องเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด หรือสินค้าดังกล่าวจะ
เป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือตามมาตรา ๒๗๐ หรือ ๒๗๑ แห่งประมวล
กฎหมายอาญาก็ดี ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะค้นสถานที่ที่ความผิดนั้นกำลังเกิดขึ้น
หรือได้เกิดขึ้นแล้ว และให้มีอำนาจยึดหรืออายัดเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัดหรือ
สินค้าดังกล่าวมาที่พบในสถานที่นั้นเสียได้

การสำรวจและค้นตามความในวรรคหนึ่งและวรรคสาม ห้ามมิให้กระทำใน
 เคสสถานของบุคคลซึ่งมิใช่เป็นผู้ถืออาชญาบัตรตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมิใช่เป็น
 พ่อค้าหรือเป็นผู้ซื้อขาย เว้นแต่การสำรวจ และการค้นนั้นจะกระทำตามหมายพิเศษที่
 รัฐมนตรีหรือเจ้าพนักงานซึ่งได้แต่งตั้งไว้เป็นพิเศษในการนี้ได้ออกให้ หมายพิเศษนี้
 ให้ออกเฉพาะเมื่อได้รับหลักฐานอันพอเห็นได้ในชั้นแรกว่ามีการกระทำผิดทางอาญา
 ขันตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามมาตรา ๒๗๐ หรือ ๒๗๑ แห่งประมวลกฎหมาย
 อาญาเท่านั้น

เจ้าพนักงานผู้ทำหน้าที่นายตรวจมาตราซึ่ง ดวง วัตุนั้น จะได้รับประกาศ-
 นียบัตรตั้ง ระบุอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ ประกาศนียบัตรนี้ให้นำออกแสดงเมื่อ
 จะเข้าหรือจะค้นสถานที่ใด ๆ ตามข้อบัญญัติแห่งมาตรานี้ ”

มาตรา ๒๗ นายตรวจซึ่งได้แต่งตั้งขึ้นโดยถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ มี
 อำนาจที่จะยึดเครื่องซึ่ง เครื่องดวง เครื่องวัดใด ๆ ที่เห็นว่าไม่ถูกต้องตามความ
 ประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ และให้นำสิ่งนั้นส่งไปไว้ยังสำนักงานกลาง หรือ
 สำนักงานสาขา

มีความเพิ่มเป็นมาตรา ๒๗ ทวิ โดยข้อ ๕ แห่ง ป.ว. ฉบับที่ ๑๗๑ (พ.ศ. ๒๕๑๕)
 ดังต่อไปนี้

“มาตรา ๒๗ ทวิ บรรดาสินค้าที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๒๖ เจ้าพนักงาน
 จะส่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองดำเนินการเพื่อจัดทำให้ถูกต้องตามประกาศของรัฐ-
 มนตรี ตามมาตรา ๔ ทวิ (๒) หรือ (๓) หรือมาตรา ๕ หรือจะสั่งให้ทำลายหีบห่อ
 ของสินค้านั้น แล้วคืนสินค้าให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองก็ได้

ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานตาม
 วรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจทำลายหีบห่อของสินค้านั้นแล้วคืนสินค้าให้แก่
 เจ้าของหรือผู้ครอบครอง โดยเจ้าของหรือผู้ครอบครองเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ”

ลักษณะ ๕

การฟ้องร้องและบทลงโทษ

มาตรา ๒๘ ภายหลังการประกาศพระราชกฤษฎีกาบังคับให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งระบุไว้ในมาตรา ๔ บุคคลผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎเสนาบดีในเรื่องเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด อย่างหนึ่งอย่างใด ท่านว่ากระทำความผิดทางอาญา และต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ใน ๑ มาตราต่อไป

อนึ่ง ภายหลังประกาศให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งระบุไว้ในมาตรา ๓ และถึงแม้ว่ายังไม่มีการประกาศให้ใช้พระราชกฤษฎีกาบังคับให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ก็ตาม บุคคลผู้ใดในกิจการต่อเนื่องกับผู้อื่น หรือในพาณิชย์กิจใด ๆ สมควรใช้เครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ของวิภทิตังชนโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่มิได้ประพฤติก่อให้เกิดความขัดข้องตามข้อบัญญัติทั้งปวง ท่านว่ากระทำความผิดทางอาญา และต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ใน ๑ มาตราต่อไป

มาตรา ๒๙ ผู้ใดผู้หนึ่ง ทำ สิ่ง ขาบ หรือซ่อมเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ตามวิภทิตังชนตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมิได้รับอนุญาตให้ตนกระทำการนั้น ๆ ก่อนตามข้อบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือในการยื่นใบขออนุญาตแจ้งข้อความใด ๆ ที่รู้ว่าเป็นเท็จก็ดี ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินพันบาท หรือจำคุกและปรับทั้งสองสถาน

มาตรา ๓๐ ผู้ใดผู้หนึ่ง ผู้ได้รับอนุญาต เป็นผู้ขายเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ขาบเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัดใด ๆ ที่ไม่มีเครื่องหมายการค้ารับรองที่ดีที่ซ่อมแซมแล้ว แต่ไม่มีเครื่องหมายการค้าที่ดี ที่ไม่ถูกต้องตามความประสงค์ทุกประการ ของพระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือเก็บสิ่งนั้น ๆ ไว้เพื่อขายก็ดี ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินพันบาท หรือจำคุกและปรับทั้งสองสถาน

มาตรา ๓๑ ผู้ใดผู้หนึ่ง ในกิจการต่อเนื่องกับผู้อื่นหรือในพาณิชย์ใด ๆ กระทำการซั่ง ดวง วัด โดยใช้เครื่องซั่ง เครื่องดวง เครื่องวัด หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซั่งไม่ถูกต้องตามความประสงค์ทุกประการของพระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือผู้ใดผู้หนึ่ง มีเครื่องซั่ง เครื่องดวง เครื่องวัด ดังที่กล่าวมานั้นไว้ในความปกครองของตน เพื่อใช้ในกิจการต่อเนื่องกับผู้อื่น หรือในพาณิชย์ใด ๆ ก็ดี ท่านว่ามีความผิด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินพันบาท หรือจำคุกและปรับทั้งสองสถาน

ความในมาตรา ๓๒ เดิม ถูกยกเลิกโดยมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ. ฯ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๖ และใช้ความใหม่แทนดังต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๒ ผู้ใดปลอมแปลงเครื่องหมายใด ๆ ของสำนักงานกลางหรือสำนักงานสาขา หรือแก้ไขเครื่องหมายนั้นโดยเจตนา หรือลบถอนเครื่องหมายนั้นจากเครื่องซั่ง เครื่องดวง เครื่องวัดอันหนึ่งไปใช้กับอันหนึ่งหรือโดยเจตนาเพิ่มหรือลดเครื่องซั่ง เครื่องดวง เครื่องวัดใด ๆ ที่ได้ทำการให้คำรับรองและมีเครื่องหมายของสำนักงานกลางหรือสำนักงานสาขาแล้ว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ห้าปี และปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

ผู้ใดใช้ ขาย จำหน่าย หรือขายทอดตลาด เครื่องซั่ง เครื่องดวง เครื่องวัดใด ๆ โดยรู้ยู่่าสิ่งนั้น ๆ มีตรา เครื่องหมายปลอมแปลง หรือถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลงตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษดังที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง”

มาตรา ๓๓ ในคดีทั้งปวงที่ตัวแทน หรือลูกจ้างกระทำความผิดที่ระบุไว้ใน มาตรา ๒๘, ๓๐, ๓๑ และ ๓๒ ท่านให้ถือว่านายจ้างเป็นตัวละครในคดีความผิดนั้น แต่ความผิดเช่นนั้นต้องได้เกิดขึ้น เพราะเหตุตัวแทนหรือลูกจ้างได้กระทำแทนหรือกระทำเพื่อประโยชน์ของนายจ้าง

คำว่า ตัวแทน หรือลูกจ้าง ที่ใช้ในมาตรานี้ ท่านให้หมายความว่า บุคคลใด ๆ ซึ่งกระทำการช่วยเหลือในกิจการงานของนายจ้างรวมทั้งบุคคลใด ๆ ในครอบครัวของนายจ้าง จะเป็นว่าบุคคลนั้น ๆ จะได้รับสินจ้างรางวัลหรือไม่ก็ตาม

มาตรา ๓๔ ผู้ใดผู้หนึ่งได้รับอนุญาตเป็นผู้ทำ หรือผู้ส่ง หรือผู้ซ่อมเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ไม่นำสิ่งเหล่านี้ส่งเพื่อการให้คำรับรอง หรือเพื่อการให้คำรับรองซ้ำก็ดี ไม่ยื่นใบขอรับคำรับรองตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๐ และ ๒๑ ของพระราชบัญญัตินี้ก็ดี ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินร้อยบาท หรือจำคุกและปรับทั้งสองสถาน

ความในมาตรา ๓๔ เดิม ถูกยกเลิกโดยมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. ๖ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความใหม่แทน ดังต่อไปนี้

“มาตรา ๓๔ พ่อค้าผู้ใดมีเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัดใด ๆ อยู่ในความครอบครองของตน ไม่นำสิ่งนั้นส่งเพื่อสำรวจและเพื่อการให้คำรับรองตามมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ความในมาตรา ๓๔ ทวิ มาตรา ๓๕ ตริ และมาตรา ๓๕ จัตวา ซึ่งเพิ่มเติมโดย พ.ว. ฉบับที่ ๑๗๑ ๖ ถูกยกเลิกโดยมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. ๖ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๖ และใช้ความใหม่แทน ดังต่อไปนี้

“มาตรา ๓๔ ทวิ ผู้ใดซื้อ หรือขาย หรือจำหน่ายสินค้าโดยไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๔ ทวิ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๓๕ ตริ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรี ตามมาตรา ๔ ทวิ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕ จัตวา ผู้ใดขายหรือจำหน่าย หรือมีไว้เพื่อขายหรือจำหน่ายซึ่งสินค้าหีบห่อโดยรู้ยู่ว่าเป็นสินค้าที่ไม่เป็นไปตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๔ ทวิ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท”

มาตรา ๓๖ ภายหลังประกาศพระราชกฤษฎีกาบังคับให้ใช้พระราชบัญญัติ
ตั้งระบุไว้ในมาตรา ๔ แล้ว ผู้ใดผู้หนึ่ง ในกิจการต่อเนื่องกับผู้อื่นหรือในพาณิชย์กิจ
ใด ๆ กระทำผิดพระราชบัญญัตินี้ โดยใช้มาตราซึ่ง ดวง วัด อย่างใดนอกออกไปจาก
อย่างในวิธีที่ตงชนโดยพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

ภายหลังประกาศพระราชกฤษฎีกาที่กล่าวมานั้น ผู้ใดผู้หนึ่ง ในกิจการต่อ
เนื่องกับผู้อื่น หรือในพาณิชย์กิจใด ๆ กระทำผิดพระราชบัญญัตินี้โดยซื้อขาย หรือ
ทำอย่างใดแก่สินค้าที่ส่งเข้ามาในพระราชอาณาจักร หรือสินค้าที่ส่งออกไปนอกพระ-
ราชอาณาจักร อันปริมาณแห่งสินค้านั้นได้สำแดงไว้ตามมาตราซึ่ง ดวง วัด ของ
ต่างประเทศตามมาตรา ๕ โดยมิได้สำแดงปริมาณนั้นเพิ่มขึ้นตามตารางเทียบที่เสนาบดี
ประกาศให้ใช้ ท่านว่าต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

ภายหลังประกาศพระราชกฤษฎีกาที่กล่าวมานั้น ผู้ใดผู้หนึ่งกระทำผิดพระ-
ราชบัญญัตินี้โดย ทำ ส่ง ขาย ซ่อม หรือในกิจการต่อเนื่องกับผู้อื่น หรือในพาณิชย์-
กิจใด ๆ ใช้เครื่องซึ่ง เครื่องดวง เครื่องวัด อย่างใด นอกออกไปจากอย่างในวิธี
ที่ตงชนโดยพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่วัน หรือปรับ
ไม่เกินห้าสิบบาท หรือจำคุกและปรับทั้งสองสถาน

มาตรา ๓๗ ผู้ใดผู้หนึ่งถูกพิพากษาให้ลงโทษเพราะได้กระทำความผิดตาม
ที่ได้ระบุไว้ในลักษณะแล้ว กระทำความผิดที่ได้ระบุไว้ในลักษณะนั้นขึ้นอีกก่อน
เวลาสามปีนับแต่วันพ้นโทษครั้งก่อนได้ล่วงพ้นไปแล้ว ต้องระวางโทษที่กำหนดไว้
สำหรับความผิดที่ทำครั้งหลังนั้นทั้งเพิ่มโทษจนออกกึ่งหนึ่งด้วย

มาตรา ๓๘ เมื่อได้มี หรือเชื่อว่าได้มี การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
เกิดขึ้น เนื่องด้วยเครื่องซึ่ง เครื่องดวง เครื่องวัดใด ๆ แล้ว ท่านว่าจะยึดสิ่งนั้น ๆ
เสียก็ได้

มาตรา ๓๙ การฟ้องเอาโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าทำได้แต่เฉพาะ
เจ้าพนักงานของกรมอัยการ หรือเจ้าพนักงานซึ่งเสนาบดีตั้งแต่งตั้งขึ้น เพื่อกะทำการ
ตามข้อบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้เท่านั้น

ลักษณะ ๖

บทเบ็ดเสร็จ

มาตรา ๔๐ ให้เสนาบดีมีอำนาจที่จะตั้งแต่งเจ้าพนักงานในกระทรวงใด ๆ ให้กระทำการตามข้อบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ เมื่อเป็นการจำเป็น

มาตรา ๔๑ ให้เสนาบดีมีอำนาจที่จะออกกฎเสนาบดี กำหนด

ก. การจัดวางระเบียบงานและธุรการของสำนักงานกลาง และสำนักงานสาขา

ข. แบบอาชญาบัตรที่จะออกตามพระราชบัญญัตินี้ ระเบียบการเวลา และสถานที่ในการขออาชญาบัตร และการออกอาชญาบัตร ค่าธรรมเนียมที่จะต้องเสียในการออกอาชญาบัตร

ค. การจดทะเบียนผู้ถืออาชญาบัตร เครื่องหมายส่วนตัวของผู้นั้น สิ้นค้าเครื่องขัง เครื่องควาง เครื่องวัด ที่ผู้นั้นมีอยู่และรายการละเอียดอื่น ๆ ในการทำงานของผู้นั้นตามที่จำเป็น ค่าธรรมเนียมในการลงทะเบียน

ฅ. การจัดวางระเบียบงานและธุรการของการให้คำรับรองสถานที่เวลา และระเบียบการในการขอคำรับรอง เครื่องหมายคำรับรองของรัฐบาลที่จะใช้และระเบียบการใช้เครื่องหมายนั้น ค่าธรรมเนียมนั้นในการให้คำรับรอง

ง. ระเบียบการที่จะปฏิบัติให้เป็นไปตามความประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

บรรดากฎเสนาบดีที่ออกให้ใช้และให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้ใช้กฎนั้นตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป

มาตรา ๔๒ ให้เสนาบดีกระทรวงพาณิชย์ เป็นเจ้าหน้าที่จัดการทั้งปวงตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศมา ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๖ เป็นปีที่ ๑๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๖)

พระราชบัญญัติ

มาตราขั้ ดวง วัด แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๖

ประธาธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประธาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่คณะรัฐมนตรีถวายคำปรึกษาว่าสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในพระราชบัญญัติ มาตราขั้ ดวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ ในเรื่องคำบัญญัติศัพท์และอักษรเกี่ยวกับจำนวนหน่วยตามกฎหมายแห่งคลภาคและโวลุม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของคณะรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตราขั้ ดวง วัดแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๖”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันที่ใช้พระราชบัญญัตินี้สืบไป ให้ยกเลิกคำบัญญัติศัพท์และอักษรเกี่ยวกับจำนวนหน่วยตามกฎหมายแห่งคลภาค และโวลุม ในบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ซึ่งขัดแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติมาตราขั้ ดวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ และใช้ความต่อไปนี้แทน

๑ ล ๑

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตราขั้ ดวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ และใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

๑ ล ๑

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสุดท้ายมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติ
มาตราชั่ง ตวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ และใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

๑ ล ๑

ประกาศมา ณ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๖ เป็นปีที่ ๘
ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๗๖)

พระราชบัญญัติ

มาตราชั่ง ตวง วัด พ.ศ. ๒๔๖๖ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗

นริศรานุกัตติวงศ์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามพระราชกฤษฎีกา ลงวันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๗๖)

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอภยวชิราวุฒิวรมหาราช
บรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า เป็นการสมควรที่จะให้สิ้นบนแก่
ผู้จับ หรือผู้นำจับผู้กระทำผิด พระราชบัญญัติมาตราชั่ง ตวง วัด เพื่อเป็นการ
ปราบปรามการทุจริต

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและ
ยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตราชั่ง ตวง วัด
พ.ศ. ๒๔๖๖ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ใดกระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕, ๓๐, ๓๑, ๓๒, ๓๓, ๓๔, ๓๕ และ ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตราข้าง ควง วัด พ.ศ. ๒๔๖๖ และได้ถูกศาลพิพากษาให้ลงโทษ ท่านว่าผู้กระทำความผิดนั้น ๆ จะต้องชำระเงินค่าสินบนให้แก่ผู้จับ ผู้นำจับ หรือนำความมาแจ้งต่อเจ้าพนักงานในอัตราไม่เกินร้อยละ ๒๐ แห่งเงินค่าปรับ แล้วแต่ศาลจะเห็นสมควร

ประกาศมา ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๗ เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
 นายพันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา
 นายกรัฐมนตรี

(๕๑ ร.จ. ๓๐๕ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๔๗๗)

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๑๗๑ (พ.ศ. ๒๕๑๕)

โดยที่คณะปฏิวัติได้พิจารณาเห็นว่า ปัจจุบันนี้การซื้อขายหรือจำหน่ายสินค้าบางชนิด มีการเอาวัดเอาเปรียบกันในวิธีการซื้อขายหรือจำหน่าย หรือโดยปกปิดปริมาณที่แท้จริงของสินค้า จึงสมควรแก้ไขกฎหมายว่าด้วยมาตราข้าง ควง วัด เพื่อป้องกันประชาชนมิให้ถูกเอาเปรียบจากการซื้อขายหรือจำหน่ายสินค้า หรือโดยปกปิดปริมาณที่แท้จริงของสินค้าได้ หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “สินค้าหีบห่อ” และ “บรรจุ” ต่อจากวรรคสุดท้ายของมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตราข้าง ควง วัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖ ดังต่อไปนี้

๒๕

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตราซึ่ง
ดวง วัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖

๑ ล ๗

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตราซึ่ง ดวง วัด
พระพุทธศักราช ๒๔๖๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

๑ ล ๗

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตราซึ่ง ดวง วัด
พระพุทธศักราช ๒๔๖๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

๑ ล ๗

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตราซึ่ง
ดวง วัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖

๑ ล ๗

ข้อ ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๕ ทวิ มาตรา ๓๕ ตริ และมาตรา ๓๕
จัตวา แห่งพระราชบัญญัติมาตราซึ่ง ดวง วัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖

ความในมาตรา ๓๕ ทวิ มาตรา ๓๕ ตริ และมาตรา ๓๕ จัตวา ที่เพิ่มขึ้นนี้ถูกยกเลิก
และใช้ความใหม่แทนโดยมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๖ และได้นำ
ความใหม่ไปพิมพ์เรียงลำดับไว้แล้ว

ข้อ ๗ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประ-
กาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๑๕

จอมพล ถ. กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

(๘๙ ร.จ. ๑ ตอนที่ ๑๐๑ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๑๕)

พระราชบัญญัติ

มาตราชั่ง ตวง วัด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๖

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมาตราชั่ง ตวง วัด

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตราชั่ง ตวง วัด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตราชั่ง ตวง วัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

๑ ล ๑

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตราชั่ง ตวง วัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

๑ ล ๑

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ ทวิ มาตรา ๓๕ ตริ และมาตรา ๓๕ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติมาตราชั่ง ตวง วัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖ ซึ่งเพิ่มเติม

โดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗๑ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๕
และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

ฯ ล ฯ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ป. ตีนสุลานนท์
นายกรัฐมนตรี

(๑๐๐ ร.จ. ๖ ตอนที่ ๑๓๕ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๒๖)

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบัน
บรรดาพ่อค้าส่วนใหญ่มักจะแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย ด้วยการเอารัด
เอาเปรียบผู้ซื้อและผู้ขาย โดยการแก้ไขเครื่องชั่ง เครื่องตวง และเครื่องวัดให้ผิดไปจากอัตรา
ที่แท้จริง ทำให้ผู้ซื้อได้รับสิ่งของไม่ครบตามจำนวนที่แท้จริงและไม่คุ้มกับจำนวนเงินที่ได้
จ่ายไป และทำให้ผู้ขายขาดทุน เนื่องจากน้ำหนักของหนักเกินกว่าความเป็นจริง โดยขาย
ของไปมากแต่ได้รับเงินน้อย ดังนั้น เพื่อคุ้มครองประชาชนผู้บริโภคและผู้ขายมิให้ถูกบรรดา
พ่อค้าเอารัดเอาเปรียบ สมควรเพิ่มโทษแก่ผู้กระทำความผิดให้สูงขึ้น จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัติ^{นี้}ขึ้น

กฎเสนาบดีกระทรวงพาณิชย์

(ฉบับที่ ๑)

ออกตามพระราชบัญญัติมาตราชั่ง ตวง วัด พ.ศ. ๒๔๖๖

โดยอาศัยอำนาจที่ได้มอบหมายไว้ในมาตรา ๑๔ และ ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตราชั่ง ตวง วัด พ.ศ. ๒๔๖๖ เสนาบดีกระทรวงพาณิชย์เห็นเป็นการสมควรที่จะออกกฎ วางระเบียบการที่จะปฏิบัติให้เป็นไปตามความประสงค์แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้

หมวดที่ ๑

ว่าด้วยสำนักงานกลาง และ ระเบียบการ

ข้อ ๑ ให้สำนักงานกลางตั้งอยู่ในกระทรวงพาณิชย์

ข้อ ๒ ให้มีแบบประมออันเป็นจำนวนหน่วยของความยาวและของแอมส และมีแบบมาตราสำหรับสอบเทียบกับเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ทั้งปวงพร้อมด้วยเครื่องมือต่าง ๆ ที่ต้องใช้ทดลองและให้คำรับรองเครื่อง

ข้อ ๓ สำนักงานกลางนั้นให้อยู่ในความบังคับบัญชาของอธิบดีกรมทะเบียนการค้าผู้ซึ่งมีหน้าที่ที่จะยังให้การเป็นไปตามความประสงค์ทั้งปวงของพระราชบัญญัติมาตราชั่ง ตวง วัด และมีอำนาจในการทั้งปวง มีการออกหมายค้นพิเศษตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัตินั้นเป็นอาทิ

เจ้าพนักงานนั้นให้ประกอบด้วย

ก. เจ้ากรมชั่ง ตวง วัด มีหน้าที่รับผิดชอบต่ออธิบดีในการทั้งปวงอันเป็นส่วนเทคนิค

ข. นายตรวจมาตราชั่ง ตวง วัด มีหน้าที่ออกสำรวจ เครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ที่มหาชนมิไว้ขายและใช้ ดูให้เครื่องถูกต้องตามความประสงค์ของพระราชบัญญัติ และให้ผู้ใช้ใช้ถูกต้องวิธี

ค. ผู้สอบมาตรา มีหน้าที่ทดลองเครื่องสอบเทียบกับแบบมาตราและทำการ
ตั้งปวงที่เกี่ยวกับการให้คำรับรองเครื่อง

ข. นายทะเบียน มีหน้าที่รักษาทะเบียนตั้งปวงและทำการติดต่อกับเลขานุการ
แผนกการเงินของกระทรวงพาณิชย์

ความในข้อ ๓ ขกเลิกและใช้ความใหม่แทน โดยข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓

ข้อ ๔ บรรดาหนังสือสำคัญต่าง ๆ ที่ออกให้แก่มหาชน มีอาชญาบัตร หมายค้น
และประกาศนียบัตรตั้งนายตรวจเป็นต้น ต้องมีลายเซ็นอธิบดีกรมทะเบียนการค้า จึงจะ
เป็นหนังสือสำคัญที่แท้จริง

ความในข้อ ๔ ขกเลิกและใช้ความใหม่แทน โดยข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓

ข้อ ๕ บรรดาหนังสือสำคัญตั้งปวงนั้น ต้องประทับตรากรมทะเบียนการค้าทุกฉบับ
ความในข้อ ๕ ขกเลิกและใช้ความใหม่แทน โดยข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓

ข้อ ๖ แบบประถมและแบบมาตราตั้งปวงของสำนักงานกลางนั้น อยู่ในความรักษา
ดูแลของเจ้ากรม ให้เจ้ากรมตรวจสอบด้วยตนเองทุกวัน ถ้าปรากฏว่าเครื่องมือสำหรับใช้
ทดลองอันใด หรือแบบมาตราแบบใดชำรุดหรือเสียหาย ห้ามมิให้ใช้สิ่งนั้น ๆ ในการให้คำ
รับรอง และให้รายงานการชำรุดเสียหายนั้นต่ออธิบดีทันที

ความในข้อ ๖ ขกเลิกและใช้ความใหม่แทน โดยข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓

หมวดที่ ๒

ว่าด้วยเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด

ข้อ ๗ บรรดาเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัดตั้งปวง ที่อนุญาตให้ใช้ใน
พาณิชย์กึ่งนั้น ต้องมีลักษณะดังรายละเอียดที่ให้ไว้ในหมวดนี้

ผู้ใดประสงค์จะทำหรือส่ง เครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ที่มีลักษณะ
ต่างออกไปจากที่บัญญัติไว้ในกฎนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบของสำนักงานกลางก่อน
มิฉะนั้นห้ามมิให้เจ้าพนักงานให้คำรับรอง

ข้อ ๘ เครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัดตั้งปวง ต้องทำให้ถาวรและไม่เป็น
เครื่องมือของการฉ้อโกงได้โดยสะดวก

ข้อ ๙ การแสดงพิกัดกำลังของเครื่องซัง เครื่องตวง เครื่องวัด และอัตราน้ำหนัก ของตมุน้ำหนักนั้น ต้องแสดงให้เห็นชัด ละเอียดได้ยาก จะแสดงเป็นคำเต็มหรืออักษรย่อ ก็ได้ แต่ต้องให้ถูกต้องตามรูปที่กฎหมายบัญญัติไว้ พิกัดกำลังและอัตราน้ำหนักนี้ ต้องแสดงเป็นตัวอักษรและเลขไทย จะใช้ตัวอักษรโรมัน และตัวเลขอารบิกกำกับด้วยก็ได้ เว้นแต่ เครื่องที่มีที่น้อย เช่นไม้บรรทัดเล็ก ๆ ให้แสดงแต่อย่างเดียว

ความในข้อ ๘ ขกเล็กและใช้ความใหม่แทน โดยข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓

ข้อ ๑๐ ตมุน้ำหนักสำหรับใช้ในการชั่งมีค่านั้น ให้แสดงอัตราน้ำหนัก เป็นกระหรัดด้านหนึ่ง และเป็นน้ำหนักกรัมด้านหนึ่ง ตัวอย่างด้านหนึ่งแสดง “๑ กต” อีกด้านหนึ่ง “๒๐ ชก”

ข้อ ๑๑ เครื่องวัด เครื่องตวง และตมุน้ำหนัก ที่ทำเป็นพิเศษสำหรับอัตรา ประเพณีต้องแสดงพิกัดกำลัง และอัตราน้ำหนักเป็นจำนวนหน่วยของพระราชบัญญัติ และจำนวนหน่วยและประเพณีทั้งสองอย่าง และต้องแสดงจำนวนหน่วยของพระราชบัญญัติก่อน จำนวนหน่วยของประเพณีต้องอยู่ในวงเล็บตัวอย่าง

“๒ เมตร (วา)”

“๒ เดคาลิตร (สัดหลวง)”

“๖๐๐ กรัม (ชั่งหลวง)”

ข้อ ๑๒ เครื่องวัด เครื่องตวง และตมุน้ำหนัก อันมีขนาดต่างออกไปจากที่กำหนดไว้ในบัญชีหมวดนี้ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานรับไว้ให้คำรับรอง

ความในข้อ ๑๒ นี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนโดยข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ๗

ข้อ ๑๓ เครื่องซัง เครื่องตวง เครื่องวัดทั้งปวง ต้องอยู่ภายในเขตอัตรา เผื่อเหลือเผื่อขาดที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๑๔ อัตราเผื่อเหลือเผื่อขาดที่กำหนดให้ นั้น เป็นอัตราสำหรับเครื่องใหม่ ส่วนสำหรับเครื่องที่ใช้แล้ว อนุญาตให้อัตราเผื่อเหลือเผื่อขาดมากกว่าอัตราเครื่องใหม่ ได้ไม่เกินสองเท่า

เครื่องวัด

ข้อ ๑๕ เครื่องวัดนั้นให้ทำด้วยเหล็กดี ทองเหลือง งา ไม้ที่เนื้อแข็ง แถบ
ผ้าทองมีลวดเดินข้างใน หรือวัดถุอื่นใด ๆ ที่สำนักงานกลางเห็นชอบ

ข้อ ๑๖ เครื่องวัดที่ทำด้วยไม้หรือวัดถุอื่นที่มีใช้โลหะ ยาวตั้งแต่ ๑ เมตรขึ้นไป
ซึ่งจะตีกหรือได้เพราะใช้ ให้หุ้มปลายเครื่องวัดนั้นทั้งสองปลายด้วยโลหะที่ไม่อ่อนกว่าทอง-
เหลืองและหุ้มตรึงติดอย่างแน่น

ความในข้อ ๑๖ ขกเล็กและใช้ความใหม่แทน โดยข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓

ข้อ ๑๗ เครื่องวัดที่เหยียดซึ่งพับม้วนไม่ได้ ต้องทำให้เกลี้ยงเรียบและตรง

ข้อ ๑๘ เครื่องวัดที่พับได้ต้องทำให้ทุกส่วนหยุดลงรอยต่อกันพอดี เมื่อเวลา
ที่กางขึงออก

ข้อ ๑๙ ชั้นหมายมาตรา (graduations) ของเครื่องวัดนั้นต้องชัดจะเจน
ชั้นหมายมาตราใหญ่ต้องให้เห็นถนัด และให้ยาวกว่าชั้นหมายมาตราเล็ก และชั้น
หมายมาตราเล็กด้วยกันที่ต่างมาตรากันก็ต้องให้เห็นต่างกันได้ง่าย

ข้อ ๒๐ ชั้นหมายมาตราทั้งปวงต้องให้ได้มุมฉากกับริมของเครื่องวัด

ข้อ ๒๑ อัตราเพื่อเหลือเผื่อขาดในเครื่องวัดทั้งปวง นอกจากเครื่องชนิด
สายแถบ (tape) และโซ่นั้น อนุญาตให้ผิดทั้งฝ่ายมากและฝ่ายน้อยได้ไม่เกินกว่าที่
กำหนดไว้ต่อไปนี้

ขนาดพิกัดกำลัง	อนุญาต
๒ เมตร (วา)	๔ มม.
๑ เมตร	๒ มม.
๕๐ เซนติเมตร (ศอก)	๑ มม.
๓๐ เซนติเมตร	๐.๘ มม.
๒๐ เซนติเมตร	๐.๗ มม.
๑๐ เซนติเมตร	๐.๕ มม.

ข้อ ๒๒ อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดในเครื่องวัดชนิดสายแถบที่ไม่ใช่โลหะนั้น
อนุญาตให้ผิดทั้งฝ่ายมากและฝ่ายน้อยได้ไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ต่อไปนี้

ขนาดที่กีดกำลัง	อนุญาต	ทนตั้งได้
๕๐ เมตร	๓๐ มม.	๕๐๐ กิ.
๕๐ เมตร (เส้น)	๒๐ มม.	”
๒๐ เมตร	๑๔ มม.	”
๑๐ เมตร	๑๐ มม.	”
๕ เมตร	๗ มม.	”
๒ เมตร (วา)	๔ มม.	”
๑ เมตร	๒ มม.	”
๕๐ เซนติเมตร (ศอก)	๑ มม.	”
๒๐ เซนติเมตร	๐.๗ มม.	”
๑๐ เซนติเมตร	๐.๕ มม.	”

ข้อ ๒๓ อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดในเครื่องวัดชนิดสายแถบที่เป็นโลหะและ
โซ่นั้น อนุญาตให้ผิดทั้งฝ่ายมากและฝ่ายน้อยได้ ไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ต่อไปนี้

ขนาดที่กีดกำลัง	อนุญาต	ทนตั้งได้
๕๐ เมตร	๑๕ มม.	๕ กิก.
๕๐ เมตร (เส้น)	๑๐ มม.	”
๒๐ เมตร	๗ มม.	”
๑๐ เมตร	๕ มม.	”
๕ เมตร	๒ มม.	”
๒ เมตร (วา)	๑.๕ มม.	”
๑ เมตร	๑ มม.	”
๕๐ เซนติเมตร (ศอก)	๐.๗๕ มม.	”

มีความเพิ่มเป็นข้อ ๒๓ ทวิ, ข้อ ๒๓ ตวิ, ข้อ ๒๓ จัตวา, ข้อ ๒๓ เบญจ และข้อ ๒๓ ฉ โดยข้อ ๗
แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๑๘)

เครื่องตวง

เครื่องตวงของเหลว

ข้อ ๒๔ เครื่องตวงของเหลวนั้นให้ทำด้วยแก้ว กระจะเบื่อง ดิบุก ดิบุกผสม ดิบุกผสมตะกั่ว ทองแดงผสมดิบุก ทองเหลือง ทองแดง ดิบุกชุบโลหะขาว อลูมิเนียม นิกเกิล เหล็กดีผสมนิกเกิล เหล็กดีชุบนิกเกิล เหล็กแผ่นผสมนิกเกิล เหล็กแผ่นชุบนิกเกิล โลหะเคลือบ หรือวัสดุอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งสำนักงานกลางเห็นชอบ

เครื่องที่ทำด้วยเหล็ก หรือเหล็กดี หรือเหล็กที่ชุบดิบุก ชุบสังกะสี ชุบทองแดง หรือเหล็กดีชุบดิบุก ชุบสังกะสี ชุบทองแดง โลหะนั้นต้องหนาพอที่จะไม่ให้เครื่องเสียรูปได้ง่ายเพราะใช้

ความในข้อ ๒๑ ขกเล็กและใช้ความใหม่แทน โดยข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๓

ข้อ ๒๕ เครื่องตวงของเหลวนั้นต้องทำเป็นรูปกระบอก และเส้นผ่าศูนย์กลางภายในต้องราวครึ่งของส่วนลึก

พิกัดกำลังของเครื่องนั้นให้กำหนดด้วยเต็มของให้เต็มเปี่ยมมริม

ความในข้อ ๒๔ ขกเล็กและใช้ความใหม่แทน โดยข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๓

ข้อ ๒๖ เครื่องตวงของเหลวนั้น ถ้าจะมีปลอกวัดทำให้เครื่องมันคง ปลอกนั้นต้องติดอยู่ให้แน่นภายนอกเครื่อง ห้ามมิให้มีรอยขีดอย่างใดไว้ภายในเครื่องเป็นส่วนแบ่งชั้น

หมายมาตรา

ความในข้อ ๒๖ ขกเล็กและใช้ความใหม่แทน โดยข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๓

ข้อ ๒๗ พิกัดกำลังของเครื่องตวงนั้น ให้แสดงให้เห็นได้ง่ายชัด และประจำอยู่ข้าง ๆ เครื่อง เครื่องที่เป็นกระจะเบื่อง หรือวัสดุเคลือบอย่างใด ๆ ต้องแสดงพิกัดกำลังด้วยสีต่างกันกับสีพื้นของเครื่องนั้น

ความในข้อ ๒๗ ขกเล็กและใช้ความใหม่แทน โดยข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๓

ข้อ ๒๘ อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดในเครื่องตวงของเหลวนั้น อนุญาตให้ผิดทางฝ่ายมากได้อย่างเดียว และไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ต่อไปนี้

ขนาดกำลัง	อนุญาต
๒๐ ลิตร	๗๕ ซม. ^๓
๑๐ ”	๕๐ ”
๕ ”	๒๕ ”
๒ ”	๑๐ ”
๑ ”	๕ ”
๕ เดซีลิตร	๕ ”
๒ ”	๒ ”
๑ ”	๒ ”
๕ เซนติลิตร	๑ ”

ความในข้อ ๒๘, ยกเลิกและใช้ความใหม่แทน โดยข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๓

เครื่องตวงของแห้ง

ข้อ ๒๙ เครื่องตวงของแห้งนั้น ให้ทำด้วยเหล็กแผ่น เหล็กชุบนิเกิล และไม้ชุบ ดีบุกชุบ ทองเหลือง ทองแดงผสมดีบุก ทองแดง นิเกิล อลูมิเนียม ไม้ค้ำปี ไม้แข็ง หรือวัสดุอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งสำนักงานกลางเห็นชอบ

เครื่องนั้นจะทำให้มั่นคงขึ้นโดยชุบสังกะสีก็ได้ หรือโดยวิธีหนึ่งวิธีใดที่สำนักงานกลางเห็นชอบก็ได้

ห้ามมิให้เจ้าพนักงานให้คำรับรองเครื่องไม้ที่ทำงานจากไม้ทั้งท่อน หรือไม้ทงอุ่มน้ำ

ข้อ ๓๐ เครื่องตวงของแห้งที่ทำด้วยไม้ ต้องมีปลอกโลหะรัดทั้งปากและก้นให้ได้รูปอยู่มั่นคง

ข้อ ๓๑ เครื่องตวงของแห้ง (นอกจากเครื่องสานที่กำหนดไว้โดยจำเพาะในข้อ ๓๓) นั้นต้องแสดงพิกัดกำลังของเครื่องให้เห็นง่ายชัด และประจำอยู่ข้างๆ เครื่องเช่นเดียวกับกับเครื่องตวงของเหลว

ข้อ ๓๒ เครื่องตวงของแห่งดังกล่าวมาข้างต้น ต้องทำเป็นรูปกระบอกและเส้นผ่าศูนย์กลางภายในประมาณเท่ากับเส้นลึก

ข้อ ๓๓ ในการค้าขายข้าวสาร และข้าวเปลือก จะใช้เครื่องชั่งชานด้วยไม้ไผ่และหวายก็ได้

แต่เครื่องชานนี้ต้องทำให้แข็งแรงโดยไม่เสียรูปได้ง่ายเพราะกดบีบ

ขอบบนต้องทำเป็นวงกลมติดแน่นประจำอยู่กับตัวเครื่อง ขอบนี้ต้องหุ้มด้วยโลหะ และโลหะที่หุ้มนั้นทั้งด้านในและด้านนอกเครื่องต้องกว้างด้านละอย่างน้อย ๕ ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางภายในของขอบต้องได้ประมาณ ๓๐ ซม.

ตัวเครื่องต้องสานให้ถี่และแน่น

เครื่องชานชนิดนี้ ให้ทำได้ขนาดเดี่ยวน้ำหนักกักกำลัง ๒๐ ลิตร (สัดหลวง)

เครื่องนี้ต้องชุบน้ำมันยางให้ชุ่ม

พิกัดกำลังของเครื่องนั้น ต้องแสดงให้เห็นง่ายประจำไว้บนโลหะขอบภายนอกเครื่อง และให้แสดงเป็นไทยได้อย่างเดียว

อัตราเพื่อหล่อเพื่อขาดในเครื่องชานนี้ อนุญาตทางฝ่ายมากได้อย่างเดียวและไม่เกิน ๑๘๐ ซม.^๓

เครื่องชานนี้ ถ้าปรากฏว่าเสียรูปทรง หรือเสียหายมากแล้ว ห้ามมิให้เจ้าพนักงานให้คำรับรองซ้ำ

ข้อ ๓๔ เครื่องตวงทั้งปวงสำหรับของแห่งนั้น ให้กำหนดพิกัดกำลัง โดยเดิมของให้เต็มเปี่ยมริม และห้ามมิให้มีส่วนแบ่งมาตราเลย

ข้อ ๓๕ เครื่องตวงของแห่งนั้น ห้ามมิให้ทำชนิดใช้ตวงได้ ๒ ทาง (คือกันใส่ลึกเข้าไปข้างในใช้กลับตวงได้) จะโดยจุเท่ากับทั้งสองทาง หรือตรงส่วนกันก็ตาม

ข้อ ๓๖ เครื่องตวงของแห่งนั้น ห้ามมิให้ใช้ชนิดที่ถอด หรือเลื่อนกันได้

ข้อ ๓๗ อัตราเชื้อเพลิงเพื่อขาดในเครื่องตวงของแห้ง (นอกจากเครื่องสแกน) นั้น อนุญาตให้ผิดทางฝ่ายมากได้อย่างเดียวและต้องไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ต่อไปนี้

พิกัดกำลัง	อนุญาต
๕๐ ลิตร	๒๕๐ ซ.ม. ^๓
๔๐ ,, (๒ สัตหหลวง)	๒๐๐ ,,
๒๐ ,, (สัตหหลวง)	๑๖๐ ,,
๑๐ ,,	๑๐๐ ,,
๕ ,,	๕๐ ,,
๒ ,,	๒๐ ,,
๑ ,, (ทนานหลวง)	๑๐ ,,
๕ เดซิลิตร	๑๐ ,,

ความในข้อ ๓๗ ยกเลิกและใช้ความใหม่แทน โดยข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๓

เครื่องชั่ง

ข้อบังคับสำหรับเครื่องชั่งต่าง ๆ ทั่วไป

ข้อ ๓๘ เครื่องชั่งทุกเครื่องต้องแสดงพิกัดกำลังของเครื่องโดยไม่ลบเลื่อนได้ง่าย เครื่องชนิดมีที่บอกอัตราบนคัน หรือหน้าบดให้ถืออัตราจำนวนสูงสุดที่มีอยู่นั้นเป็นพิกัดกำลัง

ข้อ ๓๙ เครื่องชั่งที่ปวงให้ทำด้วยลักษณะที่ใช้ชั่งของเต็มพิกัดกำลังได้โดยไม่งอโค้ง หรือผันแรงส่วนใดส่วนหนึ่งของเครื่องเกินสมควร

ข้อ ๔๐ เครื่องชั่งที่ปวงนั้นต้องทำให้คันชั่ง เมื่อหกไปจนสุดเขตที่จะไปได้แล้ว คันต้องกลับเข้าที่ตัวเอง

ข้อ ๔๑ knife edge (knife edge) ต้องทำให้ติดแน่นกับลิเวอร์ (lever)

ข้อ ๔๒ knife edge ต้องทำด้วยเหล็กชุบให้แข็ง ต้องคมและจดตลอดส่วนที่ประสงค์ให้ถูกกับ knife edge นั้น

ข้อ ๔๓ ที่รับไนฟ์เออร์ (bearing) นั้น ต้องทำให้เรียบเกลี้ยงและแข็งเป็น
อย่างน้อยก็ต้องแข็งเท่ากับไนฟ์เออร์

ข้อ ๔๔ ไฟ์เออร์และที่รับนั้นต้องทำให้ได้ลักษณะซึ่งถ้าใส่ของลงบนภาค
ครึ่งพิคก้าแล้ว จะเลื่อนไนฟ์เออร์หรือที่รับไปข้างๆ หรือไปข้างหน้ามาข้างหลัง
ตามที่จะเลื่อนไปได้ ก็ไม่ทำให้ความเที่ยงของเครื่องผิดได้มาก

ข้อ ๔๕ ถ้าเครื่องมือที่กันเพื่อกำจัดมิให้ไนฟ์เออร์เลื่อนไปทางยาวที่กันนั้น
ในส่วนที่อาจถูกกับไนฟ์เออร์ ต้องทำให้เกลี้ยงเรียบและแข็ง เป็นอย่างน้อยก็ต้อง
แข็งเท่ากับไนฟ์เออร์ ตัวไนฟ์เออร์เองนั้น ส่วนที่อาจถูกกับที่กันนี้ต้องมีลักษณะ
ที่ถูกกันน้อยที่สุด

ข้อ ๔๖ เครื่องใดมีส่วนที่ทำให้เปลี่ยนทาง หรือกลับทางใช้ได้ ส่วน
เหล่านั้นต้องมีลักษณะที่การเปลี่ยนหรือกลับนั้น ไม่ทำให้ความเที่ยงของเครื่อง
เสียไป

ข้อ ๔๗ ชั้นหมายมาตรานบนคันซึ่งทงปวงนั้น ให้ทำเป็นขีดหรือเป็นพื้นเลื่อย
หรือทั้งสองอย่างรวมกัน ขีดทั้งปวงต้องเป็นสมานรูปในระยะและได้ขนาดกัน พื้น
เลื่อยต้องตัดให้เรียบเท่ากันหมด และเส้นที่ตัดเป็นพื้นลงมาต้องเป็นสมานรูปใน
ระยะและได้ขนาดกันทุกเส้น ถ้ามีทั้งขีดทั้งพื้นเลื่อย ขีดต้องอยู่ให้ได้ลำดับกับ
พื้นเลื่อย เพื่อแสดงอัตราของพื้นเลื่อยอย่างชัดเจนและถูกต้องทุกพื้น

ข้อ ๔๘ ชั้นหมายมาตราและช่องระหว่างชั้นบนคัน และบนที่บอกอัตรา
ทั้งปวง ต้องให้เห็นชัดและจะ

ข้อ ๔๙ บนคันซึ่งที่ใช้ดุมพอยส์ ต้องหมายชั้นหมายมาตราที่เป็นส่วนใหญ่
ทุกชั้น ในลักษณะซึ่งบอกอัตรานั้นกำหนดไว้เท่าใด เมื่อดุมพอยส์มาถึงชั้นนั้น

ข้อ ๕๐ คันซึ่งทุกคันต้องมีที่กันกันมิให้ดุมพอยส์เลื่อนเกินไปจากชั้นศูนย์
(zero) หรือชั้นหมายมาตราที่ต่ำที่สุด

ข้อ ๕๐ วัสดุที่ทำให้เที่ยง (adjusting material) ในดุมทุกชนิดต้องใส่ปิดให้แน่นติดอยู่กับที่

ข้อ ๕๑ ดุมพอยส์นั้นต้องทำให้ถอดแยกออกจากกันเป็นส่วนได้ง่าย

ข้อ ๕๒ ดุมพอยส์สำหรับกับคันซึ่งที่ขึ้นหมายความว่า เป็นพื้นเลย ต้องทำให้มีที่จิกกับร่องพื้น เพื่อให้ดุมพอยส์อยู่ตรงถูกที่ทุกพื้นเลย และให้จิกเกาะอยู่แน่น

ข้อ ๕๓ ดุมพอยส์ชนิดห้อย ที่ถูกลูกกับคันซึ่งต้องทำให้คมให้แข็ง และโดยลักษณะที่จะให้ดุมพอยส์นั้นแกว่งได้ง่าย

ข้อ ๕๔ ริมสำหรับบอกอัตราน้ำหนักริม (reading edge) หรือที่ชื่ออัตราน้ำหนัก (indicator) ที่ดุมพอยส์นั้น ต้องทำให้คมแหลม และริมสำหรับบอกอัตราน้ำหนักต้องได้ขนาดกันกับขึ้นหมายความว่า ราบกับคันซึ่ง

ข้อ ๕๕ ดุมพอยส์ต้องทำให้ถอดจากคันซึ่งได้ง่าย

ข้อ ๕๖ เครื่องชั่งใดที่มีคัน และฐานะของคันหรือความแกว่งของคันเป็นที่สังเกตความเที่ยงของเครื่อง คันชั่งนี้ในเวลาอยู่ปกติต้องให้ได้ระดับ และถ้าแกว่งก็ต้องแกว่งได้ส่วนกันทั้งสองข้าง ทั้งเหนือและใต้ระดับ

ข้อ ๕๗ ถาดสำหรับเครื่องชั่งที่ใช้ชั่งพลาสติก หรือของเบียดต้องทำให้น้ำร่วงลงได้

ข้อ ๕๘ เครื่องชั่งที่ปวงต้องมีความรู้สึก (sensitiveness) ดังอัตราต่างๆ ที่กำหนดให้ประจำกับชนิดเครื่อง

คำว่า "ความรู้สึก" นั้นหมายความว่า น้ำหนักที่ทำให้คันหรือถาด หรือที่บอกอัตราของเครื่องชั่ง ชงกำลังชั่งของเต็มพิกัดกำลัง หรือน้อยกว่าก็ตามเคลื่อนไปจากฐานะเสมอภาค

ข้อ ๖๐ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานให้คำรับรองเครื่องชั่งที่มีส่วนถอดได้ ซึ่งการถอดออกนั้นทำให้ความเที่ยงของเครื่องเสียไป เว้นไว้แต่เป็นเครื่องชนิดที่ถอดออกแล้ว จะใช้เครื่องนั้นชั่งของไม่ได้เลย

ข้อ ๖๑ เครื่องใดมที่ทำให้เครื่องเที่ยง (adjusting device) ที่นั้นต้องติดตั้งอยู่ประจำที่ และทำโดยมิให้แก้มเปลี่ยนได้ง่าย

ข้อ ๖๒ คຸ້ມพอยส์ชนิดเลื่อน (sliding poise) และขอห้อย (suspending hook) ต้องทำให้อยู่กับเครื่องอย่างมั่นคง

ข้อ ๖๓ เครื่องติดปลายคຸ້ມเพื่อกันมิให้คຸ້ມพอยส์เลื่อนหลุดไปจากคຸ້ມ ต้องติดไว้ให้แน่นกับคຸ້ມอย่างมั่นคง

ข้อ ๖๔ คຸ້ມพอยส์ชนิดเลื่อน ต้องเลื่อนไปมาได้อย่างคล่องโดยมิทำให้พื้นเลียบบนคຸ້ມสึกหรือได้เพราะใช้บ่อย

ข้อ ๖๕ ให้ใช้ข้อบัญญัติทั้งปวงที่ให้ไว้ในหมวดนี้ ตามแต่จะใช้ได้แก่เครื่องชั่งทุกชนิด

เครื่องชั่งชนิดที่ ๑

ข้อ ๖๖ เครื่องชั่งชนิดที่ ๑ นั้น คือ เครื่องที่มีคຸ້ມยื่นออกไปจากพิตรัม (fulcrum) เท่ากันทั้งสองข้าง และถาดชั่งทั้งสองห้อยอยู่ใต้คຸ້ມ

ข้อ ๖๗ สายห้อยถาดชั่งของเครื่องชั่งชนิดนี้ ห้ามมิให้ใช้เชือก

ข้อ ๖๘ อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดทั้งฝ่ายมากและฝ่ายน้อย และอัตราความรู้สึกนั้นอนุญาตดังนี้

ชั่งน้ำหนักเต็มพิตรัมเครื่อง อนุญาต $\frac{1}{2000}$ ของน้ำหนักนั้น

ชั่งน้ำหนักหนึ่งในห้าของพิตรัมเครื่อง อนุญาต $\frac{1}{6000}$ ของน้ำหนักนั้น

ข้อ ๖๙ เครื่องชั่งชนิดที่ห้าสำหรับใช้ชั่งมีค่าเงิน ทอง เครื่องประดับมณีและของเล็กที่มีค่ามากนั้น อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดและอัตราความรู้สึกดังนี้

ชั่งน้ำหนักเต็มพิตรัมเครื่อง อนุญาต $\frac{1}{5000}$ ของน้ำหนักนั้น

เครื่องขึงชนิดที่ ๒

ข้อ ๗๐ เครื่องขึงชนิดที่ ๒ นั้น คือ เครื่องทอคันยืนออกไปจากพัลক্রัม
เท่ากันทั้ง ๒ ข้าง และถาดขึง และแท่นขึงทั้ง ๒ อยู่เหนือคัน

ข้อ ๗๑ ถ้าคันหรือตัวเครื่องเป็นชนิดแผ่คดต้องเป็นราวตามอย่างน้อย ๒ อัน
ที่รับถาดขึงต้องทำอย่างแข็งแรง

เสากลางต้องทำโดยมิให้บิดหมุนเคลื่อนจากที่ได้

ข้อ ๗๒ ขอบ และห่วงทั้งปวง ในส่วนซึ่งกระทบกับท่อนต้องทำด้วยเหล็กดี
อย่างแข็งหรือด้วยหินแก้ว (agate) หรือวัตถุอื่นที่สำนักงานกลางเห็นชอบ

ข้อ ๗๓ สำหรับเครื่องที่ทำให้เที่ยงโดยใช้บาแลนซึ่งบอกชี้ ๆ นั้นต้องคิด
แน่นได้ถาดขึง และมีขนาดเพียงบรรจุตุลฑ์ที่ทำให้เที่ยงได้ไม่เกิน ๑ เปอร์เซ็นต์
ของพิคตกำลังแห่งเครื่องนั้น และจะใส่ถอดได้ก็ด้วยต้องใช้เครื่องมืออย่างใดอย่าง
หนึ่งทำ

การทำให้เครื่องเที่ยงนั้น ห้ามมิให้ใช้วิธีอื่น

ข้อ ๗๓ แท่นขึง (platform) ต้องทำด้วยโลหะหรือวัตถุที่แข็ง

ข้อ ๗๓ ขกเล็กและใช้ความใหม่แทนโดยข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๓

ข้อ ๗๔ อัตราเผื่อขาดทั้งผายมากและผายน้อย และอัตราความรูสึกนั้น

อนุญาตดังนี้

ขังน้ำหนักเต็มพิคตกำลังเครื่อง อนุญาต $\frac{1}{500}$ ของน้ำหนักนั้น

ขังน้ำหนักหนึ่งในห้าของพิคตกำลังเครื่อง อนุญาต $\frac{1}{200}$ ของน้ำหนักนั้น

เครื่องขึงชนิดที่ ๓

ข้อ ๗๕ เครื่องขึงชนิดที่ ๓ นั้น คือ เครื่องขึงซึ่งพัลক্রัมอยู่ก่อนไปข้าง
หนึ่งของคัน คันทางด้านสั้นแฉวนที่รับของขึง (จะเป็นถาดหรือขอกก็ตาม) และ
ทางด้านยาวมีขนมหมายมาตราและคัมพอยส์ เพื่อบอกอัตราน้ำหนักเครื่องนั้นเป็นเครื่อง
ประเภทลิเวอร์ จะใช้ขึงคองห้อยแฉวนหรือติดไว้กับส่งอันอยู่เหนือเครื่อง และ
ไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องนั้น

ข้อ ๗๖ คันชั่งนั้นต้องทำด้วยเหล็กเหนียว หรือเหล็กดี หรือวัสดุใดๆ ที่สำนักงานกลางเห็นชอบ คันชั่งนี้ทางด้านยาวต้องตรงจริงๆ

ข้อ ๗๗ ขีดหรือพื้นเลื่อยขึ้นหมายมาทราบคันต้องทำบนหน้าเดียวให้ได้มุมฉากกับริมคัน

ข้อ ๗๘ ขกเล็กและใช้ความใหม่แทนโดยข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๓

ข้อ ๗๘ เครื่องชั่งชนิดนี้ถ้ามีขนาดพิกัดกำลังต่ำกว่า ๕๐ กิโลกรัม ห้ามมิให้เจ้าพนักงานให้คำรับรอง

ข้อ ๗๙ ขกเล็กและใช้ความใหม่แทนโดยข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๓

ข้อ ๗๙ อัตราเพื่อหล่อเพื่อขาดทั้งฝ่ายมากและฝ่ายน้อยและอัตราความรูสึกนั้น อนุญาตดังนี้

ชั่งน้ำหนักเต็มพิกัดกำลังเครื่อง อนุญาต $\frac{๑}{๕๐๐}$ ของน้ำหนักนั้น

ชั่งน้ำหนักหนึ่งในห้าของพิกัดกำลังเครื่อง อนุญาต $\frac{๑}{๒๐๐}$ ของน้ำหนักนั้น

เครื่องชั่งชนิดที่ ๔

ข้อ ๘๐ เครื่องชั่งชนิดที่ ๔ นั้น คือ เครื่องชั่งมีทริบของชั่งเป็นแท่นอยู่เหนือลิเวอร์อันเนื่องอยู่กับคันหรือกับท่อน ชั่งเป็นท่อบอกอัตราน้ำหนัก แท่นนมที่หนุนอันเป็นทริบในพีเอดซ์ ๔ ทางเป็นอย่างน้อยและที่หนุนนี้ตั้งที่บนในพีเอดซ์ในลิเวอร์

ข้อ ๘๑ ที่คันชั่งของเครื่องนั้น นอกจากที่รองค้ำเคาน์เตอร์พอยส์ (counter poise) แล้ว ต้องทำมิให้มีส่วนถอดจากกันได้ง่าย

ข้อ ๘๒ ถ้าไม่ใช่แท่นชั่งธรรมดา จะใช้ทริบของอย่างอื่นที่ถอดได้แทนทริบของนั้นต้องเป็นส่วนสำคัญของเครื่อง ชั่งถ้าไม่มีสิ่งนั้นแล้ว เครื่องจะชั่งไม่ได้เลย

ข้อ ๘๓ คัมเม้นต์เตอร์พอยส์ทุกชิ้นสำหรับเครื่องนั้น ต้องมีเครื่องหมายบนคัมเม้นต์พอที่จะให้เห็นได้ว่าเป็นคัมเม้นต์ประจำกับเครื่องใด เครื่องหมายนั้นต้องไม่ลบเลือนได้ง่าย คัมเม้นต์นั้นต้องหมายไว้ว่าจะให้แทนน้ำหนักเท่าใด

ข้อ ๘๔ คัมเม้นต์เตอร์พอยส์ต้องทำรูปให้ผิดไปจากคัมเม้นต์น้ำหนักธรรมดา มีข้อ ๘๔ ทวิ เพิ่มขึ้นโดยข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๓

ข้อ ๘๕ เครื่องชั่งชนิดคน ถ้ามักกักกำลังต่ำกว่า ๕๐ กก. ห้ามมิให้เจ้าพนักงานให้คำรับรอง

ข้อ ๘๖ อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดทั้งฝ่ายมากและฝ่ายน้อย และอัตราความรู้สีกนน อนุญาตดังนี้

ชั่งน้ำหนักเต็มพิกัดกำลังเครื่อง อนุญาต $\frac{0}{2,000}$ ของน้ำหนักนั้น

ชั่งน้ำหนักหนึ่งในห้าของพิกัดกำลังเครื่องอนุญาต $\frac{0}{9,000}$ ของน้ำหนักนั้น

เครื่องชั่งชนิดที่ ๕

ข้อ ๘๗ เครื่องชั่งชนิดที่ ๕ นั้น คือ เครื่องชั่งโอโตมาติก (automatic) ที่โดยมากใช้ในการชั่งเร็ว ๆ เพราะประกอบด้วยเครื่องกลอันทำขึ้นเป็นพิเศษสำหรับบอกอัตราน้ำหนักหรือรวมปริมาณน้ำหนักของที่ชั่งได้เอง

ข้อ ๘๘ เครื่องชั่งชนิดที่ ๕ นมลักษณะเข้าอยู่ในจำพวกเครื่องชั่งชนิดใด ต้องทดสอบให้ถูกต้องตามข้อบังคับที่ว่าด้วยเครื่องชนิดนั้นทุกประการ

มีข้อ ๘๘ ทวิ เพิ่มขึ้นโดยข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๓

คัมเม้นต์

ข้อ ๘๙ คัมเม้นต์น้ำหนักนั้นให้ทำด้วย เหล็กดี เหล็ก ทองเหลือง หรือโลหะอื่นอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือโลหะผสมอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่ไม่อ่อนไปกว่าทองเหลือง เว้นแต่คัมเม้นต์น้ำหนักที่อัตราต่ำกว่า ๑ กรัม จึงทำด้วยอลูมิเนียมได้ และคัมเม้นต์น้ำหนักที่อัตราต่ำกว่า ๕๐ กรัม ห้ามมิให้ทำด้วยเหล็ก

ข้อ ๙๐ คຸ່ມน้ำหนักรั้ต้องมึดลภาคเกลั้ จะทำเป็นรูปกระบอก หรือ เหลี่ยม หรือแผ่น หรือเป็นเส้นลวด หรือรูปหนั้รูปใดที่สำนักงานกลางเห็นชอบก็ได้
คຸ່มน้ำหนักรั้ต้องสูงกว่า ๑ กรัม ต้องไม่มีแ่งหรือมูมที่คม

ข้อ ๙๑ คຸ່มน้ำหนักรั้ต้องไม่มีสีหนา หรือน้ำมันเหนียวอย่างใดทาหุ้ม
คຸ່มน้ำหนักรั้ที่เป็นสนิมง่ายต้องบ้องกันสนิม โดยเคลือบสังกะสี หรือโดยวิธีหนั้วิธีใดที่สำนักงานกลางเห็นชอบ

ข้อ ๙๒ คຸ່มน้ำหนักรั้มีรูไว้สำหรับใส่วัตถุอื่น เพื่อทำให้คຸ່มตรงอัตรานั้
ต้องทำให้มีลักษณะที่จะให้วัตถุอื่นนั้นติดประจําแน่นอนอยู่กับที่
วัตถุเพื่อทำให้คຸ່มตรงอัตรานั้ ห้ามมิให้ยื่นพื้นดลภาคของคຸ່มน้ำหนักรั้เป็น
อันขาด

ข้อ ๙๓ หั้งหวที่คຸ່มน้ำหนักรั้ ต้องเป็นหั้งหวที่แยกถอดออกไปจากคຸ່มไม่ได้

ข้อ ๙๔ คຸ່มที่มีอัตราน้ำหนักต่ำกว่า ๑ กรัม จะแสดงอัตรากับจุด ชั้ด
ตัวเลข หรือวิธีใดวิธีหนั้ที่สมควรก็ได้

ข้อ ๙๕ อัตรานั้เพื่อเหลือเผื่อขาดของคຸ່มน้ำหนักรั้ (นอกจากคຸ່มที่ใช้ชั่งมณั้
มีค่า) นั้น อนุญาตให้ผิดทางฝ่ายข้างมากอย่างเด็้ย และต้องไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้
ต่อไปนี้

ขนาดอัตราน้ำหนัก	อนุญาต
๖๐ กิโลกรัม (หาบหลวง)	๑๒,๐๐๐ มก.
๕๐ ,,	๑๐,๐๐๐ ,,
๒๐ ,,	๔,๐๐๐ ,,
๑๐ ,,	๔,๐๐๐ ,,
๕ ,,	๒,๐๐๐ ,,
๒ ,,	๘๐๐ ,,
๑ ,,	๔๐๐ ,,

๖๐๐ กรัม (ซึ้งหลวง)	๒๕๐ มก.
๕๐๐ ”	๒๐๐ ”
๒๐๐ ”	๒๐๐ ”
๑๐๐ ”	๑๐ ”
๕๐ ”	๕๐ ”
๒๐ ”	๓๐ ”
๑๐ ”	๒๐ ”
๕ ”	๑๕ ”
๒ ”	๑๒ ”
๑ ”	๑๐ ”
๕๐๐ มิลลิกรัมลงมาจนถึง ๕๐ มิลลิกรัม	๑ ”
๒๐ มิลลิกรัม และต่ำกว่า	๐.๕ ”

ข้อ ๙๖ ตูม้นำหนักสำหรับใช้ชั่งมัตมีค่านั้น อนุญาตให้ผิดทางฝ่ายข้างมาก
อย่างเดีว และต้องไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ต่อไปนี้

ขนาดอัตรานำหนัก	อนุญาต	
๕๐๐ กระหัด	๑๐๐ กรัม	๕ มก.
๒๐๐ ”	๕๐ ”	๓ ”
๑๐๐ ”	๒๐ ”	๒ ”
๕๐ ”	๑๐ ”	๒ ”
๒๐ ”	๕ ”	๑ ”
๑๐ ”	๒ ”	๑ ”
๕ ”	๑ ”	๑ ”

๒	กระหัด	๔๐	เซนติกรัม	} ๑ มก.
๑	”	๒๐	”	
๕	เศษกระหัด (ต. กต.)	๑๐	”	
๒	”	๕	”	
๑	”	๒	”	} ๐.๕ มก.
๕	เซนติกระหัด	๑	”	
๒	”	๕	มิลลิกรัม	
๑	”	๒	”	
๕	มิลลิกระหัด (ม. กต.)	๑	”	

หมวดที่ ๓

ว่าด้วยอาชญาบัตร

ข้อ ๙๗ การขอใบอาชญาบัตรตามความในมาตรา ๑๕ นั้น ให้ยื่นใบขออาชญาบัตรตามแบบพิมพ์แบบที่ ๑ ทำยกฉนั้น

ข้อ ๙๘ จะออกอาชญาบัตรให้หรือปฏิเสธ ให้อธิบดีวินิจฉัยสั่งภายใน ๑ เดือน นับแต่วันในใบขอเป็นต้นไป

ข้อ ๙๙ ถ้าอธิบดีปฏิเสธคำขอ ผู้ยื่นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม ถ้าออกอาชญาบัตรให้ ผู้ยื่นต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราในหมวด ๖

ข้อ ๑๐๐ แบบอาชญาบัตรนั้นให้เป็นแบบดั่งให้ไว้ทำยกฉนั้น อาชญาบัตรฉบับหนึ่งให้อนุญาตประเภทการได้ประเภทเดียว

ข้อ ๑๐๑ เมื่ออธิบดีออกอาชญาบัตรให้แล้ว ให้ส่งไปยังสำนักงานที่ผู้ถือควรจดทะเบียน ให้สำนักงานแจ้งให้ผู้ได้รับอนุญาตไปจดทะเบียนเป็นผู้ถืออาชญาบัตร ผู้ได้อนุญาตที่ยังไม่ได้จดทะเบียนไม่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ถืออาชญาบัตรโดยถูกต้องตามกฎหมาย

ข้อ ๑๐๑ ขกเลิกและใช้ความใหม่แทนโดยข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๓

ข้อ ๑๐๒ การจดทะเบียนอาชญาบัตรนี้ ให้จดทะเบียนที่สำนักงานกลาง หรือที่สำนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้ใช้อาชญาบัตรนั้น

ข้อ ๑๐๓ การจดทะเบียนเป็นผู้ถืออาชญาบัตรนั้น ให้ยื่นรายการเครื่องขัง เครื่องหวด เครื่องวัด ที่ผู้นั้นมีอยู่ในเวลาที่มาลงทะเบียน และตัวอย่างเครื่องหมาย ส่วนตัวของผู้ถืออาชญาบัตร

ตัวอย่างเครื่องหมายส่วนตัวนั้น ต้องเขียนหรือพิมพ์อย่างอยู่ได้ทน ตัวอย่างนั้นต้องทำอย่างขยายส่วนให้เห็นได้ชัด (ผู้ขายไม่ต้องมีเครื่องหมายส่วนตัว)

เมื่อจดทะเบียนเป็นผู้ถืออาชญาบัตรถูกต้องทุกประการแล้ว จึงให้สำนักงานมอบอาชญาบัตรให้ไปได้

ข้อ ๑๐๔ ถ้าอธิบดีกรมทะเบียนการค้า สั่งถอนอาชญาบัตรฉบับใดเสีย ตามความในมาตรา ๑๗ ให้แจ้งผู้ถืออาชญาบัตรทราบ ผู้ถืออาชญาบัตรฉบับที่สั่งถอนแล้ว ต้องคืนอาชญาบัตรนั้นต่อสำนักงานที่ได้ลงทะเบียนไว้ทันที และถึงหากจะไม่คืนก็มีให้นับว่าผู้นั้นเป็นผู้ถืออาชญาบัตรโดยถูกต้องตามกฎหมาย

หมวดที่ ๔

ว่าด้วยการให้คำรับรอง

ข้อ ๑๐๕ ผู้ทำ ผู้สั่ง ทุกคนที่มีเครื่องขัง เครื่องหวด เครื่องวัด ที่พระราชบัญญัตินี้อนุญาตให้ใช้อยู่แล้วเท่าใด และเครื่องเหล่านั้นยังมีได้มีคำรับรอง ต้องยื่นใบขอคำรับรองชั้นแรกต่อสำนักงานที่ตนจดทะเบียนอาชญาบัตรขอคำรับรองสำหรับสิ่งที่ตนมีอยู่แล้วนั้นภายใน ๑ เดือน นับแต่วันจดทะเบียนอาชญาบัตร

ถ้าได้เครื่องมาภายหลัง และเครื่องนั้น ๆ ไม่มีคำรับรอง ต้องยื่นใบขอคำรับรองชั้นแรกสำหรับเครื่องที่ได้มาภายหลังนั้นภายใน ๑ เดือน นับแต่วันที่ได้อุปกรณ์มา

ข้อ ๑๐๖ เครื่องข่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ผู้ทำ ผู้สั่ง ผู้ซ่อม นำส่ง เพื่อขอคำรับรองนั้น ต้องมีเครื่องหมายส่วนตัวที่จดทะเบียนแล้วไว้บนเครื่อง เครื่องหมายส่วนตัวนั้นจะประทับขูดแกะ หรือหมายไว้ หรือจะทำโดยอาการอย่างอื่น ๆ ที่สมควรก็ได้ แต่ต้องไม่ให้ใกล้กับอัตราตมน้ำหนัก หรือพิกัดกำลังของเครื่องเกินไป ตมน้ำหนักอัตราต่ำกว่า ๑ กรัม ไม่ต้องมีเครื่องหมายส่วนตัว

ข้อ ๑๐๗ การขอคำรับรองนั้น ผู้ขอจะเป็นผู้ถืออาชญาบัตร หรือมิใช่ก็ตาม ให้ใช้ใบขอแบบพิมพ์อย่างเดียวกันทั้งหมด

ข้อ ๑๐๘ ใบขอคำรับรองสำหรับเครื่องข่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ให้เป็นตามแบบที่ให้ไว้ท้ายกฎนี้ และให้มีจำหน่ายแก่มหาชนที่สำนักงานทุกแห่ง

ข้อ ๑๐๙ เมื่อผู้สอบมาตราได้ตรวจสอบทดลองเครื่องที่ขอให้รับรอง และเทียบกับแบบมาตรา เห็นว่าถูกต้องตามความประสงค์ของพระราชบัญญัติแล้ว ให้ประทับเครื่องหมายคำรับรองอันเป็นรูปขอบนอกของครุฑ

ลงบนเครื่องนั้น

ข้อ ๑๑๐ เครื่องหมายคำรับรองนี้ให้มีขนาดต่าง ๆ สำหรับประทับเครื่องเล็กใหญ่ตามขนาดของเครื่อง

ข้อ ๑๑๑ การให้คำรับรองชั้นหลัง จะเป็นด้วยเจ้าพนักงานให้นำมาขอคำรับรอง กิติ หรือเจ้าของเครื่องเองกิติ เมื่อผู้สอบมาตราตรวจสอบเทียบกับแบบมาตรา เห็นว่าถูกต้องตามความประสงค์ของพระราชบัญญัติแล้ว ให้ประทับเครื่องหมายคำรับรองชั้นหลัง รุม A ลงบนเครื่องใกล้ ๆ กับเครื่องหมายคำรับรองครั้งแรก เครื่องหมายนี้ให้ใช้ประทับทุกคราวที่ทำการให้คำรับรองครั้งหลัง เพื่อแสดงให้เห็นว่าได้ทำการให้คำรับรองเครื่องนั้น กิติครั้งแล้ว

ข้อ ๑๑๑ ขกเลิกและใช้ความใหม่แทนโดยข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑

ข้อ ๑๑๒ เมื่อผู้สอบมาตราเห็นว่า เครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัดใด ๆ ที่มีเครื่องหมายคำรับรองแล้ว แต่ไปชำรุดเสียภายหลัง และเห็นว่าไม่ควรจะอนุญาตให้ใช้เครื่องนั้นอีกต่อไป ให้ผู้สอบมาตรานั้นประทับเครื่องหมายรูป // ลงบนเครื่องหมายคำรับรองเดิม แสดงว่าเครื่องหมายคำรับรองนั้น ๆ เป็นอันใช้ไม่ได้แล้ว

ข้อ ๑๑๓ การประทับเครื่องหมายคำรับรองครั้งแรกนั้น

ก. ต้มน้ำหนัก — จะประทับแห่งใด ๆ ก็ได้ แล้วแต่เจ้าพนักงานจะเห็นสมควร แต่ต้องไม่ทับเครื่องหมายส่วนตัวหรืออัตราน้ำหนัก

ข. ต้มน้ำหนักอัตราต่ำกว่า ๑๐ เซนติกรัม ไม่ต้องประทับเครื่องหมายคำรับรอง

ค. เครื่องชั่ง — จะประทับแห่งใดก็ได้ แล้วแต่เจ้าพนักงานจะเห็นสมควร

ง. เครื่องตวง — ให้ประทับภายนอกเครื่อง จะประทับลงแห่งใด ๆ แล้วแต่เจ้าพนักงานจะเห็นสมควร แต่ต้องให้เห็นได้ง่าย

จ. เครื่องวัด — ให้ประทับไว้ที่หัวและท้ายเครื่องวัดนั้น เว้นแต่เครื่องวัดชนิดลูกโซ่ จึงให้ประทับเครื่องหมายแต่ที่เดียว จะประทับบนแผ่นโลหะที่ติดกับเครื่องวัดนั้น หรือบนที่มอดือหมุน ก็ได้แต่สะดวก

มีความเพิ่มขึ้นเป็น จ. โดยข้อ ๕ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๑๕)

หมวดที่ ๕

ว่าด้วยการสำรวจ

ข้อ ๑๑๔ การสำรวจโรงงานของผู้ถือใบอนุญาต และของพ่อค้าผู้ซื้อขายชั่งใช้ เครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัดนั้น บัณฑิตให้นายตรวจไปตรวจวันละ ๒ ครั้ง และให้อธิบดีจัดให้มีการตรวจโดยอย่าให้รู้ตัวอีกต่างหากเป็นคราว ๆ

ข้อ ๑๑๕ การตรวจนั้นให้ตรวจจำเพาะเครื่องที่สะอาด ถ้าเครื่องใดสกปรก นายตรวจจะให้เจ้าของทำให้เครื่องนั้นสะอาดก่อนก็ได้

ข้อ ๑๑๖ เมื่อนายตรวจพบเครื่องใดที่ไม่ถูกต้องตามความประสงค์ของพระราชบัญญัติและกฎนี้ นายตรวจจะยึดเครื่องนั้นนำส่งสำนักงานตามความในพระราชบัญญัติก็ได้ หรือจะผูกเครื่องนั้นไว้แล้วบับตราตะกั่วซึ่งมีไว้สำหรับการนี้ก็ได้ การผูกนั้นให้กระทำโดยอากรที่มีให้ใช้เครื่องนั้นได้อีก นอกจากทำให้ตราบับสลาย

ข้อ ๑๑๗ เมื่อนายตรวจได้ผูกเครื่องและบับตราตามความในข้อ ๑๑๖ ข้างต้นแล้ว ให้นายตรวจรายงานข้อความนั้นต่อสำนักงานทันที

ข้อ ๑๑๘ เจ้าของเครื่องซึ่ง เครื่องดวง เครื่องวัด ที่เครื่องของคนถูกบับตราดังกล่าวมา จะนำเครื่องนั้นส่งสำนักงานเอง ขอให้ทำการให้คำรับรองเพื่อแก้ไขเครื่องนั้นให้กลับถูกต้องตามความประสงค์ของพระราชบัญญัติก็ได้

หมวดที่ ๖

ตารางเทียบ

ความในหมวดที่ ๖ ข้อ ๑๑๘ ถึงข้อ ๑๒๒ ถูกยกเลิกโดยข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๑๖) และมีอัตราเปรียบเทียบการชั่ง ตวง วัด ใหม่ที่ยกกฎกระทรวงดังกล่าว

ข้อ ๑๑๙ ของที่ส่งเข้ามาในพระราชอาณาจักร และส่งออกนอกพระราชอาณาจักร เข้าเทียบต่อแสดงอัตรา ชั่ง ตวง วัด เป็นมาตราต่างประเทศที่พระราชบัญญัติให้แสดงปริมาณเพิ่มเติมไว้ด้วยนั้น ให้เติมตามอัตราในตารางเทียบที่ให้ไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๑๒๐ การเติมปริมาณตามตารางเทียบนั้น ให้เติมลงใกล้ ๆ หรือบนมาตราต่างประเทศเพื่อให้ผู้ซื้อเห็นได้ทั้งสองอย่าง

ข้อ ๑๒๑ การเติมอัตราเทียบบนของที่กล่าวมานั้น เติมเพียงทศนิยมตำแหน่งเดียวก็ได้

ข้อ ๑๒๒ ตารางที่ปรากฏต่อไปนี้ แสดงหลักอัตราเทียบของมาตราของพระราชบัญญัติกับมาตราชั่ง ตวง วัด ต่างประเทศ

เพื่อความสะดวกแก่การค้าขาย มิให้พ่อค้าต้องคำนวณเอง ให้สำนักงานกลางทำ
 ตารางเทียบจากหลักรู้นี้ แต่ทำอย่างพิศดาร ให้ค้นหาค่าเทียบได้ง่ายขึ้นไว้จำหน่ายแก่
 มหาชนโดยเรียกราคาพอสมควร

ตารางเทียบ

ความยาว

มาตราของพระราชบัญญัติ	เท่ากับอัตราของมาตราอังกฤษและอเมริกัน
กิโลเมตร	๐.๖๒๑ ไมล์
เฮกโตเมตร	๑๐๙.๓๖๑ ยาร์ด
เดคาเมตร	๑๐.๙๓๖ „
เมตร	๑.๐๙๔ „
เดซิเมตร	๓.๙๓๗ อินช์
เซนติเมตร	๐.๓๙๔ „
มิลลิเมตร	๐.๐๓๙ „

ตารางเทียบ

ความยาว

มาตราอังกฤษและอเมริกัน	เท่ากับอัตราตามมาตราของพระราชบัญญัติ
อินช์	๒.๕๔๐ ซม.
ฟุต	๓๐.๔๘๐ ซม.
ยาร์ด	๙๑.๔๔๐ ซม.
ฟารอม	๑.๘๒๙ ม.
โพล	๕.๐๒๙ ม.
เซน	๒๐.๑๑๗ ม.
เพอร์ลอง	๒๐๑.๑๖๘ ม.
ไมล์	๑.๖๐๙ ก.ม.

ตารางเทียบ

คลภาค

มาตราของพระราชบัญญัติ	เท่ากับอัตราความมาตราของอังกฤษและอเมริกัน
กิโลเมตรตารางเหลี่ยม	๐.๓๘๖ สแควร์ไมล์
เฮกตาร์	๒.๔๗๑ เอเคอร์
อาร์	๑๑๙.๖๐๐ สแควร์ยาร์ด
เมตรตารางเหลี่ยม	๑.๑๙๖ ”
เดซิเมตรตารางเหลี่ยม	๑๕.๕๐๐ สแควร์อินช์
เซนติเมตรตารางเหลี่ยม	๐.๑๕๕ ”
มิลลิเมตรตารางเหลี่ยม	๐.๐๐๒ ”

ตารางเทียบ

คลภาค

มาตราอังกฤษ	เท่ากับอัตราความมาตราของพระราชบัญญัติ
สแควร์อินช์	๖.๔๕๒ ช.ม. ^๒
สแควร์ฟุต	๙๒๙.๐๒๘ ช.ม. ^๒
สแควร์ยาร์ด	๐.๘๓๖ ช.ม. ^๒
สแควร์โพล	๒๕.๒๙๓ ม. ^๒
รูด	๑๐.๑๑๗ อาร์
เอเคอร์	๐.๔๐๕ เฮกตาร์
สแควร์ไมล์	๒๕๘.๙๙๘๒ เฮกตาร์

ตารางเทียบ

คลภาค

มาตราอเมริกัน	เท่ากับอัตราตามมาตราของพระราชบัญญัติ
สแควร์อินช์	๖.๔๕๒ ซม. ^๒
สแควร์ฟุต	๙๒๙.๐๓๔ ซม. ^๒
สแควร์ยาร์ด	๐.๘๓๖ ซม. ^๒
สแควร์โพล	๒๕.๒๙๓ ม. ^๒
รูต	๑๐.๑๑๗ อาร์
เอเคอร์	๐.๔๐๕ เฮกตาร์
สแควร์ไมล์	๒๕๘.๙๙๙๘ เฮกตาร์

ตารางเทียบ

โวลม

มาตราของพระราชบัญญัติ	เท่ากับอัตรา ตามมาตราอังกฤษ
เมตรเหลี่ยมลูกบาศก์	๑.๓๐๘ คิวบิกยาร์ด
เดซิเมตรเหลี่ยมลูกบาศก์	๖๑.๐๒๔ คิวบิกอินช์
เซนติเมตรเหลี่ยมลูกบาศก์	๐.๐๖๑ คิวบิกอินช์
มาตราของพระราชบัญญัติ	เท่ากับอัตราตามมาตราอเมริกัน
เมตรเหลี่ยมลูกบาศก์	๑.๓๐๘ คิวบิกยาร์ด
เดซิเมตรเหลี่ยมลูกบาศก์	๖๑.๐๒๓ คิวบิกอินช์
เซนติเมตรเหลี่ยมลูกบาศก์	๐.๐๖๑ คิวบิกอินช์

ตารางเทียบ

โวลุ่ม

มาตราอังกฤษและอเมริกัน	เท่ากับอัตรา ตามมาตราของพระราชบัญญัติ
คิวบิกอินช์	๑๖.๓๘๗ ช.ม. ^๓
คิวบิกฟุต	๒๘.๓๑๗ ต.ม. ^๓
คิวบิกยาร์ด	๐.๗๖๕ ม. ^๓

ตารางเทียบ

ความจุ (วัดกิโลและแอง)

อัตราของพระราชบัญญัติ	เท่ากับอัตรา ตามมาตราอังกฤษ
กิโลลิตร	๓.๔๓๗ ควอร์ตเตอร์
เฮกโตลิตร	๐.๓๔๔ ,,
เดคาลิตร	๒.๒๐๐ แกลลอน
ลิตร	๑.๗๖๐ ไปนส์
เดซีลิตร	๐.๑๗๖ ,,
เซนติลิตร	๐.๐๗๐ จิล
มิลลิลิตร	๐.๐๐๗ ,,

ตารางเทียบ
ความจุ (วัตต์-ชั่วโมงและแอมป์)

มาตราอังกฤษ	เท่ากับอัตรา ตามมาตราของพระราชบัญญัติ
มินิม	๐.๐๕๙ ม.ล.
ฟลูตแคกรม	๓.๕๕๒ ม.ล.
ฟลูตเอานส์	๒๘.๔๑๒ ม.ล.
จิล	๐.๑๔๒ ลิ.
ปอนด์	๐.๕๖๘ ลิ.
ควอต	๑.๑๓๖ ลิ.
แกลลอน	๔.๕๔๖ ลิ.
เป็ก	๙.๐๙๒ ลิ.
บุเชล	๓๖.๓๖๘ ลิ.
ควอร์เตอร์	๒๙๐.๙๔๒ ลิ.

ตารางเทียบ
ความจุ (วัตต์-ชั่วโมง)

มาตราของพระราชบัญญัติ	เท่ากับอัตรา ตามมาตราอเมริกัน
กิโลลิตร	๒๖๔.๑๗๘ แกลลอน
เฮกโตลิตร	๒๖.๔๑๘ „
เดคาลิตร	๒.๖๔๒ „
ลิตร	๒.๑๑๓ ปอนด์
เดซิลิตร	๐.๒๑๑ „
เซนติลิตร	๐.๐๘๕ จิล
มิลลิลิตร	๐.๐๐๙ „

มาตราอเมริกัน	เท่ากับอัตรา คมมาตราของพระราชบัญญัติ
มินิม	๐.๐๖๒ ม.ล.
ฟลูตแตรม	๓.๖๙๗ ม.ล.
ฟลูตเอานส์	๒๙.๕๗๓ ม.ล.
จิล	๐.๑๑๘ ล.
ปายน์	๐.๔๗๓ ล.
ควอด	๐.๙๔๖ ล.
แกลลอน	๓.๗๘๕ ล.

**ตารางเทียบ
ความจุ (วัดกัญ)**

มาตราของพระราชบัญญัติ	เท่ากับอัตรา คมมาตราอเมริกัน
กิโลลิตร	๒๘.๓๗๘ บูเชล
เฮกโตลิตร	๒.๘๓๘ „
เดคาลิตร	๑๘.๑๖๒ ปายน์
ลิตร	๑.๘๑๖ „
เดซิลิตร	๐.๑๘๒ „
เซนติลิตร	๐.๐๑๘ „
มิลลิลิตร	๐.๐๐๒ „

มาตราอเมริกัน	เท่ากับอัตราความมาตราของพระราชบัญญัติ
ปอนด์	๐.๕๕๑ ลิ.
ควอต	๑.๑๐๑ ลิ.
เป็ก	๘.๘๑๐ ลิ.
บุเซล	๓๕.๒๓๘ ลิ.

ตารางเทียบ
แมส (ที่เรียกกันว่าน้ำหนัก)

มาตราของพระราชบัญญัติ	เท่ากับอัตราความมาตราอังกฤษและอเมริกัน
เมตริกตัน	๐.๙๘๔ ตัน
เมตริกควินตัล	๑.๙๖๘ ฮันเดรดเวต
กิโลกรัม	๒.๒๐๕ เปานด์
เฮกโตกรัม	๓.๕๒๗ เอานส์
เดคากรัม	๕.๖๔๔ แดรม
กรัม	๐.๕๖๕ แดรม
เดซีกรัม	๑.๕๕๓ เกรน
เซนติกรัม	๐.๑๕๔ เกรน
มิลลิกรัม	๐.๐๑๕ เกรน

มาตราอังกฤษและอเมริกา	เท่ากับอัตรา ตามมาตราของพระราชบัญญัติ
เกรน	๖๔.๗๙๙ ม.ก.
แตรม	๑.๗๗๒ ก.
เอานส์	๒๔.๓๕๐ ก.
เปานด์	๔๕๓.๕๙๒ ก.
ฮันเตรตเวต	๕๐.๘๐๒ ก.ก.
ตัน	๑๐๑๖.๐๔๗ ก.ก.
เอานส์ (ทรอย)	๓๑.๑๐๓ ก.

ความในหมวดที่ ๖ ข้อ ๑๑๕ ถึงข้อ ๑๒๒ ถูกยกเลิกแล้วโดยข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๑๖)

หมวดที่ ๗

อัตราค่าธรรมเนียม

ข้อ ๑๒๓ ค่าธรรมเนียมในการออกอาชญาบัตร ให้เรียกตามอัตรา ดังต่อไปนี้

อาชญาบัตรผู้ตั้ง	เครื่องขังปีละ ๒๕ บาท
	เครื่องตวงปีละ ๑๕ บาท
	เครื่องวัดปีละ ๑๐ บาท
อาชญาบัตรผู้ทำ	เครื่องขังปีละ ๒๕ บาท
	เครื่องตวงปีละ ๑๕ บาท
	เครื่องวัดปีละ ๑๐ บาท
อาชญาบัตรผู้ขาย	เครื่องขังปีละ ๑๕ บาท
	เครื่องตวงปีละ ๑๐ บาท
	เครื่องวัดปีละ ๑๐ บาท

อาชญาบัตรผู้ซ่อม

เครื่องขึงปีละ ๑๐ บาท

เครื่องตวงปีละ ๕ บาท

เครื่องวัดปีละ ๕ บาท

ความในข้อ ๑๒๓ ขกเลิกและใช้ความใหม่แทน โดยข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๕ ข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๐๔) และข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๑๔) โดยลำดับ

ข้อ ๑๒๔ ส่วนของปีให้คิดเท่ากับเต็มปี

ข้อ ๑๒๕ ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนเป็นผู้ถืออาชญาบัตรให้คิดตามอัตราต่อไปนี้

ถ้าอาชญาบัตรนั้นใช้ได้ในพื้นที่เดียว ค่าลงทะเบียนฉบับละ ๕ บาท

ถ้าอาชญาบัตรนั้นใช้ได้ตั้งแต่สองจังหวัดขึ้นไปถึงห้าจังหวัด ฉบับละ ๑๐ บาท

ถ้าอาชญาบัตรนั้นใช้ได้ตั้งแต่หกจังหวัดถึงสิบจังหวัด ฉบับละ ๒๐ บาท

ถ้าอาชญาบัตรนั้นใช้ได้ตั้งแต่สิบเอ็ดจังหวัดขึ้นไปจนทั่วพระราชอาณาจักร ฉบับละ

๕๐ บาท

ความในข้อ ๑๒๕ ขกเลิกและใช้ความใหม่แทน โดยข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๕ ข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๐๔) และข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๑๔) และข้อ ๑๒๖ และ ๑๒๗ เพิ่มขึ้นอีก (ดูกฎกระทรวงฉบับที่ ๓-๔-๕)

กระทรวงพาณิชย์

กฎให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ กันยายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๗

กิติยากร

เสนาบดี

(๕๑ ร.จ. ๑๐๕ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๔๖๗)

ใบขออาชญาบัตร

วันที่.....

๑. ข้าพเจ้า (นามตัว).....(นามสกุล).....
๒. ตั้งบ้านเรือนอยู่ ถนน.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....มณฑล.....
๓. ทำการหาเลี้ยงชีพ.....
๔. มีความปรารถนาจะทำกิจในทาง.....เครื่อง.....
๕. ในจังหวัด.....มณฑล.....
๖. ข้าพเจ้าจะตั้งร้านหรือโรงงานทำการนี้ รวม.....แห่ง คือ:-

เลขที่	ถนน	อำเภอ	จังหวัด	มณฑล

ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงจากบัญชีข้างบนนี้ อย่างไรก็ดี กล่าวคือ ข้ายสถานที่หรือ
เพิ่มลดจำนวนร้านหรือโรงงาน ข้าพเจ้าจะแจ้งให้สำนักงานนี้ทราบทันที

๑. ขอให้เจ้าพนักงานออกไปอาชญาบัตรให้ข้าพเจ้าตามคำขอข้างบนนี้เป็น
กำหนดเวลา.....ปี หรือถ้าไม่ถึงนั้นก็ตามแต่ท่านจะเห็นสมควร

๒. ข้าพเจ้าจะปฏิบัติการของข้าพเจ้าตามพระราชบัญญัติซึ่ง ดวง วัด และ
กฎเสนาบดี ที่ออกตามพระราชบัญญัตินั้นทุกประการ

(ลงนาม).....

ผู้ขออาชญาบัตร

คำสั่งอธิบดี

บิตอากรนสศมปีค่าธรรมเนียม

แบบ ๒

ใบขอคำรับรอง

วันที่.....

๑. ข้าพเจ้า (นามตัว).....(นามสกุล).....

๒. ใบอาชญาบัตรที่.....

๓. ตั้งร้านอยู่ถนน.....อำเภอ.....

จังหวัด.....มณฑล.....

๔. มเครื่อง.....

๕. ซึ่งเป็นเครื่องที่ข้าพเจ้าได้.....เมื่อ

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

๖. ขอให้เจ้าพนักงานทำการให้คำรับรองชั้น.....

แก่เครื่องของข้าพเจ้าตามจำนวนที่ปรากฏในบัญชีต่อไปนี้คือ

* ทำขึ้นแล้ว หรือส่งมาถึง หรือซ่อมขึ้นเสร็จ หรือซ่อมมา

เครื่อง.....

ชนิด	ขนาด	จำนวน	รวม
		รวมทั้งสิ้น	

ในจำนวนนี้เครื่องใหญ่ยกเคลื่อนที่ขาคู่.....เครื่อง

(ลงนาม).....

ผู้ขอรับรอง

บัญชี เครื่องรับ เครื่องตวง เครื่องวัด

ของ

ผู้ถืออาชญาบัตรเลขที่.....

เครื่องอะไร รับ ตวง หรือ วัด	ชนิด	กำลัง	จำนวน	รวมอย่างละเท่าใด	หมายเหตุ

บัญชีข้างบนนี้แสดงจำนวนเครื่อง.....
ที่ข้าพเจ้ามีอยู่ในเวลานี้โดยถูกต้อง

วันที่.....

(ลงนาม).....

ตัวอย่างเครื่องหมายส่วนตัว

(ให้เขียนหรือพิมพ์บนกระดาษอเนกประสงค์ปะลงที่นี้)

รูปที่ปรากฏข้างบนนี้เป็นตัวอย่างเครื่องหมายส่วนตัวของข้าพเจ้า

นาม.....

นามตัว.....

นามสกุล.....

ใบอาชญาบัตรที่.....

ตั้งร้านอยู่ถนน.....

อำเภอ.....

จังหวัด.....

มณฑล.....

ขอให้เจ้าพนักงานลงทะเบียนเครื่องหมายนี้ให้ข้าพเจ้าด้วย

ข้าพเจ้าจะใช้เครื่องหมายดังตัวอย่างนี้ประทับเครื่อง.....

.....และจะประทับโดยวิธีที่กำหนดไว้ในกฎเสนาบดี

และตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานทุกประการ

(ลงนาม).....

เจ้าของเครื่องหมาย

คำสั่งอธิบดี

แบบ ๕

หัวข้อ

ใบฉีก

ที่.....

นาม.....

เคหะสถาน.....

.....

ประเภทการ.....

เครื่อง.....

ตำบล.....

เวลา.....

ออกให้เมื่อ.....

อาชญาบัตรที่.....

อนุญาตให้.....

ตั้งบ้านเรือนอยู่ถนน.....

อำเภอ..... จังหวัด.....

มณฑล.....

เป็นผู้.....

เครื่อง.....

ในเขตจังหวัด.....

มณฑล.....

ใบอนุญาตนี้กำหนดอายุ เวลา.....ปี

ให้ไว้แต่วันที่.....

.....

อธิบดีกรมทะเบียนการค้า

คำเตือนสติ

มาตรา ๑๕ บุคคลผู้ใดปรารถนาจะทำกิจในทางทำ สิ่ง ขาย หรือซ่อม เครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด จะต้องยื่นใบขออนุญาตสำหรับกิจนั้น ๆ ต่อ เจ้าพนักงาน ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ออกอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

อนุญาตนั้นจะอนุญาตให้ใช้ทั่วพระราชอาณาจักร หรือในมณฑลหนึ่ง มณฑลใด หรือในจังหวัดหนึ่งจังหวัดใดก็ได้

เมื่อเจ้าพนักงานได้รับใบขออนุญาต และได้ตรวจสอบสวนตามที่เห็นว่า จำเป็นแล้ว ให้ออกอนุญาตให้ตามที่ขอมารแล้วให้จดนามและรายการทั้งปวงที่ เกี่ยวข้องกับผู้ถืออนุญาต ลงในสมุดทะเบียนที่มีไว้สำหรับกรณนี้ หรือเจ้าพนักงาน อาจปฏิเสธไม่ออกอนุญาตให้ก็ได้ แต่จะต้องแจ้งเหตุผลแห่งการปฏิเสธนี้ให้ผู้ยื่น ใบขอนั้นทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

อนุญาตนั้นโอนกันไม่ได้เป็นอันขาด

มาตรา ๑๖ อนุญาตทุกฉบับ ให้ระบุนามและตำบลที่อยู่ของผู้ถือ อนุญาต ท้องที่ที่อนุญาตให้ใช้อนุญาตนั้น ประเภทกิจการที่อนุญาตนั้น อนุญาตให้ทำ (จะเป็นการทำ การส่ง การขาย หรือการซ่อมก็ตาม) และรายการ อื่น ๆ แห่งเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ที่ออกอนุญาตให้

ให้ผู้ถืออนุญาตทุกคนปฏิบัติการของตนให้อยู่ในจำเพาะประเภทการ และ ในชนิดเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ตามที่ระบุไว้ในอนุญาตดังกล่าวข้างบนนี้ โดยเคร่งครัด จะทำนอกเหนืออำนาจในอนุญาตนั้นไม่ได้เป็นอันขาด

แบบ ๖

สำนักงาน.....มาตราข้ง ดวง วัด

มณฑล.....

วันที่.....

ได้ทำการให้คำรับรองแก่เครื่อง.....ตามคำขอ
 ของ.....ผู้ถืออาชญาบัตรที่.....คือ:-
 เครื่อง.....

ชนิด	ขนาด	จำนวน	รวม	หมายเหตุ

ได้ประทับเครื่องหมายคำรับรองให้แล้ว

(ลงนาม).....

(ตราสำนักงาน)

ประกาศนียบัตรตงนายตรวจ

ที่.....

ให้.....

เป็นนายตรวจมาตราซ่ง ตวง วัด มีอำนาจและหน้าที่ตามความในพระราชบัญญัติ
มาตราซ่ง ตวง วัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖ และกฎเสนาบดีที่ออกตามพระราช-
บัญญัตินั้น

ให้ไว้แต่วันที่.....

.....

อธิบดีกรมทะเบียนการค้า

กฎกระทรวงการเศรษฐกิจ

ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราซ่ง ตวง วัด
พุทธศักราช ๒๔๖๖ (ฉบับที่ ๒)

กฎกระทรวงฉบับนี้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๗๗
หน้า ๑๕๑๕ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๔๘๕ ถูกยกเลิกโดยข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง
ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ๑ แล้ว จึงไม่พิมพ์ลงไว้

กฎกระทรวงพาณิชย์

ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการขัง ตวง วัด
พุทธศักราช ๒๔๖๖ (ฉบับที่ ๓)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติ
มาตรการขัง ตวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓, ๔, ๕, ๖, ๕, ๑๖, ๒๔, ๒๕, ๒๖, ๒๗, ๒๘, ๓๗, ๓๘, ๓๙, ๔๐, ๔๑ และ ๔๒ แห่งกฎกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๑ ออกตาม
ความในพระราชบัญญัติมาตรการขัง ตวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ และให้ใช้ความต่อไป
แทน

“ข้อ ๓ ให้สำนักงานกลางอยู่ในบังคับบัญชาของหัวหน้ากรมทะเบียนการค้า
ผู้ซึ่งมีหน้าที่ที่จะยังให้การเป็นไปตามความประสงค์ทั้งปวงของพระราชบัญญัติ และ
มีอำนาจในการทั้งปวง มีการออกหมายค้นพิเศษตามมาตรา ๒๖ เป็นอาทิ

ให้มีเจ้าพนักงานในสำนักงานกลาง ดังต่อไปนี้

ก. หัวหน้ากองมาตรการขัง ตวง วัด มีหน้าที่รับผิดชอบต่อหัวหน้ากรมใน
การทั้งปวง อันเป็นส่วนเทคนิค

ข. นายตรวจมาตรการขัง ตวง วัด มีหน้าที่ออกสำรวจเครื่องชั่ง เครื่องตวง
เครื่องวัด ที่มหาชนมีไว้ขายและใช้ ดูแลให้เครื่องถูกต้องตามความประสงค์ของพระราช-
บัญญัติ และให้ผู้ใช้ใช้ถูกวิธี

ค. ผู้สอบมาตรา มีหน้าที่ทดลองเครื่องสอบเทียบกับแบบมาตราและ
ทำการทั้งปวงที่เกี่ยวกับการให้คำรับรองเครื่อง

ง. นายทะเบียน มีหน้าที่รักษาทะเบียนทั้งปวงและทำการติดต่อกับกอง
คลังของกระทรวงพาณิชย์”

“ข้อ ๔ อาชญาบัตร หมายค้นพิเศษ และประกาศนียบัตรตั้งนายตรวจ
ที่ออกตามพระราชบัญญัติ ต้องมีลายมือชื่อหัวหน้ากรมทะเบียนการค้า หรือผู้ทำ
การแทน จึงจะเป็นหนังสือสำคัญที่แท้จริง”

“ข้อ ๕ บรรดาหนังสือสำคัญดังกล่าวในข้อ ๔ ต้องประทับตรากรมทะเบียน
การค้าทุกฉบับ”

“ข้อ ๖ แบบประถมและแบบมาตราที่ปวงของสำนักงานกลางนั้น อยู่ใน
ความรักษาดูแลของหัวหน้ากองมาตราซึ่ง ดวง วัด ถ้าปรากฏว่าเครื่องมือสำหรับใช้
ทดลองอันใด หรือแบบมาตราแบบใดชำรุดหรือเสียหาย ห้ามมิให้ใช้สิ่งนั้นๆ เพื่อ
การให้คำรับรองและให้รายงานการชำรุดเสียหายนั้นต่อหัวหน้ากรมทะเบียนการค้า
โดยมิชักช้า”

“ข้อ ๗ พิกัดกำลังของเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด และอัตราน้ำหนัก
ของคัมภ์น้ำหนักนั้น ต้องแสดงไว้ให้เห็นชัดลบลเลื่อนได้ยาก จะแสดงเป็นคำเต็ม
หรืออักษรย่อก็ได้ แต่ต้องให้ถูกต้องตามแบบที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ

พิกัดกำลังและอัตราน้ำหนักนั้น ต้องแสดงเป็นตัวอักษรไทยและเลขอารบิก”

“ข้อ ๑๖ เครื่องวัดที่ทำด้วยไม้นอกจากชนิดที่พบได้ หรือวัดถุ่นที่มีไซ
โลหะซึ่งจะสึกหรือได้เพราะการใช้ ถ้ายาวตั้งแต่ ๑ เมตรขึ้นไป ให้หุ้มปลายทั้งสอง
ของเครื่องวัดนั้นตรึงติดอย่างแน่นด้วยโลหะที่ไม่อ่อนกว่าทองเหลืองหนาไม่น้อยกว่า
๑ มิลลิเมตร”

“ข้อ ๒๔ เครื่องตวงของเหลว ให้ทำด้วยแก้ว ดินเคลือบ ดิบุก ดิบุกผสม
ดิบุกผสมตะกั่ว ทองแดงผสมดิบุก ทองเหลือง ทองแดง ดิบุกชุบโลหะขาว อลู-
มินีอุม นิเกิล เหล็กดีผสมนิเกิล เหล็กดีชุบนิเกิล เหล็กแผ่นผสมนิเกิล เหล็กแผ่น
ชุบนิเกิล โลหะเคลือบ หรือวัดถุ่นอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งสำนักงานกลางเห็นชอบ

เครื่องตวงที่ทำด้วยเหล็ก หรือเหล็กดี หรือเหล็กที่ชุบดิบุก ชุบสังกะสี
ชุบทองแดง หรือเหล็กดีชุบดิบุก ชุบสังกะสี ชุบทองแดง โลหะต้องหนาพอที่จะ
ไม่ให้เครื่องตวงนั้นเสียรูปได้ง่ายในการใช้”

“ข้อ ๒๕ เครื่องตวง ต้องทำเป็นรูปกระบอก และต้องให้เส้นผ่าศูนย์กลาง ภายในมีขนาดกึ่งหนึ่งของส่วนลึก แต่ถ้าเป็นเครื่องตวงชนิดใช้จุ่มตวง ต้องทำด้วย ทองเหลืองแต่ชนิดเดียว ให้เส้นผ่าศูนย์กลางภายในเท่ากับส่วนลึก และมีที่สำหรับ ถัดเป็นก้านตั้งคดที่ภายนอกเครื่อง

พิกัดกำลังของเครื่องตวงนั้น ให้กำหนดด้วยเต็มของเสมอริม”

“ข้อ ๒๖ ถ้าจะมีปลอกรัดเพื่อให้เครื่องตวงนั้นมั่นคง ปลอกนั้นต้องติดอยู่ ให้แน่นภายนอกเครื่อง ห้ามมิให้มีรอยขีดอย่างใดไว้ภายในเครื่องเป็นส่วนแบ่งชั้น หมายมาตรา”

“ข้อ ๒๗ พิกัดกำลังของเครื่องตวงนั้น ให้แสดงไว้ที่ข้างเครื่องด้านนอก ให้เห็นและอ่านได้ชัด และมีลักษณะถาวร ถ้าเป็นเครื่องตวงที่ทำด้วยดินเคลือบหรือ วัตถุเคลือบอย่างใด ๆ ต้องแสดงพิกัดกำลังด้วยสีอันติดกันกับสีพื้นของเครื่องนั้น”

“ข้อ ๒๘ อัตราน้ำเพื่อเหลือเพื่อขาด อนุญาตให้ผิดทางฝ่ายมากได้อย่างเดียว แต่ต้องไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ต่อไปนี้

พิกัดกำลัง	อนุญาต
๒๐ ลิตร	๗๕ ซม.ม. ^๓
๑๐ ”	๕๐ ”
๕ ”	๒๕ ”
๒ ”	๑๐ ”
๑ ”	๕ ”
๕ เซนติลิตร	๕ ”
๒ ”	๒ ”
๑ ”	๒ ”
๕ เซนติลิตร	๑ ”

“ข้อ ๓๗ อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดในเครื่องตวงของแห่ง นอกจากเครื่องตวง
อนุญาตให้ผิดทางฝ่ายมากได้อย่างเดียว และต้องไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ต่อไปนี้

พิกัดกำลัง	อนุญาต
๕๐ ลิตร	๒๕๐ ซม. ^๓
๔๐ ,, (๒ สัดหลวง)	๒๐๐ ,,
๒๐ ,, (สัดหลวง)	๑๖๐ ,,
๑๐ ลิตร	๑๐๐ ,,
๕ ,,	๕๐ ,,
๒ ,,	๒๐ ,,
๑ ,, (ทนานหลวง)	๑๐ ,,
๕ เดซิลิตร	๑๐ ,,
๒ ,,	๕ ,,
๑ ,,	๕ ,,
๕ เซนต์ลิตร	๒ ,,

“ข้อ ๓๘ ถาดชั่งหรือแท่นชั่ง ต้องทำด้วยวัตถุแข็งหรือโลหะ และห้าม
มิให้ทำสัถาดชั่ง”

“ข้อ ๓๙ ขันหมายมาตรบนคันชั่งชนิดขีดหรือพื้นเลื่อย ซึ่งมีขนาดพิกัด
กำลังตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลกรัมลงมา ต้องทำไว้ข้างเดียวให้ได้ฉากกับคันชั่ง”

“ข้อ ๔๐ เครื่องชนิดนี้ห้ามมิให้มีขนาดพิกัดกำลังต่ำกว่า ๑๐ กิโลกรัม หรือ
มีขันหมายมาตราไม่ตั้งต้นด้วยศูนย์ (๐)”

“ข้อ ๑๐๑ เมื่อหัวหน้ากรมทะเบียนการค้าส่งอนุญาตในใบขออาชญาบัตรแล้ว ให้ส่งใบขอนั้นไปยังสำนักงานที่ผู้ขอควรจดทะเบียน และให้สำนักงานแจ้งให้ผู้ขอใบอาชญาบัตรมาเสียค่าธรรมเนียมจดทะเบียนเป็นผู้ถืออาชญาบัตร และค่าธรรมเนียมอาชญาบัตร”

“ข้อ ๑๑๑ การให้คำรับรองชั้นหลัง จะเป็นด้วยเจ้าพนักงานให้นำมาขอคำรับรองก็ดี หรือเจ้าของเครื่องขอลองเองก็ดี เมื่อผู้สอบมาตราตรวจสอบเทียบกับแบบมาตราเห็นว่าถูกต้องตามความประสงค์ของพระราชบัญญัติแล้ว ให้ประทับเครื่องหมายคำรับรองชั้นหลังรูป ลงบนเครื่องใกล้กับเครื่องหมายคำรับรองเครื่องแรก เครื่องหมายนี้ให้ใช้ประทับทุกคราวที่ทำการให้คำรับรองชั้นหลัง เพื่อแสดงให้เห็นว่าได้ทำการให้คำรับรองเครื่องนั้นกี่ครั้งแล้ว

ห้ามมิให้เจ้าพนักงานให้คำรับรองชั้นหลังแก่เครื่องซึ่งที่แก่พิศักด้างหรือเลขลำดับประจำเครื่องให้แตกต่างจากเดิมหรือแก่เครื่องซึ่งชนิดที่ ๖”

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๒๘ ทวิ, ๒๘ ตริ, ๒๘ จัตวา, ๘๔ ทวิ, ๘๘ ทวิ และ ๑๒๖ แห่งกฎกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๑ ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราซึ่ง ดวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖

“ข้อ ๒๘ ทวิ บทบัญญัติในข้อ ๒๔, ๒๕, ๒๖, ๒๗ และ ๒๘ ให้ใช้บังคับแก่เครื่องดวงของเหลวทั่วไป เท่าที่จะใช้ได้”

“เครื่องดวงน้ำมันเชื้อเพลิง และน้ำมันหยอดเครื่อง”

“ข้อ ๒๘ ตริ เครื่องดวงน้ำมันเชื้อเพลิง และน้ำมันหยอดเครื่อง มีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ตัวเครื่องดวง ต้องทำด้วยทองเหลือง สังกะสี เหล็กแผ่นชุบ สังกะสี ชุบทองแดง ชุบนิเกิล หรือชุบดีบุก และต้องทำเป็นรูปเหยือกซึ่งเมื่อตะแคง ๑๒๐ องศาจากระดับทางตั้งแล้ว น้ำมันในเครื่องดวงต้องไหลออกได้หมด

(๒) พิกัดกำลังของเครื่องตวง ให้กำหนดด้วยเต็มของเสมอคอคอด กับต้องมีตัวหนังสือแสดงขนาดพิกัดกำลังให้เห็นและอ่านได้ชัด และมีลักษณะถาวร ติดอยู่ภายในปากเสริมเหนือคอคอด

(๓) อัตราเพื่อเหลือเผื่อขาด อนุญาตให้ผิดทางฝ่ายมากได้อย่างเดียว แต่ต้องไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ต่อไป

พิกัดกำลัง	อนุญาต
๒๐ ลิตร	๗๕ ซม. ^m
๑๐ „	๕๐ „
๕ „	๒๕ „
๒ „	๑๐ „
๑ „	๕ „
๕ เดซิลิตร	๕ „

“ เครื่องตวงสุรา ”

“ ข้อ ๒๘ จัตวา เครื่องตวงสุรา คือ เครื่องตวงที่กรมสรรพสามิตให้ทำขึ้น สำหรับตวงน้ำสุราขายประชาชน มีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ตัวเครื่องตวงให้ทำด้วยทองเหลือง เป็นรูปกระบอกเส้นผ่าศูนย์กลางภายในให้มีขนาดเท่ากับส่วนลึก มีหูสำหรับจับติดที่ตะเข็บทางด้านนอก เครื่องตวง

(๒) เครื่องตวงชนิดนี้ให้แสดงขนาดพิกัดกำลังและมีคำว่า “ ตวงสุรา ” อยู่ที่ปากด้านนอกเครื่องตวง

(๓) อัตราเพื่อเหลือเผื่อขาด อนุญาตให้ผิดได้ทั้งทางฝ่ายมากและฝ่ายน้อย แต่ต้องไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ ต่อไปนี้

พิกัดกำลัง	อนุญาต
๖๕ ซม.ม ^m	
๖๐ ”	
๕๕ ”	
๕๐ ”	
๔๕ ”	๒ ซม.ม ^m ทุกขนาด
๔๐ ”	
๓๕ ”	
๓๐ ”	”

“ข้อ ๘๔ ทวิ ตุ่มแกนเตอร์พอยส์ และตุ้มพอยส์ชนิดเลื่อน ถ้าต้องมีรูสำหรับเติมตะกั่วเพื่อให้ตุ้มตรงอัตรา จะมีได้เพียงรูเดียว”

“เครื่องชั่งชนิดที่ ๖”

“ข้อ ๘๘ ทวิ เครื่องชั่งชนิดที่ ๖ ได้แก่เครื่องชั่งสปริงมีลักษณะและวิธีใช้ดังต่อไปนี้

(๑) ขันหมายมาตราที่หน้าปัดต้องให้เห็นเด่นชัด และช่องระหว่างขันต้องมีระยะห่างกันไม่น้อยกว่า ๑.๕ มิลลิเมตร

(๒) หน้าปัดที่แสดงขันหมายมาตราต้องตรึงติดแน่นกับตัวเครื่อง
ความใน (๒) ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนแล้วโดยข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๗)

(๓) มีขันหมายมาตราศูนย์ (๐) แสดงอย่างชัดเจน กับต้องไม่มีที่กันเข็มช้อตรานำหน้า

(๔) เข็มช้อตรานำหน้าต้องยาวพอ และอยู่ในลักษณะที่จะชี้ขันหมายมาตราได้โดยชัดเจน ทั้งปลายเข็มต้องมีระยะห่างจากหน้าปัดไม่เกิน ๕ มิลลิเมตร

(๕) มีตะกั่วครึ่งหน้าบัดติดกับตัวเครื่อง ให้ปลายข้างหนึ่งทะลุหน้าบัด
ขึ้นมาสำหรับประทับเครื่องหมายคำรับรองของเจ้าพนักงาน

(๖) ทดตั้งเครื่องให้เที่ยงและให้ได้ระดับ ถ้ามี ต้องมีลักษณะที่จะ
ตั้งได้ก็แต่โดยใช้เครื่องมือ

(๗) เครื่องชั่งชนิดแขวน ต้องใช้ห่วงเป็นที่สำหรับแขวน และห้าม
มิให้ถือด้วยมือเวลาทำการชั่ง

(๘) ถ้าเป็นเครื่องชั่งสปริงชนิดแขวน ซึ่งมีถาดสำหรับรับของชั่งอยู่
ได้หน้าบัด ต้องให้ถาดห้อยจากห่วงที่เครื่อง จะใช้ขอแทนห่วงสำหรับเกี่ยวถาดไม่
ได้แต่ถ้าเครื่องใดมีขอสำหรับเกี่ยวของชั่ง จะให้ถาดรับของชั่งเกี่ยวเข้ากับขออีกต่อ
หนึ่งก็ไม่ได้

(๙) ถาดรับของชั่งให้ทำด้วยสังกะสี หรือเหล็กแผ่นชุบสังกะสี ชุบ
ทองแดง ชุบนิเกิล หรือชุบคัลกัม และห้ามมิให้ทาสี

(๑๐) อัตราเพื่อเหลือเผื่อขาดทั้งฝ่ายมากและฝ่ายน้อย อนุญาต ๑/๕๐๐
ของน้ำหนักนั้น ”

“ ข้อ ๑๒๖ ค่าธรรมเนียมการให้คำรับรองสำหรับเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด
ให้เรียกเก็บตามอัตรา ดังต่อไปนี้

เครื่องชั่งชนิดที่ ๑	เครื่องละ ๒.๐๐ บาท
เครื่องชั่งชนิดที่ ๒	เครื่องละ ๑.๐๐ บาท
เครื่องชั่งชนิดที่ ๓	เครื่องละ ๑.๐๐ บาท
เครื่องชั่งชนิดที่ ๔	รวมทั้งตุ้มเคาน์เตอร์พอยส์
ประจำเครื่อง	เครื่องละ ๕.๐๐ บาท
เครื่องชั่งชนิดที่ ๖	เครื่องละ ๑.๐๐ บาท
เครื่องชั่งชนิดอื่น	เครื่องละ ๑.๐๐ บาท

ตุ้มน้ำหนักชนิดทำด้วยเหล็ก	ตุ้มละ ๐.๕๐ บาท
ตุ้มน้ำหนักชนิดทำด้วยโลหะอื่น	ตุ้มละ ๐.๑๐ บาท
ตุ้มเคาน์เตอร์พอยส์	ตุ้มละ ๐.๕๐ บาท
เครื่องตวงของแห้ง	เครื่องละ ๐.๒๐ บาท
เครื่องสูบน้ำมันเชื้อเพลิง	เครื่องละ ๑๐.๐๐ บาท
เครื่องตวงของเหลวชนิดทำด้วยแก้ว ดินเคลือบ หรือโลหะเคลือบ	เครื่องละ ๑.๐๐ บาท
เครื่องตวงของเหลวชนิดทำด้วยโลหะ	เครื่องละ ๐.๒๐ บาท
เครื่องตวงน้ำมันเชื้อเพลิง และน้ำมันหยอดเครื่อง	เครื่องละ ๑.๐๐ บาท
เครื่องตวงสุรา	เครื่องละ ๐.๑๐ บาท
เครื่องตวงของเหลวชนิดอื่น	เครื่องละ ๐.๒๐ บาท
เครื่องแสดงปริมาณน้ำประปา	เครื่องละ ๑.๐๐ บาท
เครื่องวัดชนิดสายแถบโลหะหรือโซ่	เครื่องละ ๑.๐๐ บาท
เครื่องวัดชนิดสายแถบที่ไม่ใช่โลหะ	เครื่องละ ๐.๕๐ บาท
เครื่องวัดชนิดอื่น	เครื่องละ ๐.๑๐ บาท

แต่เป็นการให้คำรับรองชั้นหลังให้เรียกเก็บเพียงกิ่งอัตรา”

ค่าธรรมเนียมตามความในข้อ ๑๒๖ ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนแล้วโดยข้อ ๓ แห่ง กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๑๔) ฯลฯ

กฎให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๑๖

เศรษฐ ทวีวงศ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(๖๐ ร.จ. ๗๙๓ ตอนที่ ๒๖ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๑๖)

กฎกระทรวงพาณิชย์

(ฉบับที่ ๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราซึ่ง ดวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตราซึ่ง ดวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒๓ แห่งกฎกระทรวงพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราซึ่ง ดวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๖๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๒๓ ค่าธรรมเนียมในการออกอาชญาบัตรให้เรียกตามอัตรา ดังต่อไปนี้

อาชญาบัตรผู้สั่ง เครื่องชั่ง ปี่ละ ๑๒๕ บาท เครื่องตวง ปี่ละ ๗๕ บาท เครื่องวัด ปี่ละ ๕๐ บาท

อาชญาบัตรผู้ทำ เครื่องชั่ง ปี่ละ ๑๒๕ บาท เครื่องตวง ปี่ละ ๗๕ บาท เครื่องวัด ปี่ละ ๕๐ บาท

อาชญาบัตรผู้ขาย เครื่องชั่ง ปี่ละ ๗๕ บาท เครื่องตวง ปี่ละ ๕๐ บาท เครื่องวัด ปี่ละ ๕๐ บาท

อาชญาบัตรผู้ซ่อม เครื่องชั่ง ปี่ละ ๕๐ บาท เครื่องตวง ปี่ละ ๒๕ บาท เครื่องวัด ปี่ละ ๒๕ บาท”

ความในข้อ ๑๒๓ ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนโดยข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ฯลฯ

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒๕ แห่งกฎกระทรวงพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราซึ่ง ดวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๖๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๒๕ ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนเป็นผู้ถืออาชญาบัตร ให้คิดตามอัตราต่อไปนี้
 ถ้าอาชญาบัตรนั้นใช้ได้ในจังหวัดเดียว ฅบับละ ๒๕ บาท
 ถ้าอาชญาบัตรนั้นใช้ได้ตั้งแต่สองจังหวัด ถึงห้าจังหวัด ฅบับละ ๕๐ บาท
 ถ้าอาชญาบัตรนั้นใช้ได้ตั้งแต่หกจังหวัด ถึงสิบจังหวัด ฅบับละ ๑๐๐ บาท
 ถ้าอาชญาบัตรนั้นใช้ได้ตั้งแต่สิบเอ็ดจังหวัดขึ้นไป ฅบับละ ๒๕๐ บาท”

ความในข้อ ๑๒๕ นี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนโดยข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ฯลฯ

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒๖ แห่งกฎกระทรวงพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราซ่ง ดวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๖๗ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงพาณิชย์ ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราซ่ง ดวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ (ฉบับที่ ๓) และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๒๖ ค่าธรรมเนียมการให้คำรับรองสำหรับเครื่องซ่ง เครื่องดวง เครื่องวัด ให้เก็บตามอัตรา ดังต่อไปนี้

เครื่องซ่งชนิดที่ ๑	เครื่องละ ๑๐.๐๐ บาท
เครื่องซ่งชนิดที่ ๒	เครื่องละ ๕.๐๐ บาท
เครื่องซ่งชนิดที่ ๓	เครื่องละ ๕.๐๐ บาท
เครื่องซ่งชนิดที่ ๔ (รวมทั้งตุ้มเคาน์เตอร์พอยส์)	เครื่องละ ๒๕.๐๐ บาท
เครื่องซ่งชนิดที่ ๕	เครื่องละ ๒๕.๐๐ บาท
เครื่องซ่งชนิดที่ ๖	เครื่องละ ๕.๐๐ บาท
เครื่องซ่งชนิดอื่น	เครื่องละ ๕.๐๐ บาท
ตุ้มน้ำหนักชนิดทำด้วยเหล็ก	ตุ้มละ ๒.๕๐ บาท
ตุ้มน้ำหนักชนิดทำด้วยโลหะอื่น	ตุ้มละ ๐.๕๐ บาท
ตุ้มเคาน์เตอร์พอยส์	ตุ้มละ ๒.๕๐ บาท
เครื่องดวงของแห่ง	เครื่องละ ๑.๐๐ บาท

เครื่องตวงของเหลวชนิดทำด้วยแก้ว ดินเคลือบ

หรือโลหะเคลือบ	เครื่องลະ	๕.๐๐ บาท
เครื่องตวงของเหลวชนิดทำด้วยโลหะ	เครื่องลະ	๑.๐๐ บาท
เครื่องตวงของเหลวชนิดอื่น	เครื่องลະ	๑.๐๐ บาท
เครื่องตวงสุรา	เครื่องลະ	๐.๕๐ บาท
เครื่องตวงน้ำมันเชื้อเพลิง และน้ำมันหยอดเครื่อง	เครื่องลະ	๕.๐๐ บาท
เครื่องสูบน้ำมันเชื้อเพลิง	เครื่องลະ	๕๐.๐๐ บาท
เครื่องแสดงปริมาณน้ำประปา	เครื่องลະ	๕.๐๐ บาท
เครื่องวัดชนิดสายแถบโลหะ หรือไซ	เครื่องลະ	๕.๐๐ บาท
เครื่องวัดชนิดสายแถบที่ไม่ใช่โลหะ	เครื่องลະ	๒.๕๐ บาท
เครื่องวัดชนิดอื่น	เครื่องลະ	๐.๕๐ บาท

“แต่ถ้าเป็นการให้คำรับรองชั้นหลังให้เรียกเก็บเพียงกิ่งอัตรา”

ความในข้อ ๑๒๖ ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนโดยข้อ ๑๔ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๐๔) และข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๑๔) ฯลฯ

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๒๗ แห่งกฎกระทรวงพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการขัง ตวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๖๗

“ข้อ ๑๒๗ ค่าธรรมเนียมการตรวจสำหรับเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัดที่ได้ รับความยกเว้นไม่ต้องให้คำรับรอง ให้เรียกเก็บกิ่งของอัตราตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒๖ ตามแต่จะมีลักษณะเข้าอยู่ในจำพวกเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ชนิดใดโดยอนุโลม”

ความในข้อ ๑๒๗ ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนแล้วโดยข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๑๔) ฯลฯ

กฎให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๐
วิลาศ โอสถานนท์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(๒๔ ร.จ. ๒๑๖ ตอนที่ ๗ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๐)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๐๔)

ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรา ชั่ง ตวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตราชั่ง ตวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒ แห่งกฎกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๑ ออกตามพระราชบัญญัติมาตราชั่ง ตวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๔๖๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๒ เครื่องวัด เครื่องตวง และตม้น้ำหนักอันมีพิศัดกำลังหรืออัตราน้ำหนักแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในบัญชีในหมวดนี้ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานรับไว้ให้คำรับรอง เว้นแต่เครื่องวัด เครื่องตวง และตม้น้ำหนักอันมีพิศัดกำลังหรืออัตราน้ำหนักไม่เกินหรือไม่น้อยกว่าพิศัดกำลังหรืออัตราน้ำหนักสูงสุดหรือต่ำสุดที่กำหนดไว้ในบัญชีในหมวดนี้ ให้อธิบดีอนุญาตได้โดยอาศัยหลักเกณฑ์อัตราเพื่อเหลือเผื่อขาดตามบัญชีในหมวดนี้”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒๓ แห่งกฎกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๑ ออกตามพระราชบัญญัติมาตราชั่ง ตวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๔๖๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงพาณิชย์ (ฉบับที่ ๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราชั่ง ตวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๔๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๒๓ ค่าธรรมเนียมในการออกอาชญาบัตรให้เรียกเก็บตามอัตรา ดังต่อไปนี้

อาชญาบัตรผู้ตั้ง	เครื่องชั่ง	ปีละ	๒๐๐ บาท
	เครื่องตวง	ปีละ	๑๐๐ บาท
	เครื่องวัด	ปีละ	๑๐๐ บาท

อาชญาบัตรผู้ทำ	เครื่องชั่ง	บิลละ	๒๐๐ บาท
	เครื่องตวง	บิลละ	๑๐๐ บาท
	เครื่องวัด	บิลละ	๑๐๐ บาท
อาชญาบัตรผู้ชาย	เครื่องชั่ง	บิลละ	๑๐๐ บาท
	เครื่องตวง	บิลละ	๗๕ บาท
	เครื่องวัด	บิลละ	๗๕ บาท
อาชญาบัตรผู้ข้อม	เครื่องชั่ง	บิลละ	๗๕ บาท
	เครื่องตวง	บิลละ	๕๐ บาท
	เครื่องวัด	บิลละ	๕๐ บาท

ต่อมาความในข้อ ๑๒๓ นี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนอีกครั้งหนึ่งโดยข้อ ๑ แห่ง กฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๑๔)

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒๕ แห่งกฎกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๑ ออกตามพระราชบัญญัติมาตราซึ่ง ตวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๔๖๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงพาณิชย์ (ฉบับที่ ๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราซึ่ง ตวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๔๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๒๕ ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนผู้ถืออาชญาบัตรให้เรียกเก็บตามอัตรา ดังต่อไปนี้

อาชญาบัตรที่ใช้ได้ในจังหวัดเดียว	ฉบับละ	๕๐ บาท
อาชญาบัตรที่ใช้ได้ตั้งแต่สองจังหวัดแต่ไม่เกินสิบจังหวัด	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
อาชญาบัตรที่ใช้ได้ตั้งแต่สิบเอ็ดจังหวัดขึ้นไป	ฉบับละ	๓๐๐ บาท”

ต่อมาความในข้อ ๑๒๕ นี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนอีกครั้งหนึ่งโดยข้อ ๒ แห่ง กฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๑๔)

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒๖ แห่งกฎกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๑ ออกตามพระราชบัญญัติมาตราซึ่ง ตวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน

พ.ศ. ๒๔๖๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงพาณิชย์ (ฉบับที่ ๔) ออกตาม
 ความในพระราชบัญญัติมาตรการชั่ง ตวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม
 พ.ศ. ๒๔๕๐ และให้ใช้ความต่อไปน้แทน

“ข้อ ๑๒๖ ค่าธรรมเนียมการทำให้รับรองชั้นแรกสำหรับเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่อง
 วัด ให้เรียกเก็บตามอัตราดังต่อไปนี้

เครื่องชั่งชนิดที่ ๑	พิกัดกำลัง	ไม่เกิน ๕ กก.	เครื่องละ	๑๐.๐๐ บาท
	พิกัดกำลัง	เกิน ๕ กก.	เครื่องละ	๒๐.๐๐ บาท
เครื่องชั่งชนิดที่ ๒	พิกัดกำลัง	ไม่เกิน ๕ กก.	เครื่องละ	๕.๐๐ บาท
	พิกัดกำลัง	เกิน ๕ กก.	เครื่องละ	๑๐.๐๐ บาท
เครื่องชั่งชนิดที่ ๓	พิกัดกำลัง	ไม่เกิน ๑๕ กก.	เครื่องละ	๓.๐๐ บาท
	พิกัดกำลัง	เกิน ๑๕ กก.		
		แต่ไม่เกิน ๑๐๐ กก.	เครื่องละ	๔.๐๐ บาท
	พิกัดกำลัง	เกิน ๑๐๐ กก.	เครื่องละ	๑๐.๐๐ บาท
เครื่องชั่งชนิดที่ ๔ (รวมทั้งตุ้มเคาน์เตอร์พอยส์)	พิกัดกำลัง	ไม่เกิน ๑๐๐๐ กก.	เครื่องละ	๒๕.๐๐ บาท
	พิกัดกำลัง	เกิน ๑๐๐๐ กก.	ให้เรียกเก็บ ๑๐๐๐ กก. แรก	
		๒๕.๐๐ บาท ๑๐๐๐ กก. ต่อๆไป ๑๐๐๐ กก. ละ ๑๐.๐๐ บาท (เศษ ของ ๑๐๐๐ กก. ให้คิดเท่ากับ ๑๐๐๐ กก.)		
เครื่องชั่งชนิดที่ ๕	มีลักษณะเข้าอยู่ในจำพวกเครื่องชั่งชนิดใด ให้เรียกเก็บตามอัตราที่ กำหนดไว้สำหรับเครื่องชั่งชนิดหนึ่ง			
เครื่องชั่งชนิดที่ ๖	พิกัดกำลัง	ไม่เกิน ๒๕ กก.	เครื่องละ	๕.๐๐ บาท
	พิกัดกำลัง	เกิน ๒๕ กก. แต่ไม่เกิน ๕๐ กก.		
			เครื่องละ	๑๐.๐๐ บาท

พิกัดกำลัง เกิน ๘๐ กก. ให้เรียกเก็บตามอัตราที่กำหนดไว้
สำหรับเครื่องชั่งชนิดที่ ๔

เครื่องชั่งชนิดอื่น	ให้เรียกเก็บตามอัตราที่กำหนดไว้สำหรับเครื่องชั่ง ชนิดที่ ๖	
ตุ้มน้ำหนัก	อัตราน้ำหนัก ต่ำกว่า ๑ ก.	ตุ้มละ ๐.๒๕ บาท
	อัตราน้ำหนัก ตั้งแต่ ๑ ก.	
	แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ก.	ตุ้มละ ๐.๕๐ บาท
	อัตราน้ำหนัก เกิน ๕๐๐ ก.	
	แต่ไม่เกิน ๒ กก.	ตุ้มละ ๑.๐๐ บาท
	อัตราน้ำหนัก เกิน ๒ กก.	
	แต่ไม่เกิน ๕ กก.	ตุ้มละ ๒.๐๐ บาท
	อัตราน้ำหนัก เกิน ๕ กก.	
	แต่ไม่เกิน ๑๐ กก.	ตุ้มละ ๓.๐๐ บาท
	อัตราน้ำหนัก เกิน ๑๐ กก.	ตุ้มละ ๔.๐๐ บาท
ตุ้มเคาน์เตอร์พอยต์		ตุ้มละ ๒.๕๐ บาท
เครื่องตวงของแห้ง	พิกัดกำลัง ต่ำกว่า ๕ ดล.	เครื่องละ ๐.๕๐ บาท
	พิกัดกำลัง ตั้งแต่ ๕ ดล.	
	แต่ไม่เกิน ๒๐ ล.	เครื่องละ ๑.๐๐ บาท
	พิกัดกำลัง เกิน ๒๐ ล.	เครื่องละ ๒.๐๐ บาท
เครื่องตวงของเหลวชนิดทำด้วยแก้ว ดินเคลือบหรือโลหะเคลือบ		
	พิกัดกำลัง ต่ำกว่า ๕ ดล.	เครื่องละ ๒.๕๐ บาท
	พิกัดกำลัง ตั้งแต่ ๕ ดล.	
	แต่ไม่เกิน ๑ ล.	เครื่องละ ๕.๐๐ บาท
	พิกัดกำลังเกิน ๑ ล.	เครื่องละ ๑๐.๐๐ บาท

เครื่องตวงของเหลวชนิดทำด้วยโลหะหรือวัสดุอื่น

พิกัดกำลัง	ต่ำกว่า ๕ ตล.	เครื่องละ	๐.๕๐ บาท
พิกัดกำลัง	ตั้งแต่ ๕ ตล.		
แต่ไม่เกิน	๑ ล.	เครื่องละ	๑.๐๐ บาท
พิกัดกำลัง	เกิน ๑ ล.	เครื่องละ	๒.๐๐ บาท

เครื่องตวงสุรา เครื่องตวงน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหยอดเครื่อง

พิกัดกำลัง	ตั้งแต่ ๑ ล. ลงมา	เครื่องละ	๒.๕๐ บาท
พิกัดกำลัง	เกิน ๑ ล.	เครื่องละ	๕.๐๐ บาท

เครื่องสูบน้ำมันเชื้อเพลิง

เครื่องละ ๕๐.๐๐ บาท

เครื่องแสดงปริมาตรน้ำประปา

เครื่องละ ๕.๐๐ บาท

เครื่องวัดชนิดสายแถบโลหะหรือไซ้

พิกัดกำลัง	ตั้งแต่ ๒ ม. ลงมา	เครื่องละ	๒.๕๐ บาท
พิกัดกำลัง	เกิน ๒ ม. แต่ไม่เกิน ๒๐ ม.	เครื่องละ	๕.๐๐ บาท
พิกัดกำลัง	เกิน ๒๐ ม.	เครื่องละ	๑๐.๐๐ บาท

เครื่องวัดชนิดสายแถบที่มีไซ้โลหะ

พิกัดกำลัง	ตั้งแต่ ๒ ลงมา ม.	เครื่องละ	๑.๐๐ บาท
พิกัดกำลัง	เกิน ๒ ม. แต่ไม่เกิน ๒๐ ม.	เครื่องละ	๒.๕๐ บาท
พิกัดกำลัง	เกิน ๒๐ ม.	เครื่องละ	๕.๐๐ บาท

เครื่องวัดชนิดอื่นนอกจากชนิดสายแถบและไซ้

ก. ทำด้วยไม้ไม่พับ	เครื่องละ	๐.๕๐ บาท
ข. เครื่องวัดอย่างอื่นนอกจากข้อ ก.	เครื่องละ	๑.๐๐ บาท

แต่ถ้าเป็นการให้คำรับรองชั้นหลังแก่เครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด นอกจากเครื่องสูบน้ำมันเชื้อเพลิง ให้เรียกเก็บเพียงกิ่งอัตรา ”

ความในข้อ ๑๒๖ นี้ต่อมาถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนอีกครั้งหนึ่งโดยข้อ ๓ แห่ง กฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๑๔)

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๔
เกษม ศิริพยัคฆ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ

(๗๘ ร.จ. ๑๒๗๙ ตอนที่ ๑๑๑ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๐๔)

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎกระทรวง (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๙๐ ได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมอาชญาบัตรที่ออกให้แก่ผู้ประกอบกิจการทำ สิ่ง ซ่อม ซาย เครื่องซัง ตวง วัด และอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการให้คำรับรองเครื่องซัง ตวง วัด ไว้ตามสภาพที่เป็นอยู่ในสมัยเมื่อประกาศใช้ ต่อมาสภาพการณ์ทางการเงินเปลี่ยนแปลงไป จึงสมควรแก้ไขปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวนี้เสียใหม่ให้เป็นธรรมและเหมาะสมกับสภาพการณ์

นอกจากนั้น เพื่อให้การให้คำรับรอง เครื่องตวง เครื่องวัด และตม้น้ำหนักเป็นไปโดยรวดเร็วและสะดวกในทางปฏิบัติในเมื่อมีความจำเป็นเกิดขึ้น จึงสมควรให้อธิบดีมีอำนาจอนุญาตให้ทำการตรวจสอบให้คำรับรองแก่เครื่องตวง เครื่องวัด และตม้น้ำหนักที่มีพิกัดกำลังหรืออัตราน้ำหนักแตกต่างจากที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงด้วย]

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๑๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการขัง ตวง วัด พระพุทธศักราช ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติ
มาตรการขัง ตวง วัด พระพุทธศักราช ๒๕๖๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการออก
กฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒๓ แห่งกฎกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๑ ออก
ตามความในพระราชบัญญัตินี้มาตราขัง ตวง วัด พระพุทธศักราช ๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๓
กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๐๕)
ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการขังตวงวัด พระพุทธศักราช ๒๕๖๖ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“ ข้อ ๑๒๓ ค่าธรรมเนียมในการออกอาชญาบัตรให้เรียกเก็บตามอัตราดัง
ต่อไปนี้

อาชญาบัตรผู้สั่ง	เครื่องขัง	บดะ ๔๐๐ บาท
	เครื่องตวง	บดะ ๒๐๐ บาท
	เครื่องวัด	บดะ ๒๐๐ บาท
อาชญาบัตรผู้ทำ	เครื่องขัง	บดะ ๔๐๐ บาท
	เครื่องตวง	บดะ ๒๐๐ บาท
	เครื่องวัด	บดะ ๒๐๐ บาท
อาชญาบัตรผู้ขาย	เครื่องขัง	บดะ ๒๐๐ บาท
	เครื่องตวง	บดะ ๑๐๐ บาท
	เครื่องวัด	บดะ ๑๐๐ บาท
อาชญาบัตรผู้ซ่อม	เครื่องขัง	บดะ ๒๐๐ บาท
	เครื่องตวง	บดะ ๑๐๐ บาท
	เครื่องวัด	บดะ ๑๐๐ บาท

ค่าธรรมเนียมในการออกสำเนาอนุญาต หรือใบแทนอนุญาต ให้เรียกเก็บฉบับละ ๕๐ บาท”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒๕ แห่งกฎกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๑ ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรา ชั่ง ตวง วัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๔๖๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราชั่ง ตวง วัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๒๕ ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนผู้ถืออนุญาต ให้เรียกเก็บตามจำนวนจังหวัดที่ใช้อนุญาต จังหวัดละ ๑๐๐ บาท”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒๖ แห่งกฎกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๑ ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราชั่ง ตวง วัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๔๖๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราชั่ง ตวง วัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๒๖ ค่าธรรมเนียมการให้คำรับรองชั้นแรกสำหรับเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ให้เรียกเก็บตามอัตราดังต่อไปนี้

เครื่องชั่งชนิดที่ ๑	พิกัดกำลังไม่เกิน	๕ กก.	เครื่องละ	๒๐ บาท
	พิกัดกำลังเกิน	๕ กก.	เครื่องละ	๔๐ บาท
เครื่องชั่งชนิดที่ ๒	พิกัดกำลังไม่เกิน	๕ กก.	เครื่องละ	๑๐ บาท
	พิกัดกำลังเกิน	๕ กก.	เครื่องละ	๒๐ บาท
เครื่องชั่งชนิดที่ ๓	พิกัดกำลังไม่เกิน	๑๕ กก.	เครื่องละ	๕ บาท
	พิกัดกำลังเกิน	๑๕ กก.		
	แต่ไม่เกิน	๑๐๐ กก.	เครื่องละ	๑๐ บาท
	พิกัดกำลังเกิน	๑๐๐ กก.	เครื่องละ	๒๐ บาท

เครื่องชั่งชนิดที่ ๔ (รวมทั้งตุ้มเคาน์เตอร์พอยส์)

พิกัดกำลังไม่เกิน ๑๐๐๐ กก. เครื่องละ ๕๐ บาท

พิกัดกำลังเกิน ๑๐๐๐ กก. ให้เรียกเก็บ ๑๐๐๐ กก. แรก ๕๐ บาท

๑๐๐๐ กก. ต่อไป ๑๐๐๐ กก. ละ ๑๐ บาท เศษของ ๑๐๐๐

กก. ให้คิดเท่ากับ ๑๐๐๐ กก.

เครื่องชั่งชนิดที่ ๕ มีลักษณะเข้าอยู่ในจำพวกเครื่องชั่งชนิดใด ให้เรียกเก็บตามอัตราที่กำหนดไว้สำหรับเครื่องชั่งชนิดนั้น

เครื่องชั่งชนิดที่ ๖ พิกัดกำลังไม่เกิน ๒๕ กก. เครื่องละ ๑๐ บาท

พิกัดกำลังเกิน ๒๕ กก.

แต่ไม่เกิน ๕๐ กก. เครื่องละ ๒๐ บาท

พิกัดกำลังเกิน ๕๐ กก. ให้เรียกเก็บตามอัตราที่กำหนดไว้สำหรับ

เครื่องชั่งชนิดที่ ๔

เครื่องชั่งชนิดอื่น ให้เรียกเก็บตามอัตราที่กำหนดไว้สำหรับเครื่องชั่งชนิดที่ ๔

ตุ้มน้ำหนัก อัตราน้ำหนักต่ำกว่า ๑ กก. ตุ้มละ ๐.๕๐ บาท

อัตราน้ำหนักตั้งแต่ ๑ กก. แต่ไม่เกิน ๕๐๐ กก. ตุ้มละ ๑ บาท

อัตราน้ำหนักเกิน ๕๐๐ กก. แต่ไม่เกิน ๒ กก. ตุ้มละ ๒ บาท

อัตราน้ำหนักเกิน ๒ กก. แต่ไม่เกิน ๕ กก. ตุ้มละ ๔ บาท

อัตราน้ำหนักเกิน ๕ กก. แต่ไม่เกิน ๑๐ กก. ตุ้มละ ๖ บาท

อัตราน้ำหนักเกิน ๑๐ กก. ตุ้มละ ๑๐ บาท

ตุ้มเคาน์เตอร์พอยส์ ตุ้มละ ๓ บาท

เครื่องตวงของแห้ง พิกัดกำลังไม่เกิน ๑ ล. เครื่องละ ๑ บาท

พิกัดกำลังเกิน ๑ ล. แต่ไม่เกิน ๒๐ ล. เครื่องละ ๒ บาท

พิกัดกำลังเกิน ๒๐ ล. เครื่องละ ๕ บาท

เครื่องตวงของเหลวชนิดทำด้วยแก้ว ดินเคลือบหรือโลหะเคลือบ

พิกัดกำลังไม่เกิน ๑ ลิ.	เครื่องละ	๕ บาท
พิกัดกำลังเกิน ๑ ลิ.	เครื่องละ	๑๕ บาท

เครื่องตวงของเหลวชนิดทำด้วยโลหะหรือวัตถุอื่น

พิกัดกำลังไม่เกิน ๑ ลิ.	เครื่องละ	๑.๕๐ บาท
พิกัดกำลังเกิน ๑ ลิ.		
แต่ไม่เกิน ๒๐ ลิ.	เครื่องละ	๓ บาท
พิกัดกำลังเกิน ๒๐ ลิ.	เครื่องละ	๖ บาท

เครื่องตวงสุรา

เครื่องละ	๑ บาท
-----------	-------

เครื่องตวงน้ำมันเชื้อเพลิงหรือน้ำมันหยอดเครื่อง

พิกัดกำลังไม่เกิน ๑ ลิ.	เครื่องละ	๓ บาท
พิกัดกำลังเกิน ๑ ลิ.	เครื่องละ	๕ บาท

เครื่องสูบน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดมาตรวัด

เครื่องละ	๑๐๐ บาท
-----------	---------

เครื่องสูบน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดเครื่องตวง

เครื่องละ	๕๐ บาท
-----------	--------

มาตรวัดน้ำประปา

เครื่องละ	๑๐ บาท
-----------	--------

มาตรวัดก๊าซ

เครื่องละ	๑๐ บาท
-----------	--------

เครื่องวัดชนิดสายแถบโลหะหรือโซ่

พิกัดกำลังไม่เกิน ๒ ม.	เครื่องละ	๓ บาท
พิกัดกำลังเกิน ๒ ม.		
แต่ไม่เกิน ๒๐ ม.	เครื่องละ	๕ บาท
พิกัดกำลังเกิน ๒๐ ม.	เครื่องละ	๑๐ บาท

เครื่องวัดชนิดสายแถบที่มีโซ่โลหะ

พิกัดกำลังไม่เกิน ๒ ม.	เครื่องละ	๒ บาท
พิกัดกำลังเกิน ๒ ม.		

แต่ไม่เกิน ๒๐ ม.

เครื่องละ ๓ บาท

พิกัดกำลังเกิน ๒๐ ม.

เครื่องละ ๑๐ บาท

เครื่องวัดชนิดอื่นนอกจากชนิดสายแถบหรือไซ้

(ก) ชนิดไม่พับ เครื่องละ ๑ บาท

(ข) เครื่องวัดอย่างอื่นนอกจาก (ก) เครื่องละ ๒ บาท

แต่ถ้าเป็นการให้คำรับรองชั้นหลังแก่เครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด นอกจากเครื่องสูบน้ำมันเชื้อเพลิง ให้เรียกเก็บเพียงกึ่งอัตรา

ค่าธรรมเนียมการให้คำรับรอง เครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ที่มีมาตรฐานแสดงอยู่ด้วย ให้เรียกเก็บเป็นสองเท่าของค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้”

ต่อมาความในข้อ ๑๒๖ นี้ ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนอีกครั้งหนึ่งโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๑๕)

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒๗ แห่งกฎกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๑ ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราชั่งตวงวัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๔๖๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงพาณิชย์ (ฉบับที่ ๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราชั่งตวงวัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๔๘๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ ข้อ ๑๒๗ ค่าธรรมเนียมการตรวจสอบเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ที่มีลักษณะหรือทำด้วยวัสดุอันไม่เหมาะสมจะใช้ในกิจการต่อเนื่องกับผู้อื่นหรือในการประกอบพาณิชย์กิจ ให้เรียกเก็บเพียงกึ่งอัตราที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒๖ ตามแต่จะเป็นเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ตามชนิดและพิกัดกำลัง หรืออัตราน้ำหนักใด โดยอนุโลม ”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

บุญชนะ อัครถาวร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ

(๘๘ ร.จ. ๖๕๘ ตอนที่ ๑๑๑ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๕)

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับอาชญาบัตรที่ออกให้แก่ผู้ประกอบการในการทำ สิ่งซ่อม และขายเครื่องซังตวงวัด และค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการให้คำรับรองเครื่องซังตวงวัดตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราซังตวงวัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖ ได้กำหนดไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๔ บัดนี้สถานการณ์ทางการเงินได้เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมเสียใหม่ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๑๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราซังตวงวัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตราซังตวงวัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗๑ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตราซังตวงวัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกหมวดที่ ๖ ข้อ ๑๑๕ ข้อ ๑๒๐ ข้อ ๑๒๑ และข้อ ๑๒๒ แห่งกฎกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๑ ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราซังตวงวัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๔๖๗

ข้อ ๒ สินค้าหีบห่อที่นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร หรือนำหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร ที่แสดงปริมาณตามมาตรฐานอังกฤษหรือมาตรฐานเมตริก ผู้นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร หรือผู้นำหรือผู้ส่งออกนอกราชอาณาจักร ต้องแสดงปริมาณของสินค้าตามมาตราซังตวง หรือมาตราวัด วิธเมตริก ตามอัตราเปรียบเทียบท้ายกฎกระทรวงนี้ด้วย

ข้อ ๓ การแสดงปริมาณของสินค้าตามข้อ ๒ ให้แสดงปริมาณเปรียบเทียบเป็นตัวเลขหรือตัวอักษร มีลักษณะถาวรไม่ลบเลือน ให้เห็นได้ง่ายและชัดเจน มีขนาดสูงไม่น้อยกว่า ๒ มิลลิเมตร ใกล้เคียงกับปริมาณตามมาตรฐานอังกฤษหรือมาตรฐานอเมริกัน แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ปริมาณของสินค้าที่ต้องแสดงตามวรรคหนึ่งมีจุดทศนิยม จะแสดงทศนิยมเพียงตำแหน่งเดียวก็ได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๖

ประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(๙๐ ร.จ. ๒๗ ตอนที่ ๑๑ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๑๖)

อัตราเปรียบเทียบท้ายกฎกระทรวง

๑. ความยาว

มาตราเมตริก	มาตราอังกฤษและมาตราอเมริกัน
หนึ่งกิโลเมตร	๐.๖๒๑ ไมล์
หนึ่งเฮกโตเมตร	๑๐๕.๓๖๑ หลา
หนึ่งเดคาเมตร	๑๐.๕๓๖ หลา
หนึ่งเมตร	๑.๐๕๔ หลา
หนึ่งเดซิเมตร	๓.๕๓๖ นิ้ว
หนึ่งเซนติเมตร	๐.๓๕๔ นิ้ว
หนึ่งมิลลิเมตร	๐.๐๓๕ นิ้ว

มาตราอังกฤษและมาตราอเมริกัน	มาตราเมตริก
หนังกว	๒.๕๔๐ เซนติเมตร
หนังกฟุต	๓๐.๔๘๐ เซนติเมตร
หนังกหลา	๕๑.๔๔๐ เซนติเมตร
หนังกฟาธอม	๑.๘๒๕ เมตร
หนังกโพล	๕.๐๒๕ เมตร
หนังกเซน	๒๐.๑๑๗ เมตร
หนังกเฟอรูลอง	๒๐๑.๑๖๘ เมตร
หนังกไมล์	๑.๖๐๕ กิโลเมตร

๒. ตลภาค
(พื้นที่)

มาตราเมตริก	มาตราอังกฤษและมาตราอเมริกัน
หนังกตารางกิโลเมตร	๐.๓๘๖ ตารางไมล์
หนังกตารางเฮกโตเมตรหรือเฮกตาร์	๒.๕๗๑ เอเคอร์
หนังกตารางเดคาเมตรหรืออาร์	๑๑๕.๖๐๐ ตารางหลา
หนังกตารางเมตร	๑.๑๕๖ ตารางหลา
หนังกตารางเดซิเมตร	๑๕.๕๐๐ ตารางนวก
หนังกตารางเซนติเมตร	๐.๑๕๕ ตารางนวก
หนังกตารางมิลลิเมตร	๐.๐๐๒ ตารางนวก

มาตราอังกฤษและมาตราอเมริกัน	มาตราเมตริก
หนังกาหรางนวล	๖.๔๕๒ ตารางเซนติเมตร
หนังกาหรางฟูต	๕๒๕.๐๓๐ ตารางเซนติเมตร
หนังกาหรางหลา	๐.๘๓๖ ตารางเมตร
หนังกาหรางโพล	๒๕.๒๕๓ ตารางเมตร
หนังการุด	๑๐.๑๑๗ ตารางเดคาเมตรหรืออาร์
หนังกาเอเคอร์	๐.๔๐๕ ตารางเฮกโตเมตรหรือเฮกตาร์
หนังกาหรางไมล์	๒๕๕.๐๐ ตารางเฮกโตเมตรหรือเฮกตาร์

๓. ปริมาตร

มาตราเมตริก	มาตราอังกฤษและอเมริกัน
หนังกาลูกบาศก์เมตร	๑.๓๐๘ ลูกบาศก์หลา
หนังกาลูกบาศก์เดซีเมตร	๖๑.๐๒๓ ลูกบาศก์นิ้ว
หนังกาลูกบาศก์เซนติเมตร	๐.๐๖๑ ลูกบาศก์นิ้ว

มาตราอังกฤษและมาตราอเมริกัน	มาตราเมตริก
หนังกาลูกบาศก์นิ้ว	๑๖.๓๘๗ ลูกบาศก์เซนติเมตร
หนังกาลูกบาศก์ฟูต	๒๘.๓๑๗ ลูกบาศก์เดซีเมตร
หนังกาลูกบาศก์หลา	๐.๗๖๕ ลูกบาศก์เมตร

๔. ความจุ
(วัตถุเหลวและแห้ง)

มาตราเมตริก	มาตราอังกฤษ
หนึ่งกิโลลิตร	๓.๕๓๗ กวอร์ตเตอร์
หนึ่งเฮกโตลิตร	๐.๓๕๔ กวอร์ตเตอร์
หนึ่งเดคาลิตร	๒.๒๐๐ แกลลอน
หนึ่งลิตร	๑.๗๖๐ ไปน့်
หนึ่งเดซิลิตร	๐.๑๗๖ ไปน့်
หนึ่งเซนติลิตร	๐.๐๗๐ จิล
หนึ่งมิลลิลิตร	๐.๐๐๗ จิล
มาตราอังกฤษ	มาตราเมตริก
หนึ่งมินิม	๐.๐๕๕ มิลลิลิตร
หนึ่งฟลูตแดรม	๓.๕๕๒ มิลลิลิตร
หนึ่งฟลูตเอานส์	๒๘.๔๑๒ มิลลิลิตร
หนึ่งจิล	๐.๑๔๒ ลิตร
หนึ่งไปน့်	๐.๕๖๘ ลิตร
หนึ่งควอด	๑.๑๓๖ ลิตร
หนึ่งแกลลอน	๔.๕๔๖ ลิตร
หนึ่งเป็ก	๕.๐๕๒ ลิตร
หนึ่งบุเชล	๓๖.๓๖๘ ลิตร
หนึ่งควอร์ตเตอร์	๒๕๐.๕๔๒ ลิตร

๕. ความจุ
(วัตถุเหลว)

มาตราเมตริก	มาตราอเมริกัน
หนึ่งกิโลลิตร	๒๖๔.๑๗๘ แกลลอน
หนึ่งเฮกโตลิตร	๒๖.๔๑๘ แกลลอน
หนึ่งเดคาลิตร	๒.๖๔๒ แกลลอน
หนึ่งลิตร	๒.๑๑๓ ไปน့်
หนึ่งเดซิลิตร	๐.๒๑๑ ไปน့်
หนึ่งเซนติลิตร	๐.๐๘๕ จิล
หนึ่งมิลลิลิตร	๐.๐๐๕ จิล
มาตราอเมริกัน	มาตราเมตริก
หนึ่งมินิม	๐.๐๖๒ มิลลิลิตร
หนึ่งฟลูตเดนม	๓.๖๕๗ มิลลิลิตร
หนึ่งฟลูตเอานส์	๒๕.๕๗๓ มิลลิลิตร
หนึ่งจิล	๐.๑๑๘ ลิตร
หนึ่งไปน့်	๐.๔๗๓ ลิตร
หนึ่งควอต	๐.๙๔๖ ลิตร
หนึ่งแกลลอน	๓.๗๘๕ ลิตร

๖. ความจุ
(วัตถุแห้ง)

มาตราเมตริก	มาตราอเมริกัน
หนังสือโลติตร	๒๘.๓๗๘ บุเชล
หนังสือเฮกโตลิตร	๒.๘๓๘ บุเชล
หนังสือเดคาลิตร	๑๘.๑๖๒ ไปนด์
หนังสือลิตร	๑.๘๑๖ ไปนด์
หนังสือเซซิลิตร	๐.๑๘๒ ไปนด์
หนังสือเซนติลิตร	๐.๐๑๘ ไปนด์
หนังสือมิลลิลิตร	๐.๐๐๒ ไปนด์
มาตราอเมริกัน	มาตราเมตริก
หนังสือไปนด์	๐.๕๕๑ ลิตร
หนังสือควอด	๑.๑๐๑ ลิตร
หนังสือเป็ก	๘.๘๑๐ ลิตร
หนังสือบุเชล	๓๕.๒๓๘ ลิตร

๗. แมส
(น้ำหนัก)

มาตราเมตริก	มาตราอังกฤษและมาตราอเมริกัน
หนังสือเมตริกตัน	๐.๙๘๔ ตัน
หนังสือเมตริกควินตัล	๑.๙๖๘ ฮันเดรดเวต
หนังสือโลกรัม	๒.๒๐๕ เปานด์
หนังสือเฮกโตกรัม	๓.๕๒๗ เอานส์

มาตราเมตริก	มาตราอังกฤษและมาตราอเมริกัน
หนังสือคากรัม	๕.๖๔๔ แดรม
หนังสือกรม	๐.๕๖๔ แดรม
หนังสือคิกรัม	๑.๕๔๓ เกรณ
หนังสือเซนตีกรัม	๐.๑๕๔ เกรณ
หนังสือมิลลิกรัม	๐.๐๑๕ เกรณ

มาตราอังกฤษและมาตราอเมริกัน	มาตราเมตริก
หนังสือเกรณ	๖๔.๗๕๕ มิลลิกรัม
หนังสือแดรม	๑.๗๗๒ กรัม
หนังสือเอานส์	๒๘.๓๕๐ กรัม
หนังสือเปานต์	๔๕๓.๕๕๒ กรัม
หนังสืออันเดรตเวต	๕๐.๘๐๒ กิโลกรัม
หนังสือตัน	๑,๐๑๖.๐๔๗ กิโลกรัม
หนังสือเอานส์ (ทรอย)	๓๑.๑๐๓ กรัม

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตราชั่ง ตวง วัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗๑ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๕ กำหนดให้ผู้นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร หรือผู้นำหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร ซึ่งสินค้าหีบห่อที่แสดงปริมาณตามมาตรา ชั่ง ตวง วัดของต่างประเทศ ต้องแสดงปริมาณตามมาตรา ชั่ง ตวง วัด ตามวิธีการและอัตราเปรียบเทียบตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉะนั้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๑๙)

ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการขัง ตวง วัด พระพุทธศักราช ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติ มาตรการขัง ตวง วัด พระพุทธศักราช ๒๕๖๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎ- กระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงการเศรษฐกิจ ออกตามความในพระราชบัญญัติ มาตรการขัง ตวง วัด พระพุทธศักราช ๒๕๖๖ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

ข้อ ๒ เครื่องชั่ง เครื่องตวง และเครื่องวัด (นอกจากตมุน้ำหนัก) ที่นำ มาขอให้เจ้าพนักงานให้คำรับรอง ต้องประทับเลขลำดับประจำเครื่องทุกเครื่องตาม ที่เจ้าพนักงานกำหนดให้ และให้ถือว่าเลขลำดับดังกล่าวเป็นเครื่องหมายของทางราช การ

การประทับเลขลำดับประจำเครื่อง ให้รวมถึงการชุด แกะ หรือทำให้ปรากฏ ไว้ในลักษณะถาวร ไม่ลบเลือนได้ง่าย และอยู่ใกล้ชิดกับเครื่องหมายส่วนตัว

ข้อ ๓ เครื่องชั่ง เครื่องตวง และเครื่องวัดที่ได้รับการตรวจสอบและประทับ เครื่องหมายคำรับรองแล้ว ให้เจ้าพนักงานออกหนังสือสำคัญแสดงการรับรองประจำ เครื่องทุกเครื่อง (นอกจากตมุน้ำหนัก) แล้วมอบให้ผู้ขอคำรับรองไปพร้อมกับ เครื่องนั้น

ข้อ ๔ เมื่อขายเครื่องชั่ง เครื่องตวง และเครื่องวัด (นอกจากตมุน้ำหนัก) ผู้ขายต้องมอบหนังสือสำคัญแสดงการรับรองประจำเครื่องให้ไปด้วย

ข้อ ๕ การขอรับใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการรับรองประจำเครื่องในกรณี หนังสือสำคัญแสดงการรับรองประจำเครื่องสูญหาย ให้ผู้ขายนำเครื่องชั่ง เครื่องตวง

หรือเครื่องวัดนั้นมาให้เจ้าพนักงานตรวจสอบก่อน ถ้าเครื่องยังถูกต้องตามพระราชบัญญัติจึงออกใบแทนให้

ข้อ ๖ หนังสือสำคัญแสดงการรับรองประจำเครื่องชั่ง เครื่องตวง และเครื่องวัดให้เป็นไปตามแบบทำยกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๒๓ ทวิ ข้อ ๒๓ ตริ ข้อ ๒๓ จัตวา ข้อ ๒๓ เบญจ และข้อ ๒๓ ฉ ของกฎเสนาบดีกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๑ ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราชั่ง ตวง วัด พ.ศ. ๒๔๖๖ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๔๖๗

“ข้อ ๒๓ ทวิ มาตรวัดน้ำมันเชื้อเพลิงมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ตัวมาตรวัดต้องทำด้วยโลหะหรือวัสดุอื่นใดที่สำนักงานกลางเห็นชอบ
(๒) ท่อจ่ายน้ำมันต้องมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน ๔ เซนติเมตร หากมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเกิน ๔ เซนติเมตร ต้องได้รับความเห็นชอบของสำนักงานกลางก่อน

(๓) ต้องมีตัวเลขแสดงปริมาณน้ำมันที่ไหลผ่านมาตรวัดเห็นได้เด่นชัด ถ้ามีตัวเลขแสดงราคาน้ำมัน ต้องอยู่ใกล้กับตัวเลขแสดงปริมาณน้ำมันที่ไหลผ่านมาตรวัด

(๔) มีระบบการอัดส่งน้ำมันจะโดยวิธีใดก็ตามผ่านมาตรวัดโดยใช้ความดันในการอัดส่ง

(๕) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดของมาตรวัดน้ำมันเชื้อเพลิงต้องไม่เกินกำหนดดังต่อไปนี้

ปริมาณที่แสดงไม่เกิน ๕ ลิตร กำหนดไม่เกิน ๑๕ ซม. แต่ไม่เกิน ๕ ลิตรขึ้นไป กำหนดไม่เกิน $\frac{๑}{๑๐๐๐}$ ของปริมาณที่วัดได้

ข้อ ๒๓ ตี มาตรการน้ำมันหล่อลื่นมีลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) ตีมาตรการต้องทำด้วยโลหะหรือวัตถุอื่นใดที่สำนักงานกลางเห็นชอบ
- (๒) ต้องมีตัวเลขหรือชั้นหมายมาตราแสดงปริมาณน้ำมันที่ไหลผ่านมาตรวัดเห็นได้เด่นชัด

(๓) มีระบบการอัดส่งน้ำมัน จะโดยวิธีใดก็ตามผ่านมาตรวัดโดยใช้ความดันในการอัดส่ง

(๔) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดของมาตรวัดน้ำมันหล่อลื่นต้องไม่เกินกำหนดดังต่อไปนี้

ปริมาณที่แสดงไม่เกิน ๑๐ ลิตร กำหนดไม่เกิน $\frac{๕}{๑๐๐๐}$ ของปริมาณที่วัดได้ แต่ถ้าเกิน ๑๐ ลิตรขึ้นไป กำหนดไม่เกิน $\frac{๔}{๑๐๐๐}$ ของปริมาณที่วัดได้

ข้อ ๒๓ จีตัว มาตรการหนึ่งสั้วฟอกชนิดหน้าบัตมีลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) ตีมาตรการต้องทำด้วยโลหะหรือวัตถุอื่นใดที่สำนักงานกลางเห็นชอบ
- (๒) เป็นมาตรวัดที่บอกปริมาณพื้นที่ได้ทันทีเมื่อเอาหนึ่งสั้วฟอกผ่าน
- (๓) ถ้ามีหน้าบัตหลายแห่ง ต้องอ่านปริมาณพื้นที่ได้ตรงกัน
- (๔) ต้องมีลูกกลิ้งกดหนึ่งสั้วฟอกเพื่อให้หนึ่งสั้วฟอกที่ผ่านมาตรวัดอยู่ในลักษณะตั้ง และสามารถตั้งหนึ่งสั้วฟอกผ่านมาตรวัดโดยสะดวก
- (๕) ชั้นหมายมาตราต้องสมานรูปในระยะและขนาดเท่ากันทุกชั้น
- (๖) ปลายเข็มของมาตรวัดที่บอกปริมาณพื้นที่ต้องไม่ใหญ่กว่าขีดชั้นหมาย

มาตรา

(๗) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดของมาตรวัดหนึ่งสั้วฟอกต้องไม่เกิน $\frac{๓}{๒๐๐}$ ของพื้นที่ที่วัดได้

ข้อ ๒๓ เบญจ มาตรการผ้าชนิดหน้าบัตมีลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) ตีมาตรการต้องทำด้วยโลหะหรือวัตถุอื่นใดที่สำนักงานกลางเห็นชอบ

- (๒) เป็นมาตรวัดที่บอกความยาวได้ทันทีเมื่อเอาผ้าผ่าน
- (๓) ถ้ามีหน้าบัดหลายแห่ง ต้องอ่านความยาวได้ตรงกัน
- (๔) ต้องมีลูกกลิ้งกดผ้าเพื่อให้ผ้าที่ผ่านมาตรวัดอยู่ในลักษณะตั้ง และสามารถดึงผ้าผ่านมาตรวัดโดยสะดวก
- (๕) ขึ้นหมายมาตราต้องสมานรูปในระยะและขนาดเท่ากันทุกชิ้น
- (๖) ปลายเข็มของมาตรวัดที่บอกความยาวต้องไม่ใหญ่กว่าขีดขึ้นหมายมาตรา

(๗) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดของมาตรวัดผ้าชนิดหน้าบัดให้อนุโลมตาม

ข้อ ๒๒

ข้อ ๒๓ ฉ มาตรวัดก๊าซมีลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) ตัวมาตรวัดต้องทำด้วยโลหะหรือวัสดุอื่นใดที่สำนักงานกลางเห็นชอบ
- (๒) ต้องมีตัวเลขแสดงปริมาณก๊าซที่ไหลผ่านมาตรวัดเห็นได้เด่นชัด
- (๓) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดของมาตรวัดก๊าซต้องไม่เกิน $\frac{๒๕}{๑๐๐๐}$ ของปริมาณที่วัดได้”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๒๔ เบญจ ของกฎเสนาบดีกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๑ ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราชั่ง ตวง วัด พ.ศ. ๒๔๖๖ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๔๖๗

“ข้อ ๒๔ เบญจ เครื่องตวงน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดสูบมีลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) ตัวเครื่องต้องทำด้วยแก้วใส พลาสติกใส หรือวัสดุอื่นใดที่สำนักงานกลางเห็นชอบ
- (๒) แทนรับตัวเครื่องต้องทำด้วยโลหะหรือวัสดุอื่นใดที่สำนักงานกลางเห็นชอบ เมื่อเปิดน้ำมันขึ้นหมายมาตราสุดท้ายแล้ว ต้องไม่มีน้ำมันเหลือติดค้างอยู่อีก

- (๓) ขึ้นหมายมาตราแสดงปริมาณน้ำมันต้องแสดงให้เห็นเด่นชัด
 (๔) ใช้ความดันในการอัดส่งน้ำมันเข้าไปในเครื่องดวง
 (๕) อัตราน้ำมันหล่อลื่นต้องไม่เกินที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๔ ตรี โดยอนุโลม”

ข้อ ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น จ. ของข้อ ๑๑๓ ของกฎเสนาบดีกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๑ ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราซ่ง ดวง วัด พ.ศ. ๒๔๖๖ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๔๖๗

“จ. มาตรวัดทุกชนิด และเครื่องตวงน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดสูบ ให้ประทับตราเครื่องหมายคำรับรองในลักษณะที่ไม่สามารถจะทำให้แก้ไขปรับปริมาณได้โดยง่าย นอกจากทำให้ตราบุบสลาย และสำหรับการให้คำรับรองครั้งหลังให้ดำเนินการเช่นเดียวกับครั้งแรก”

ข้อ ๑๐ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒๖ ของกฎเสนาบดีกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๑ ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราซ่ง ดวง วัด พ.ศ. ๒๔๖๖ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๔๖๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๑๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราซ่ง ดวง วัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๒๖ ค่าธรรมเนียมการให้คำรับรองครั้งแรกสำหรับเครื่องซ่ง เครื่องตวง และเครื่องวัด ให้เรียกเก็บตามอัตราดังต่อไปนี้

เครื่องซ่งชนิดที่ ๑

พิกัดกำลังไม่เกิน ๕ กก. เครื่องละ ๒๐ บาท

พิกัดกำลังเกิน ๕ กก. เครื่องละ ๔๐ บาท

เครื่องซ่งชนิดที่ ๒

พิกัดกำลังไม่เกิน ๕ กก. เครื่องละ ๑๐ บาท

๑๐๔

พิกัดกำลังเกิน	๕ กก.	เครื่องละ	๒๐ บาท
เครื่องชนิดที่ ๓			
พิกัดกำลังไม่เกิน	๑๕ กก.	เครื่องละ	๕ บาท
พิกัดกำลังเกิน	๑๕ กก.		
แต่ไม่เกิน	๑๐๐ กก.	เครื่องละ	๑๐ บาท
พิกัดกำลังเกิน	๑๐๐ กก.	เครื่องละ	๒๐ บาท
เครื่องชนิดที่ ๔ (รวมทั้งคัมแกนเตอร์พอยส์)			
พิกัดกำลังไม่เกิน	๑๐๐๐ กก.	เครื่องละ	๕๐ บาท
พิกัดกำลังเกิน	๑๐๐๐ กก.	ให้เรียกเก็บ ๑๐๐๐ กก. แรก ๕๐ บาท	
๑๐๐๐ กก. ต่อไป ๑๐๐๐ กก. ละ ๑๐ บาท เศษของ ๑๐๐๐ กก. ให้คิดเท่ากับ			
๑๐๐๐ กก.			

เครื่องชนิดที่ ๕ มีลักษณะเข้าอยู่ในจำพวกเครื่องชนิดใด ให้เรียกเก็บตามอัตราที่กำหนดไว้สำหรับเครื่องชนิดนั้น

เครื่องชนิดที่ ๖

พิกัดกำลังไม่เกิน	๒๕ กก.	เครื่องละ	๑๐ บาท
พิกัดกำลังเกิน	๒๕ กก.		
แต่ไม่เกิน	๘๐ กก.	เครื่องละ	๒๐ บาท
พิกัดกำลังเกิน	๘๐ กก.	ให้เรียกเก็บตามอัตราที่กำหนดไว้สำหรับ	

เครื่องชนิดที่ ๔

เครื่องชนิดอื่น ให้เรียกเก็บตามอัตราที่กำหนดไว้สำหรับเครื่องชนิดที่ ๔

คัมน้ำหนัก

อัตราน้ำหนักต่ำกว่า ๑ กก. คัมละ ๐.๕๐ บาท

อัตราน้ำหนักตั้งแต่	๑. ก.	
แต่ไม่เกิน	๕๐๐ ก.	ตุ้มละ ๑ บาท
อัตราน้ำหนักเกิน	๕๐๐ ก.	
แต่ไม่เกิน	๒ กก.	ตุ้มละ ๒ บาท
อัตราน้ำหนักเกิน	๒ กก.	
แต่ไม่เกิน	๕ กก.	ตุ้มละ ๔ บาท
อัตราน้ำหนักเกิน	๕ กก.	
แต่ไม่เกิน	๑๐ กก.	ตุ้มละ ๖ บาท
อัตราน้ำหนักเกิน	๑๐ กก.	ตุ้มละ ๑๐ บาท
ตุ้มเคาน์เตอร์พอยส์		ตุ้มละ ๓ บาท
เครื่องตวงของแห้ง		
พิกัดกำลังไม่เกิน	๑ ล.	เครื่องละ ๑ บาท
พิกัดกำลังเกิน	๑ ล.	
แต่ไม่เกิน	๒๐ ล.	เครื่องละ ๒ บาท
พิกัดกำลังเกิน	๒๐ ล.	เครื่องละ ๕ บาท
เครื่องตวงของเหลวชนิดทำด้วยแก้ว		ดินเคลือบหรือโลหะเคลือบ
พิกัดกำลังไม่เกิน	๑ ล.	เครื่องละ ๕ บาท
พิกัดกำลังเกิน	๑ ล.	เครื่องละ ๑๕ บาท
เครื่องตวงของเหลวชนิดทำด้วยโลหะหรือวัสดุอื่น		
พิกัดกำลังไม่เกิน	๑ ล.	เครื่องละ ๑.๕๐ บาท
พิกัดกำลังเกิน	๑ ล.	
แต่ไม่เกิน	๒๐ ล.	เครื่องละ ๓ บาท

พิกัดกำลังเกิน	๒๐ ล.	เครื่องละ	๖ บาท
เครื่องดวงสุรา		เครื่องละ	๗ บาท
เครื่องดวงน้ำมันเชื้อเพลิงหรือน้ำมันหยอดเครื่อง			
พิกัดกำลังไม่เกิน	๑ ล.	เครื่องละ	๓ บาท
พิกัดกำลังเกิน	๑ ล.	เครื่องละ	๕ บาท
มาตรวัดน้ำมันเชื้อเพลิง		เครื่องละ	๑๐๐ บาท
มาตรวัดน้ำมันหล่อลื่น		เครื่องละ	๑๐๐ บาท
เครื่องดวงน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดสูบ		เครื่องละ	๕๐ บาท
มาตรวัดน้ำประปา		เครื่องละ	๑๐ บาท
มาตรวัดก๊าซ		เครื่องละ	๑๐๐ บาท
มาตรวัดหนังสือตัวฟอกชนิด			
หน้าปิด		เครื่องละ	๑๐๐ บาท
มาตรวัดผ้าชนิดหน้าปิด		เครื่องละ	๑๐๐ บาท
เครื่องวัดชนิดสายแถบโลหะหรือโซ่			
พิกัดกำลังไม่เกิน	๒ ม.	เครื่องละ	๓ บาท
พิกัดกำลังเกิน	๒ ม.		
แต่ไม่เกิน	๒๐ ม.	เครื่องละ	๕ บาท
พิกัดกำลังเกิน	๒๐ ม.	เครื่องละ	๑๐ บาท
เครื่องวัดชนิดสายแถบที่มีโซ่โลหะ			
พิกัดกำลังไม่เกิน	๒ ม.	เครื่องละ	๒ บาท
พิกัดกำลังเกิน	๒๐ ม.		
แต่ไม่เกิน	๒๐ ม.	เครื่องละ	๓ บาท
พิกัดกำลังเกิน	๒๐ ม.	เครื่องละ	๑๐ บาท

เครื่องวัดชนิดอื่นนอกจากชนิดสายแถบหรือโซ่

(ก) ชนิดไม้พับ เครื่องละ ๑ บาท

(ข) เครื่องวัดอย่างอื่น นอกจาก (ก) เครื่องละ ๒ บาท

แต่ถ้าเป็นการให้คำรับรองครั้งหลังแก่เครื่องชั่ง เครื่องตวง และเครื่องวัด นอกจากมาตรวัดน้ำมันเชื้อเพลิง มาตรวัดน้ำมันหล่อลื่น เครื่องตวงน้ำมันเชื้อเพลิง ชนิดสูบ มาตรวัดก๊าซ มาตรวัดหนังสือตัวพอกชนิดหน้าบัด และมาตรวัดผ้าชนิด หน้าบัด ให้เรียกเก็บเพียงกิ่งอัตรา

ค่าธรรมเนียมการให้คำรับรอง เครื่องชั่ง เครื่องตวง และเครื่องวัดที่มีมาตราอื่นแสดงอยู่ด้วย ให้เรียกเก็บเป็นสองเท่าของค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

ดำรง ลัทธพิพัฒน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(๙๓ ร.จ. ๔๒๒ ตอนที่ ๑๑๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๑๕)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๒๗)

ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราซึ่ง ดวง วัด พระพุทธศักราช ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตราซึ่ง ดวง วัด พ.ศ. ๒๕๖๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของข้อ ๙๘ ทวิ แห่งกฎกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๑ ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด พ.ศ. ๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงพาณิชย์ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราซึ่ง ดวง วัด พ.ศ. ๒๕๖๖ (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๒๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) หน้าบัตรที่แสดงชั้นหมายเลข ต้องมีสองหน้าบัตรโดยตรึงติดแน่นกับตัวเครื่อง และหน้าบัตรทั้งสองต้องหันหน้าออกในทิศทางตรงกันข้าม”

ข้อ ๒ บรรดาเครื่องซึ่งชนิดที่ ๖ ที่มีอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ และมีเครื่องหมายรับรองตามพระราชบัญญัติมาตราซึ่ง ดวง วัด พระพุทธศักราช ๒๕๖๖ แล้ว ให้ใช้ได้ต่อไป

ข้อ ๓ ให้ผู้ทำ ผู้ส่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งมีเครื่องซึ่งชนิดที่ ๖ ที่มีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๙๘ ทวิ แห่งกฎกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๑ ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราซึ่ง ดวง วัด พ.ศ. ๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงพาณิชย์ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราซึ่ง ดวง วัด พ.ศ. ๒๕๖๖ (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๒๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ และอยู่ในความครอบครองของผู้นั้นก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ และเครื่องซึ่ง

ดังกล่าวยังไม่มีเครื่องหมายคำรับรองตามพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด พระพุทธ-
ศักราช ๒๔๖๖ ขันขอรับคำรับรองสำหรับเครื่องซึ่งดังกล่าวภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน
นับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๗

โกศล ไกรฤกษ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(๑๐๑ ร.จ. ๑๓ ตอนที่ ๔๘ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๒๗)

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ข้อ ๘๘ ทวิ แห่งกฎ-
กระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๑ ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตราซึ่ง ดวง วัด พ.ศ. ๒๔๖๖
ลงวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๔๖๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงพาณิชย์ออกตาม
ความในพระราชบัญญัติมาตราซึ่ง ดวง วัด พ.ศ. ๒๔๖๖ (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๒๗ เมษายน
พ.ศ. ๒๔๘๖ มิได้กำหนดลักษณะของเครื่องซึ่งชนิดที่ ๖ ให้ต้องมีหน้าปัดที่แสดงชั้นหมาย
มาตราสองหน้าปัด ทำให้มีการผลิตเครื่องซึ่งชนิดที่ ๖ แบบหน้าปัดเดียวชั้นใช้ซึ่งสินค้าใน
การซื้อขาย ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้ขายสินค้าสามารถเอาเปรียบผู้ซื้อได้ ดังนั้น เพื่อคุ้มครอง
ประชาชนผู้บริโภคมิให้ถูกเอาเปรียบ สมควรกำหนดลักษณะของเครื่องซึ่งดังกล่าวเสียใหม่
โดยให้มีหน้าปัดที่แสดงชั้นหมายมาตราสองหน้าปัด จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

พระราชกฤษฎีกา

ว่าด้วยการบังคับใช้วิธีมาตราข้าง ดวง วัด และจำนวนหน่วยกับเครื่องชั่ง
เครื่องตวง เครื่องวัด ที่ตั้งขนตามพระราชบัญญัติมาตราข้าง ดวง วัด

พุทธศักราช ๒๔๖๖ ในกรุงเทพมหานคร มณฑลอยุธยา
มณฑลราชบุรี และมณฑลปราจีน พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประกาศปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวมีพระ-
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

วิธีชั่ง ดวง วัด ตามพระราชบัญญัติมาตราข้าง ดวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖
เป็นปัจจัยสำคัญอันจะช่วยบำรุงฐานะของชาวนา การทำนาและการค้าขายให้ดีขึ้น
สมควรประกาศบังคับให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ได้ ตามนัยของมาตรา ๔ แห่งพระราช-
บัญญัติมาตราข้าง ดวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖”

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ว่า ตั้งแต่
วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๖ เป็นต้นไป ให้ใช้วิธีมาตราข้าง ดวง วัด และ
จำนวนหน่วย กับเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ที่ตั้งขนตามพระราชบัญญัติมาตราข้าง
ดวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ ในกรุงเทพมหานคร มณฑลอยุธยา มณฑลราชบุรี
และมณฑลปราจีน

ประกาศมา ณ วันที่ ๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาล
ปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณัม นิตินาดา

นายกรัฐมนตรี

(๔๔ ร.จ. ๖๔๔ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๔๗๕)

พระราชกฤษฎีกา

ว่าด้วยการบังคับให้ใช้วิธีมาตรฐาน ตวง วัด และจำนวนหน่วยกับเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมาตรฐาน ตวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ ในจังหวัดสงขลา จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง จังหวัดสตูล จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดชุมพร จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาส จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดตรัง และจังหวัดกระบี่ พุทธศักราช ๒๔๗๔

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

อาทิตย์ ทิพอลภา

เจ้าพระยายมราช

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๔

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เห็นว่า วิธี ชั่ง ตวง วัด ตามพระราชบัญญัติมาตรฐาน ตวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ เป็นปัจจัยสำคัญอันจะช่วยบำรุงฐานะของชาวนา การทำนา และการค้าขายให้ดีขึ้น สมควรประกาศบังคับให้ใช้พระราชบัญญัติตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐาน ตวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์จึงให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบังคับให้ใช้วิธีมาตรฐาน ตวง วัด และจำนวนหน่วยกับเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมาตรฐาน ตวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ ในจังหวัดสงขลา จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง จังหวัดสตูล จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัด

ชุมพร จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาส จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง
จังหวัดพังงา จังหวัดตรัง และจังหวัดกระบี่ พุทธศักราช ๒๔๗๘”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับตั้งแต่วัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้วิธีมาตราข้าง ๔ ดวง วัด และจำนวนหน่วยกับเครื่องชั่ง เครื่อง
ตวง เครื่องวัด ที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมาตราข้าง ๔ ดวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖
ในจังหวัดสงขลา จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง จังหวัดสตูล จังหวัด
สุราษฎร์ธานี จังหวัดชุมพร จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาส
จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดตรัง และจังหวัดกระบี่

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไป
ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายพันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี

(๕๒ ร.จ. ๑๑๑๓ ตอนที่ ๒๒ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๔๗๘)

พระราชกฤษฎีกา

ว่าด้วยการบังคับให้ใช้วิธีมาตราซ่ง ตวง วัด และจำนวนหน่วยกับเครื่องชั่ง
เครื่องตวง เครื่องวัด ที่ตั้งบนตามพระราชบัญญัติมาตราซ่ง ตวง วัด
พุทธศักราช ๒๔๖๖ ในจังหวัดสวรรคโลก พุทธศักราช ๒๔๗๘

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๗)

อนุวดีนจาตุรนต์

อาทิตย์ทพอาภา

เจ้าพระยาสมรราช

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๘

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เห็นว่าวิธีชั่ง ตวง วัด ตามพระราชบัญญัติมาตราซ่ง ตวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ เป็นปัจจัยสำคัญอันจะช่วยบำรุงฐานะของชาวนา การทำนา และการค้าขายให้ดียิ่งขึ้น สมควรประกาศบังคับให้ใช้พระราชบัญญัติตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตราซ่ง ตวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึงให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบังคับให้ใช้วิธีมาตราซ่ง ตวง วัด และจำนวนหน่วยกับเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัดที่ตั้ง

๕ ขนตามพระราชบัญญัติมาตราข่ง ตวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ ในจังหวัดสวรรคโลก
พุทธศักราช ๒๔๗๘ ”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้วิธีมาตราข่ง ตวง วัด และจำนวนหน่วยกับเครื่องข่ง เครื่อง
ตวง เครื่องวัด ที่ตั้งขนตามพระราชบัญญัติมาตราข่ง ตวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖
ในจังหวัดสวรรคโลก

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไป
ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายพันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี

(๕๒ ร.จ. ๑๒๓๗ ตอนที่ ๓๒ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๔๗๘)

พระราชกฤษฎีกา

ว่าด้วยการบังคับให้ใช้วิธีมาตราซ่ง ตวง วัด และจำนวนหน่วยกับเครื่องชั่ง
เครื่องตวง เครื่องวัด ที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมาตราซ่ง ตวง วัด
พุทธศักราช ๒๔๖๖ ในจังหวัดอุดรดิตถ์ พุทธศักราช ๒๔๗๘

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๘)

น.อ. อาทิตยทิพอาภา ร.น.

เจ้าพระยามรราช

พล.อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๘

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เห็นว่าวิธีชั่ง ตวง วัด ตามพระราชบัญญัติมาตราซ่ง ตวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ เป็นปัจจัยสำคัญอันจะช่วยบำรุงฐานะของชาวนา การทำนา และการค้าขายให้ดีขึ้น

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตราซ่ง ตวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ จึงให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบังคับ
ให้ใช้วิธีมาตราซ่ง ตวง วัด และจำนวนหน่วยกับเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด
ที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมาตราซ่ง ตวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ ในจังหวัดอุดรดิตถ์
พุทธศักราช ๒๔๗๘”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้ ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้วิธีมาตราข้าง ตวง วัด และจำนวนหน่วยกับเครื่องชั่ง เครื่อง ตวง เครื่องวัด ที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมาตราข้าง ตวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๖ ในจังหวัดอุดรดิตถ์

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไป ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ตามมติคณะรัฐมนตรี)

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์

รัฐมนตรี

(๕๒ ร.จ. ๑๘๔๖ ตอนที่ ๖๓ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๔๗๔)

พระราชกฤษฎีกา

ว่าด้วยการบังคับให้ใช้วิธีมาตรฐาน ตวง วัด และจำนวนหน่วยกับเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมาตรฐาน ตวง วัด พ.ศ. ๒๔๖๖ ในจังหวัดพิษณุโลก จังหวัดพิจิตร จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดตาก จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำพูน จังหวัดเชียงราย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดแพร่ จังหวัดลำปาง จังหวัดน่าน จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดขอนแก่น จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองคาย จังหวัดนครพนม จังหวัดขอนแก่น จังหวัดสกลนคร และจังหวัดเลย พุทธศักราช ๒๔๗๙

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔)

อาทิตย์ทิพอาภา

เจ้าพระยามรราช

พล.อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เห็นว่า วิธีชั่ง ตวง วัด ตามพระราชบัญญัติมาตรฐาน ตวง วัด พ.ศ. ๒๔๖๖ เป็นปัจจัยสำคัญอันจะช่วยบำรุงฐานะของชาวนา การทำนาและการค้าขาย ให้ดียิ่งขึ้น

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐาน ตวง วัด พ.ศ. ๒๔๖๖ จึงให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบังคับให้ใช้วิธีมาตราข้าง ดวง วัด และจำนวนหน่วยกับเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมาตราข้าง ดวง วัด พ.ศ. ๒๔๖๖ ในจังหวัดพิษณุโลก จังหวัดพิจิตร จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดตาก จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำพูน จังหวัดเชียงราย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดแพร่ จังหวัดลำปาง จังหวัดน่าน จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดขอนแก่น จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองคาย จังหวัดนครพนม จังหวัดขอนแก่น จังหวัดสกลนคร และจังหวัดเลย พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้เมื่อพ้นกำหนด ๕๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้วิธีมาตราข้าง ดวง วัด และจำนวนหน่วยกับเครื่องชั่ง เครื่องตวง เครื่องวัด ที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมาตราข้าง ดวง วัด พ.ศ. ๒๔๖๖ ในจังหวัดพิษณุโลก จังหวัดพิจิตร จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดตาก จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำพูน จังหวัดเชียงราย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดแพร่ จังหวัดลำปาง จังหวัดน่าน จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดขอนแก่น จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองคาย จังหวัดนครพนม จังหวัดขอนแก่น จังหวัดสกลนคร และจังหวัดเลย

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ.อ. พลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี

(๕๓ ร.จ. ๓๑๒ ตอนที่ ๒๖ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๔๗๕)

ประกาศกระทรวงเศรษฐกิจ
เรื่อง กำหนดวิธีการแสดงปริมาณของสินค้าที่บ่อ

(๘๙ ร.จ. ๕ ตอนที่ ๑๑๑ (ฉบับพิเศษ แผนกรากิจจางฯ) ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๑๕)
ประกาศฯ ฉบับนี้ถูกยกเลิกโดยประกาศฯ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๒) เรื่อง
กำหนดชนิดและวิธีการแสดงปริมาณของสินค้าที่บ่อ ข้อ ๑ (๑) ลงวันที่ ๑๕ กันยายน
๒๕๓๒

ประกาศกระทรวงเศรษฐกิจ
ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๕)
เรื่อง กำหนดชนิดสินค้าที่บ่อที่ต้องแสดงปริมาณของสินค้า

(๘๙ ร.จ. ๗ ตอนที่ ๑๑๑ (ฉบับพิเศษ แผนกรากิจจางฯ) ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๑๕)
ประกาศฯ ฉบับนี้ถูกยกเลิกโดยประกาศฯ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๒) เรื่อง
กำหนดชนิดและวิธีการแสดงปริมาณของสินค้าที่บ่อ ข้อ ๑ (๒) ลงวันที่ ๑๕ กันยายน
พ.ศ. ๒๕๓๒

ประกาศกระทรวงพาณิชย์
ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๑๘)
เรื่อง การกำหนดการซื้อขายสินค้าที่ต้องซื้อขายโดยใช้มาตราชั่ง
หรือมาตราตวงตามวิธีเมตริก

(๙๒.ร.จ. ๒๖๗๐ ตอนที่ ๒๑๗ (แผนกรากิจจางฯ) ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๘)
ประกาศฯ ฉบับนี้ถูกยกเลิกโดยประกาศฯ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๑) เรื่อง กำหนด
การซื้อขายสินค้าที่ต้องซื้อขายโดยใช้มาตราชั่งตามวิธีเมตริก ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๒๑ จึง
ไม่พิมพ์ลงไว้

ประกาศกระทรวงพาณิชย์

ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๑๙)

เรื่อง กำหนดชนิดสินค้าที่บัพหือที่ตองแสดงปริมาณของสินค้า

(๙๓ ร.จ. ๒๙๖๕ ตอนที่ ๑๓๒ (แผนกรากิจจาฯ) ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๑๙)

ประกาศฯ ฉบับนี้ถูกยกเลิกโดยประกาศฯ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๒) เรื่อง กำหนดชนิดและวิธีการแสดงปริมาณของสินค้าที่บัพหือ ข้อ ๑ (๓) ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๓๒

ประกาศกระทรวงพาณิชย์

ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๑)

เรื่อง กำหนดการชื้อขายสินค้าที่ตองชื้อขายโดยใช้มาตราขังตามวิธีเมตริก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ ทวิ (๑) แห่งพระราชบัญญัติมาตรการขังดวง วัด พระพุทธศักราช ๒๕๖๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๑ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๑๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๙ เรื่อง กำหนดการชื้อขายสินค้าที่ตองชื้อขายโดยใช้มาตราขังหรือมาตราดวงตามวิธีเมตริก

ข้อ ๒ การชื้อขายสินค้าตามบัญญัติท้ายประกาศนี้ทุกทอ้งที่ในราชอาณาจักรให้กระทำการชื้อขายโดยใช้มาตราขังตามวิธีเมตริก

ข้อ ๓ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

นาม พูนวัตร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(๕๕ ร.จ. ๑๘ ตอนที่ ๒๘ (ฉบับพิเศษ แผนกรากิจจาฯ) ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๒๑)

บัญชีท้ายประกาศกระทรวงพาณิชย์

หมวด ๑ ผลิตภัณฑ์ทางเกษตร

(๑) ข้าวเปลือก	(๑๓) เมล็ดละหุ่ง
(๒) ข้าวสารข้าว	(๑๔) ฝ้ายและเมล็ดฝ้าย
(๓) ข้าวสารเหนียว	(๑๕) ปอ
(๔) ปลาขี้ขาว	(๑๖) นุ่น นุ่นปุยและเมล็ดนุ่น
(๕) รำข้าว	(๑๗) หัวหอมและกระเทียมแห้ง
(๖) ข้าวโพด	(๑๘) ผักสดทุกชนิด
(๗) ข้าวฟ่าง	(๑๙) เนอัมพะพร้าวแห้ง
(๘) เผือก และมันทุกชนิด	(๒๐) พริกไทยและเครื่องเทศทุกชนิด
(๙) อ้อย	(๒๑) พริกแห้ง
(๑๐) ถั่วทุกชนิด	(๒๒) มะขามแห้ง และมะขามเปียก
(๑๑) งา	(๒๓) มันสำปะหลัง และผลิตภัณฑ์
จากมันสำปะหลัง
(๑๒) เมล็ดบัว	(๒๔) ยางแผ่นรมควัน ยางคละและ
เศษยาง

หมวด ๒ แร่

(๑) สีนแร่ดิบุก	(๕) ฟลูออสปาร์
(๒) ดิบุกแห้ง	(๖) ตะกั่วอ่อน
(๓) สีนแร่ลูปเฟรม	(๗) แอตต์โมนี
(๔) พลวง	

หมวด ๓ เนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์

(๑) เนื้อสุกร มันแข็ง และมัน
เป็ดของสุกร	(๒) เนื้อโคและเศษเนื้อโค
	(๓) เนื้อกระบือ และเศษเนื้อกระบือ

- (๔) เนื้อแกะ (๖) กุนเชียง
(๕) เนื้อแพะ

หมวด ๔ เครื่องใช้ในครัวเรือน

- (๑) แก๊สเหลวจากปิโตรเลียม (๔) แป้งนม
สำหรับใช้เป็นเชื้อเพลิง (๕) แป้งทุกชนิดที่ใช้ทำอาหาร
(๒) ผงซักฟอก (๖) น้ำตาลทราย
(๓) ผงชูรส (๗) น้ำตาลปีบ

หมวด ๕ วัสดุก่อสร้าง

- (๑) ปูนซีเมนต์ (๒) ปูนขาว

หมวด ๖ สินค้าอื่น ๆ

- (๑) บัญ

ประกาศกระทรวงพาณิชย์

ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๒)

เรื่อง กำหนดชนิดและวิธีการแสดงปริมาณของสินค้าหีบห่อ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ ทวิ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมาตรการซึ่งดวง
วัด พระพุทธศักราช ๒๕๖๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับ
ที่ ๑๗๑ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๑๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
ออกประกาศกำหนดชนิดสินค้าหีบห่อที่ต้องแสดงปริมาณสุทธิของสินค้า และวิธีการ
แสดงปริมาณของสินค้าหีบห่อไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงเศรษฐกิจ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๕
เรื่อง กำหนดวิธีการแสดงปริมาณของสินค้าหีบห่อ

(๒) ประกาศกระทรวงเศรษฐกิจ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เรื่อง กำหนดชนิดสินค้าห้ามนำเข้าที่ต้องแสดงปริมาณของสินค้า

(๓) ประกาศกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๑๕ เรื่อง กำหนดชนิดสินค้าห้ามนำเข้าที่ต้องแสดงปริมาณของสินค้า

ข้อ ๒ ให้กำหนดชนิดสินค้าห้ามนำเข้า เพื่อการขายหรือจำหน่ายในราชอาณาจักรที่ผู้บริจต้องแสดงปริมาณสินค้าไว้ ตามบัญชีท้ายประกาศกระทรวงพาณิชย์ฉบับนี้

ข้อ ๓ ให้บริจสินค้าห้ามนำเข้าตามที่กำหนดในข้อ ๒ แสดงปริมาณของสินค้าห้ามนำเข้าตามวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) แสดงปริมาณสุทธิหรือจำนวนที่แท้จริงของสินค้า โดยไม่รวมภาชนะบรรจุสิ่งที่หุ้มห่อหรือผูกมัดสินค้า หรือสิ่งที่ไม่ใช่สินค้าห้ามนำเข้านั้น

(๒) แสดงปริมาณตามมาตราชั่ง มาตรการวง หรือมาตรวัด วิธีเมตริก หรือแสดงเป็นหน่วย แล้วแต่ชนิดของสินค้าห้ามนำเข้า โดยใช้ตัวเลขไทยหรือตัวเลขอารบิกและอักษรไทย

(๓) มีข้อความภาษาไทยว่า “ปริมาณสุทธิ” หรือข้อความอื่นที่เป็นภาษาไทยและมีความหมายเช่นเดียวกันนั้นอยู่หน้าปริมาณของสินค้าตาม (๑)

(๔) แสดงปริมาณของสินค้าและข้อความตาม (๑) (๒) และ (๓) ไว้บนฉลากภาชนะบรรจุ สิ่งหุ้มห่อ หรือผูกมัดสินค้า หรือบนสินค้านั้นๆ ในลักษณะที่เห็นได้โดยง่ายและชัดเจนและมีขนาดตัวเลขและตัวอักษรไม่เล็กกว่า ๒ มิลลิเมตร และมีลักษณะถาวรไม่ลบเลือน

(๕) แสดงปริมาณของสินค้าทุกแห่งให้ตรงกันในกรณีที่มีการแสดงปริมาณไว้หลายแห่ง

(๖) แสดงปริมาณของสินค้าให้ถูกต้องตรงกับปริมาณของสินค้าในหีบห่อหรืออยู่ในหลักเกณฑ์การตรวจสอบและความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ตามที่สำนักงานกลางมาตรฐาน ตวง วัด กำหนด

(๗) สินค้าหีบห่อใหญ่ที่บรรจุสินค้าหีบห่อเล็กตั้งแต่สองหีบห่อขึ้นไปเพื่อการขายหรือจำหน่ายในราชอาณาจักร โดยที่สินค้าหีบห่อเล็กทุกหีบห่อเป็นสินค้าอย่างเดียวกันมีปริมาณเท่ากันและแต่ละหีบห่อสามารถขายหรือจำหน่ายแยกต่างหากจากหีบห่อใหญ่ได้ การบรรจุสินค้าหีบห่อใหญ่ดังกล่าวจะต้องแสดงจำนวนหีบห่อเล็กและปริมาณของสินค้าในหีบห่อเล็กด้วย ทั้งนี้ ตามวิธีการที่กำหนดในข้อ ๓ นี้ โดยอนุโลม

ข้อ ๔ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๓๒

สubin บัณฑิต

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(๑๐๖ ว.จ. ๗๔๕๖ ตอนที่ ๑๗๒ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๓๒)

บัญชีท้ายประกาศกระทรวงพาณิชย์

ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๒)

เรื่อง กำหนดชนิดและวิธีการแสดงปริมาณของสินค้าที่บด

รายการสินค้า

รหัสสินค้า

- หมวด สัตว์มีชีวิต ผลิตภัณฑ์จากสัตว์
- เนื้อสัตว์และส่วนอ่อนของสัตว์ที่บริโภคได้
- เนื้อสัตว์และส่วนอ่อนของสัตว์ที่บริโภคได้ ๐๒๐๑-๐๒๑๐
- เฉพาะรายการสินค้าที่ได้จาก โค กระบือ สุกร และสัตว์ปีก
- ปลาและสัตว์น้ำจำพวกครัสตาเซีย โมลลัสกั ๐๓๐๒-๐๓๐๗
- และสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังอื่นๆ
- เฉพาะรายการสินค้าที่ได้จาก กุ้ง หอย ปู ปลา ปลาหมึก
- ผลิตภัณฑ์นม ไข่สัตว์ปีก น้าผงธรรมชาติ ผลิตภัณฑ์จาก
- สัตว์ที่บริโภคได้ ซึ่งไม่ได้ระบุหรือรวมไว้ในที่อื่น
- นมและครีมที่ไม่ทำให้เข้มข้นหรือไม่เติมน้ำตาล ๐๔๐๑
- หรือสารทำให้หวานอื่นๆ
- เฉพาะรายการสินค้า นมสด นมข้น นมผง นมระเหยน้ำ นมเม็ด
- นมและครีม ที่ทำให้เข้มข้น หรือเติมน้ำตาล ๐๔๐๒
- หรือสารทำให้หวานอื่นๆ
- เฉพาะรายการสินค้า นมสด นมข้น นมผง นมระเหยน้ำ นมเม็ด
- บัตเตอร์มิลค์ นมและครีมชนิดเคอร์เกิล โยเกิร์ต เคเฟออร์ ๐๔๐๓
- รวมทั้งนมและครีมที่หมักหรือทำให้เปรี้ยวอย่างอื่นจะทำให้
- เข้มข้นหรือเติมน้ำตาล หรือสารทำให้หวานอื่นๆ หรือปรุงกลิ่น
- รสเค็มผลไม้ หรือโกโก้ หรือไม่ก็ตาม

รายการสินค้ารหัสสินค้า

เฉพาะรายการสินค้า โยเกิร์ต นมและครีมที่หมักหรือทำให้เปรี้ยว
 อย่างอ่อน จะทำให้เข้มข้น หรือเติมน้ำตาลหรือ
 สารที่ทำให้หวานอื่นๆ หรือปรุงกลิ่นรสเติม
ผลไม้หรือโกโก้ หรือไม่ก็ตาม

- หางนม จะทำให้เข้มข้น เติมน้ำตาลหรือสารที่ทำให้หวานอื่นๆ
หรือไม่ก็ตามที่ไม่ระบุหรือรวมไว้ก่อน ๐๔๐๔
- หมวด** ผลิตภัณฑ์จากพืช
- พืชผักรวมทั้งรากและหัวชนิดที่บริโภคได้
- พืชผักรวมทั้งรากและหัวชนิดที่บริโภคได้ ๐๗๐๑-๐๗๑๔
- ผลไม้และลูกชนิดที่บริโภคได้ เปลือกผลไม้ประเภทส้มหรือเปลือกแดง
- ผลไม้และลูกชนิดที่บริโภคได้ เปลือกผลไม้ประเภทส้ม
หรือเปลือกแดง ๐๘๐๑-๐๘๑๔
- กาแฟ ชา ชามาเต้ และเครื่องเทศ
- กาแฟจะคั่วหรือแยกกาแฟอ่อนออกแล้วหรือไม่ก็ตาม เปลือก ๐๕๐๑
และเขือของกาแฟ รวมทั้งของใช้แทนกาแฟที่มีกาแฟ
ผสมอยู่ในอัตราส่วนเท่าใดก็ตาม
- ชา ๐๕๐๒
- พริกในตระกูลไปเปอร์ รวมทั้งพริกในตระกูลแคปซิกัม ๐๕๐๔
หรือพืเมนดาที่แห้ง หรืออบหรือป่น
เฉพาะรายการสินค้า พริกแห้ง พริกไทยแห้ง รวมทั้ง
ชนิดที่อบหรือป่นแล้วด้วย

รายการสินค้า

รหัสสินค้า

ธัญพืช

— ข้าว

๑๐๐๖

เฉพาะรายการสินค้า ข้าวที่สีมาบ้างหรือสีทั้งหมดจะขัด

หรือไม่ก็ตาม และปลายข้าว

ผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรมไม้สีเมล็ด ธัญพืช มอลต์ สตาร์ช
อินูลินและกลูเทินจากข้าวสาลี

— ผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรมไม้สีเมล็ด ธัญพืช มอลต์ ๑๑๐๑-๑๑๐๖

สตาร์ช อินูลิน และกลูเทินจากข้าวสาลี

เฉพาะรายการสินค้า แป้ง แป้งหยาบ หรือเกล็ด

หมวด

ไขมันและน้ำมันที่ได้จากสัตว์หรือพืชและผลิตภัณฑ์ที่แยกได้จาก

ไขมันและน้ำมันดังกล่าว ไขมันที่บริโภคได้ซึ่งจัดทำแล้ว

ไขที่ได้จากสัตว์หรือพืช

ไขมันและน้ำมันที่ได้จากสัตว์หรือพืชและผลิตภัณฑ์ที่แยก

ได้จากไขมันและน้ำมันดังกล่าว ไขมันที่บริโภคได้ซึ่งจัดทำแล้ว

ไขที่ได้จากสัตว์หรือพืช

— ไขมันและน้ำมันที่ได้จากสัตว์หรือพืชและผลิตภัณฑ์ ๑๕๐๑-๑๕๐๖

ที่แยกได้จากไขมันและน้ำมันดังกล่าว ไขมันที่บริโภคได้

ซึ่งจัดทำแล้ว ไขที่ได้จากสัตว์หรือพืช

เฉพาะรายการสินค้า น้ำมันสัตว์ และน้ำมันพืช ที่บริโภคได้

หมวด

อาหารปรุงแต่ง เครื่องดื่ม สุรา และน้ำส้มสายชู ยาสูบ

และผลิตภัณฑ์ที่ใช้แทนยาสูบ

ของปรุงแต่งจากเนื้อสัตว์ ปลา หรือสัตว์น้ำจำพวกครัสเตเชีย

โมลลัสก์ หรือจากสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังอื่นๆ

รายการสินค้า

รหัสสินค้า

- ของปรุงแต่งจากเนื้อสัตว์ ปลา หรือสัตว์น้ำจำพวก ๑๖๐๑-๑๖๐๕
 ครัสตาเซีย โมลลัสก์ หรือจากสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังอื่นๆ
 เฉพาะรายการสินค้าที่ได้จาก เนื้อสัตว์ กุ้ง หอย ปู ปลา

ปลาหมึก หรือจากสัตว์น้ำที่ไม่มี
 กระดูกสันหลังอื่นๆ

- น้ำตาลและขนมทำจากน้ำตาล (ซูการ์คอนเฟกชันเนอร์)
 น้ำตาลที่ได้จากอ้อยหรือหัวบีต และซูโครสบริสุทธิ์ในทางเคมี ๑๗๐๑
 เฉพาะรายการสินค้า น้ำตาลทราย น้ำตาลก้อน น้ำตาลละเอียด

- น้ำตาลอื่นๆ รวมถึงเด็กโทส มอสโทส กลูโคสและฟรักโทส ๑๗๐๒
 ที่บริสุทธิ์ทางเคมี ในลักษณะของแข็ง น้ำเชื่อมที่ไม่เติมสาร
 ปรุงกลิ่นรสหรือสารแต่งสี น้ำผึ้งเทียมจะผสมน้ำผึ้งธรรมชาติ
 หรือไม่ก็ตาม การามเมล

เฉพาะรายการสินค้า น้ำตาลมะพร้าว หรือน้ำตาลโตนด น้ำเชื่อม
 ที่ไม่เติมสารปรุงกลิ่นรส หรือสารแต่งสี น้ำผึ้ง
 เทียมจะผสมน้ำผึ้งธรรมชาติหรือไม่ก็ตาม

โกโก้และของปรุงแต่งที่ทำจากโกโก้

- ช็อกโกแลต และอาหารปรุงแต่งอื่นๆ ที่มีโกโก้ ๑๘๐๖

ของปรุงแต่งจากธัญพืช แป้ง สตาร์ช หรือนม ผลิตภัณฑ์
 อาหารจำพวกเพสทวี

- สิ่งสกัดจากมอลต์ รวมทั้งอาหารปรุงแต่งที่ทำจากแป้ง ๑๕๐๑
 แป้งหยาบ จากสตาร์ชหรือสิ่งสกัดจากมอลต์ มีหรือไม่มีโกโก้
 และอาหารปรุงแต่งที่ทำจากสินค้าประเภทที่กำหนดไว้ตามรหัสสินค้า
 ๐๔๐๑ ถึง ๐๔๐๔ ที่ไม่ได้ระบุหรือรวมไว้ในตอน

รายการสินค้ารหัสสินค้า

- เฉพาะรายการสินค้า อาหารปรุงแต่งสำหรับใช้เลี้ยงทารก
 ของปรุงแต่งทำจากพืชผัก ผลไม้ ลูกนัต หรือจากส่วนอ่อนของพืช
 - ผลไม้ ลูกนัต และส่วนอื่นที่บริโภคได้ของพืชที่ปรุงแต่ง หรือ ๒๐๐๘
 ทำไว้ไม่ให้เสียโดยวิธีอื่น จะเติมน้ำตาลหรือสารที่ทำให้หวานอื่น ๆ
 หรือสุราหรือไม่ก็ตาม ที่ไม่ได้ระบุหรือรวมไว้ในที่อื่น

- ของปรุงแต่งเบ็ดเตล็ดที่บริโภคได้
 - สิ่งสกัด หัวเชื้อและสิ่งเข้มข้นของกาแฟ ของชา หรือ ๒๐๐๑
 ชามาเต้ และของปรุงแต่งที่มีผลิตภัณฑ์เหล่านี้เป็นหลัก
 หรือที่มีกาแฟ ชา หรือมีชามาเต้เป็นหลัก รวมทั้งชีโคโรควัว
 และของอื่น ๆ คำที่ใช้แทนกาแฟ และสิ่งสกัดหัวเชื้อและ
 สิ่งเข้มข้นของของดังกล่าว

เฉพาะรายการสินค้า กาแฟและชาสำเร็จรูป

- ซอส และของปรุงแต่งสำหรับทำซอส ของผสมที่ใช้ปรุงรส ๒๐๐๓
 และของผสมที่ใช้ชูรส ผงละเอียดและผงหยาบของมัสตาร์ด
 และมัสตาร์ดปรุงแต่ง

เฉพาะรายการสินค้า น้ำปลา น้ำซอว์ น้ำซอส และของปรุงแต่ง

สำหรับทำซอส ของผสมที่ใช้ปรุงรส และ

ของผสมที่ใช้ชูรส เครื่องแกง ผงละเอียด

และผงหยาบของมัสตาร์ดและมัสตาร์ด

ปรุงแต่ง

รายการสินค้า

รหัสสินค้า

เครื่องต้ม สุราและน้ำส้มสายชู

- เครื่องต้ม สุราและน้ำส้มสายชู ๒๒๐๑-๒๒๐๕
เฉพาะรายการสินค้า น้ำ น้ำหวาน น้ำแร่ น้ำอัดลม และ

เครื่องต้มอื่น ๆ ที่มีและไม่มีแอลกอฮอล์
น้ำส้มสายชู

กากและเศษที่เหลือจากอุตสาหกรรมผลิตอาหาร อาหาร
ที่จัดทำไว้สำหรับเลี้ยงสัตว์

- กากและเศษที่เหลือจากอุตสาหกรรมผลิตอาหาร อาหาร ๒๓๐๑-๒๓๐๕
ที่จัดทำไว้สำหรับเลี้ยงสัตว์

หมวด ผลิตภัณฑ์แร่

เกลือ กำมะถัน ดินและหิน วัตถุจำพวกพลาสติก ปูนขาว
และซีเมนต์

- เกลือ (รวมถึงเกลือป่นสำหรับรับประทานและเกลือแปลงสภาพ) ๒๕๐๑
และโซเดียมคลอไรด์บริสุทธิ์ จะเป็นสารละลายในน้ำหรือไม่
ก็ตามรวมทั้งทะเล

เฉพาะรายการสินค้า เกลือ

- ควินไลม์ สเตลไลม์และไฮดรอลิกไลม์ นอกจากแคลเซียม- ๒๕๒๒
ออกไซด์ และแคลเซียมไฮดรอกไซด์

เฉพาะรายการสินค้า ปูนขาว

- พอร์ตแลนด์ซีเมนต์ อะลูมิเนียมซีเมนต์ (ซีเมนต์ฟองดู) ๒๕๒๓
สแลกซีเมนต์ ซุปเปอร์ซัลเฟตซีเมนต์ และไฮดรอลิกซีเมนต์
ที่คล้ายกัน จะแต่งสีหรือเป็นซีเมนต์เม็ด (คลิงเกอร์)
หรือไม่ก็ตาม

รายการสินค้ารหัสสินค้าเฉพาะรายการสินค้า ปูนซีเมนต์

เชื้อเพลิงที่ได้จากแร่ น้ำมันแร่ และผลิตภัณฑ์ที่ได้จาก
การกลั่นสิ่งดังกล่าว สารบิทูมินัส ไซที่ได้จากแร่

- น้ำมันปิโตรเลียมและน้ำมันที่ได้จากแร่บิทูมินัส นอกจาก
ที่เป็นน้ำมันดีกรวมทั้งสิ่งปรุงแต่งที่ไม่ได้ระบุหรือรวมไว้
ในท่อน ซึ่งมีน้ำมันปิโตรเลียมหรือน้ำมันที่ได้จากแร่
บิทูมินัสตั้งแต่ร้อยละ ๗๐ ขึ้นไป โดยน้ำหนักซึ่งน้ำมัน
เหล่านี้เป็นองค์ประกอบหลักของสิ่งปรุงแต่งนั้น

๒๗๑๐

เฉพาะรายการสินค้า น้ำมันก๊าด น้ำมันเบนซิน น้ำมันดีเซล

น้ำมันหล่อลื่น น้ำมันเบรก และจารบี

- ก๊าซปิโตรเลียมเหลว และก๊าซไฮโดรคาร์บอนอื่น ๆ

๒๗๑๑

หมวด ผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรมทางเคมีหรืออุตสาหกรรมที่
เกี่ยวเนื่องกัน

เคมีภัณฑ์อนินทรีย์ สารประกอบอินทรีย์หรือสารประกอบ
อนินทรีย์ของโลหะมีค่า ของโลหะจำพวกแร่เอิร์ท ของ
ธาตุกัมมันตรังสี หรือของไอโซโทป

- ฟลูออรีน คลอรีน ไบรมีน และไอโอดีน

๒๘๐๑

เฉพาะรายการสินค้า คลอรีน

เคมีภัณฑ์อนินทรีย์

- สารประกอบอะมิโนที่มีออกซิเจนฟังก์ชัน

๒๘๒๒

เฉพาะรายการสินค้า ผงซุรอส

รายการสินค้ารหัสสินค้า

บูช
- บูช

๓๑๐๑-๓๑๐๕

สังกะสีที่ใช้ฟอกหนังหรือย้อมสี แทนนิน และอนุพันธ์ของ
แทนนิน สีย้อม สารสี (พิกเมนต์) และวัตถุแต่งสีอื่น ๆ
สีทาและวาร์นิช พัตต์และมาสติกอื่น ๆ รวมทั้งหมึก

- สีทาและวาร์นิช (รวมทั้งเอนาเมลและแลกเกอร์) ที่มีโพลีเมอร์ ๓๒๐๘
สังเคราะห์หรือโพลีเมอร์ธรรมชาติที่ดัดแปลงโครงสร้างทางเคมี
เป็นส่วนผสมหลักซึ่งกระจายหรือละลายอยู่ในตัวกลางที่ไม่
ใช้น้ำ

เฉพาะรายการสินค้า สีน้ำมัน และวาร์นิช

- สีทาและวาร์นิช (รวมถึงเอนาเมลและแลกเกอร์) ที่มีโพลีเมอร์ ๓๒๐๘
สังเคราะห์หรือโพลีเมอร์ธรรมชาติที่ดัดแปลงโครงสร้างทางเคมี
เป็นส่วนผสมหลัก ซึ่งกระจายหรือละลายอยู่ในตัวกลางที่เป็นน้ำ

เฉพาะรายการสินค้า สีน้ำ และวาร์นิช

- หมึกพิมพ์ หมึกเขียนหรือหมึกวาดภาพและหมึกอื่น ๆ จะ ๓๒๑๕
เข้มข้นหรือเป็นของแข็งหรือไม่ก็ตาม

เฉพาะรายการสินค้า หมึกที่ใช้สำหรับเขียนหรือพิมพ์

เอสเซนเชียลออยล์และเรซินอยล์ เครื่องหอม เครื่องสำอาง
หรือสิ่งปรุงแต่งสำหรับประติณร่างกายหรือประเทืองโฉม

(ทอยเล็ดเพรพาเรชัน)

- สิ่งปรุงแต่งที่ใช้แต่งเสริมความงาม หรือแต่งหน้าและสิ่ง ๓๓๐๔
ปรุงแต่งสำหรับบำรุงรักษาผิว (นอกจากยารักษาหรือป้องกันโรค)

รายการสินค้ารหัสสินค้า

รวมถึงสิ่งปรุงแต่งที่ใช้ทากันแสงแดดหรือทำให้ผิวคล้ำ สิ่ง
ปรุงแต่งที่ใช้แต่งเล็บมือหรือเล็บเท้า
เฉพาะรายการสินค้า แป้งผงโรยตัว

- สิ่งปรุงแต่งสำหรับใช้กับผม ๓๓๐๕
เฉพาะรายการสินค้า แชมพู น้ำมันใส่ผม ครีมนวดผม

- สิ่งปรุงแต่งที่ใช้เพื่ออนามัยของช่องปากหรือฟันรวมถึงเพสต์ ๓๓๐๖
เฉพาะรายการสินค้า ยาสีฟัน

สบู่ สารอินทรีย์ที่เป็นตัวลดแรงตึงผิว สิ่งปรุงแต่งที่ใช้ชักล้าง
สิ่งปรุงแต่งที่ใช้หล่อลื่น ไขมันเทียม ไขมันปรุงแต่ง สิ่งปรุงแต่งที่
ใช้ขัดเงา หรือถู เทียนไข และของที่คล้ายกัน เพสต์สำหรับ
ทำแบบ “ไขที่ใช้ทางทันตกรรม” และสิ่งปรุงแต่งที่ใช้ทาง
ทันตกรรม ซึ่งมีพลาสติกเป็นหลัก

- สบู่ ผลิตภัณฑ์อินทรีย์และสารอินทรีย์ปรุงแต่งที่มีคุณสมบัติ ๓๔๐๑
ลดแรงตึงผิวสำหรับใช้เป็นสบู่ ซึ่งมีลักษณะเป็นแท่งเป็นก้อน
หล่อหรืออัดเป็นชิ้นหรือเป็นรูปทรงใด ๆ จะมีสบู่หรือไม่ก็ตาม
รวมทั้งกระดาษ แวดคง สักหลาด และผ้าไม่ทอที่อาบซึม
เคลือบหรือหุ้มด้วยสบู่ หรือสารชักฟอก (ดีเทอร์เจนต์)
เฉพาะรายการสินค้า สบู่ สบู่ในลักษณะอื่น ๆ ผลิตภัณฑ์อินทรีย์

และสารอินทรีย์ปรุงแต่งที่มีคุณสมบัติ

ลดแรงตึงผิวสำหรับใช้เป็นสบู่

- สารอินทรีย์ที่เป็นตัวลดแรงตึงผิว (นอกจากสบู่) รวมทั้งสิ่ง ๓๔๐๒
ปรุงแต่งที่มีคุณสมบัติลดแรงตึงผิว สิ่งปรุงแต่งที่ใช้ชักล้าง

รายการสินค้า

รหัสสินค้า

(รวมถึงสิ่งปรุงแต่งสำหรับช่วยในการชักล้าง) และสิ่ง
ปรุงแต่งที่ใช้ทำความสะอาด จะมีสับหรือไม้ก็ตาม นอก
จากของตามประเภทที่ ๓๔๐๑

เฉพาะรายการสินค้า ผงซักฟอกหรือสารซักฟอกอื่น ๆ

น้ำยาหรือผงล้างพืชผักผลไม้หรือทำ

ความสะอาดเครื่องสุขภัณฑ์ และเครื่อง

ใช้ในครัวเรือน น้ำยาขัดล้างกระจก

วัตถุระเบิด ผลิตภัณฑ์จำพวกดอกไม้เพลิง ไม้ขีดไฟ แอลลอย
ที่ทำให้เกิดประกายไฟ สิ่งปรุงแต่งที่สันดาปได้บางชนิด

- ไม้ขีดไฟ

๓๖๐๕

เคมีภัณฑ์เบ็ดเตล็ด

- สารฆ่าแมลง สารฆ่าสัตว์ทะเล สารฆ่ารา สารฆ่าวัชพืช

๓๘๐๘

ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ป้องกันการงอกของพืช และผลิตภัณฑ์
ที่ใช้ควบคุมการเจริญเติบโตของพืช สารทำลายเชื้อและ
ผลิตภัณฑ์ที่คล้ายกัน จัดทำขึ้นในลักษณะหรือบรรจุภาชนะ
เพื่อการขายปลีก หรือทำเป็นสิ่งปรุงแต่ง หรือเป็นของ
สำเร็จรูป (เช่น ไม้ตะเกียง ไม้เทียนและเทียนที่ผ่านกรรมวิธี
ใช้กำมะถันรวมทั้งกระดาษดักแมลง)

เฉพาะรายการสินค้า ยาฆ่ายุงหรือแมลง ยากำจัดยุงหรือ

แมลง ยาป้องกันหรือกำจัดศัตรูพืช

หรือโรคพืช

- ตัวทำละลายและทินเนอร์ที่เป็นสารอินทรีย์ผสม ที่ไม่ได้

๓๘๑๔

รายการสินค้ารหัสสินค้า

ระบุหรือรวมไว้ในท่อน สิ่งปรุงแต่งที่ใช้ลอกสี หรือ
ลอกวารันิช

เฉพาะรายการสินค้า ทินเนอร์

หมวด ไม้และของทำด้วยไม้ ถ่านไม้ ไม้กอก และของทำด้วย
ไม้กอก ผลิตภัณฑ์ที่ทำด้วยฟาง เอสพาร์โต หรือทำด้วยวัสดุ
สานอื่น ๆ เครื่องจักสานและเครื่องสาน
ไม้และของทำด้วยถ่านไม้

— ถ่านไม้

๔๔๐๒

หมวด เชื้อไม้หรือเชื้อที่ได้จากวัสดุค้ำพวกเส้นใยเซลลูโลสอื่น ๆ
เศษและของที่ใช้ไม่ได้ที่เป็นกระดาษหรือกระดาษแข็ง กระดาษ
กระดาษแข็ง และของที่ทำด้วยกระดาษหรือกระดาษแข็ง
กระดาษและกระดาษแข็ง ของทำด้วยเยื่อกระดาษหรือทำด้วย
กระดาษ หรือกระดาษแข็ง

— กระดาษชำระ กระดาษเช็ดหน้า กระดาษทำความสะอาด
กระดาษเช็ดมือ กระดาษปูโต๊ะ กระดาษเช็ดปาก กระดาษ
ผ้าอ้อม กระดาษแทมปอน กระดาษปูเตียง และของใช้ที่
คล้ายกันสำหรับใช้ตามบ้านเรือน ของใช้เพื่อการอนามัย
หรือของใช้ในโรงพยาบาล เครื่องแต่งกายและของที่ใช้
ประกอบกับเครื่องแต่งกายที่ทำด้วยเยื่อกระดาษ กระดาษ
เซลลูโลสแวดตง หรือทำด้วยแผ่นเยื่อของเส้นใยเซลลูโลส
เฉพาะรายการสินค้า กระดาษชำระ กระดาษเช็ดหน้าและ

๔๔๑๘

กระดาษเช็ดมือ

รายการสินค้ารหัสสินค้า

- กระดาษ กระดาษแข็ง เซลลูโลสแวดคิง และแผ่นเยื่อ
ทำด้วยเส้นใยเซลลูโลสชนิดอื่น ๆ ที่ตัดตามขนาดหรือ
ตัดเป็นรูปทรงของอื่น ๆ ทำด้วยเยื่อกระดาษ กระดาษ
กระดาษแข็ง เซลลูโลสแวดคิง หรือทำด้วยแผ่นเยื่อ
ของเส้นใยเซลลูโลส

๔๘๒๓

เฉพาะรายการสินค้า กระดาษเขียนหรือพิมพ์ กระดาษสำหรับ

พิมพ์หนังสือพิมพ์

หมวด สิ่งทอและของทำด้วยสิ่งทอ

ไหม

- ไหม

๕๐๐๔-๕๐๐๖

เฉพาะรายการสินค้า เส้นด้าย ไหมพรม

ขนแกะ ขนละเอียดหรือขนหยาบของสัตว์ ด้ายขนม้า
และผ้าทอ

- ขนแกะ ขนละเอียดหรือขนหยาบของสัตว์ ด้ายขนม้า
และผ้าทอ

๕๑๐๖-๕๑๑๐

เฉพาะรายการสินค้า เส้นด้าย

ฝ้าย

- ฝ้าย

๕๒๐๔-๕๒๐๗

เฉพาะรายการสินค้า เส้นด้าย

ใยขาวประดิษฐ์

- ใยขาวประดิษฐ์

๕๔๐๑-๕๔๐๖

เฉพาะรายการสินค้า เส้นด้าย

รายการสินค้ารหัสสินค้า

- เส้นใยสังเคราะห์
- เส้นใยสังเคราะห์
- เฉพาะรายการสินค้า เส้นด้าย
- แวนดิง สักทลาดและผ้าไม่ทอ ด้ายชนิดพิเศษ เชือก
ชนิดทไวน์ คอรัคเจ ไรบ และชนิดเคเบิล และของ
ทำด้วยสิ่งดังกล่าว
- เชือกชนิดทไวน์ ชนิดคอรัคเจ ชนิดไรบ และชนิดเคเบิล ๕๖๐๗
จะถักตามยาว หรือถักแบบเปียหรือไม่ก็ตาม และจะอาบขี้ม
เคลือบ หุ้ม หรือหุ้มปลอกด้วยยางหรือพลาสติกหรือไม่ก็ตาม
เฉพาะรายการสินค้า เชือก
- ผ้าทอชนิดพิเศษ ผ้าสิ่งทอที่ทำบุบแบบทัฟต์ ผ้าลูกไม้
ผ้าเทเพสทรี ผ้าที่ใช้ตกแต่ง ผ้าปัก
- ผ้าทอหน้าแคบ ผ้าหน้าแคบที่มีด้ายพื้นประกอบเข้าด้วยกัน ๕๘๐๖
ด้วยสารยึดติดโดยไม่มีด้ายพุ่ง (บอลดัก)
เฉพาะรายการสินค้า ริมบน
- หมวด โลหะสามัญและของทำด้วยโลหะสามัญ
ของทำด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้า
- ตะปู ตะปูสั้นหัวใหญ่ หมุดกด ตะปูชนิดคอรัคเจ ๗๓๑๗
ตะปูสองขา และของที่คล้ายกัน ทำด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้า
จรมหัวทำด้วยวัสดุอื่นหรือไม่ก็ตาม แต่ไม่รวมถึงของดังกล่าว
ที่หัวทำด้วยทองแดง
เฉพาะรายการสินค้า ตะปูทุกชนิด และหมุดกด

หมายเหตุ รายการสินค้านี้จำแนกตามระบบฮาร์โมนี

ประกาศกระทรวงพาณิชย์
เรื่อง การจัดตั้งสำนักงานสาขาชั่งตวงวัด

ด้วยกระทรวงพาณิชย์เห็นสมควรจัดตั้งสำนักงานสาขาชั่งตวงวัดจังหวัดในบางจังหวัดขึ้น เพื่อให้รองรับงานของสำนักงานสาขาชั่งตวงวัดเขตบางเขต ทั้งนี้เพื่อความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และเป็นผลให้การปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการชั่งตวงวัดในส่วนภูมิภาคได้ผลสมความมุ่งหมายของทางราชการ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการชั่งตวงวัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การจัดตั้งสำนักงานสาขาชั่งตวงวัดฉบับลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๐

ข้อ ๒ ให้จัดตั้งสำนักงานสาขาชั่งตวงวัดขึ้น เพื่อปฏิบัติการตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการชั่งตวงวัด พระพุทธศักราช ๒๔๖๖ ในท้องที่ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานสาขาชั่งตวงวัดเขต ๑๐๑ ตั้ง ณ จังหวัดอุดรธานี มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในท้องที่จังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองคาย และจังหวัดเลย

(๒) สำนักงานสาขาชั่งตวงวัดเขต ๑๐๒ ตั้ง ณ จังหวัดสกลนคร มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในท้องที่จังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหาร

(๓) สำนักงานสาขาชั่งตวงวัดเขต ๑๐๓ ตั้ง ณ จังหวัดอุบลราชธานี มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในท้องที่จังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดยโสธร

(๔) สำนักงานสาขาชั่งตวงวัดเขต ๑๐๔ ตั้ง ณ จังหวัดขอนแก่น มี

อำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในท้องที่จังหวัดขอนแก่น จังหวัดกาฬสินธุ์ และจังหวัดมหาสารคาม

(๔).๑ สำนักงานสาขาชั่งตวงวัด จังหวัด ๑๐๔—๑๑ ตั้ง ณ จังหวัดร้อยเอ็ด มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในท้องที่จังหวัดร้อยเอ็ด

(๕) สำนักงานสาขาชั่งตวงวัดเขต ๑๐๕ ตั้ง ณ จังหวัดสุรินทร์ มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในท้องที่จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดศรีสะเกษ

(๖) สำนักงานสาขาชั่งตวงวัดเขต ๑๐๖ ตั้ง ณ จังหวัดนครราชสีมา มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในท้องที่จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดชัยภูมิ

(๗) สำนักงานสาขาชั่งตวงวัดเขต ๒๐๑ ตั้ง ณ จังหวัดสระบุรี มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในท้องที่จังหวัดสระบุรี และจังหวัดลพบุรี

(๗).๑ สำนักงานสาขาชั่งตวงวัดจังหวัด ๒๐๑—๐๑ ตั้ง ณ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในท้องที่จังหวัดเพชรบูรณ์

(๘) สำนักงานสาขาชั่งตวงวัดเขต ๒๐๒ ตั้ง ณ จังหวัดนครสวรรค์ มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในท้องที่จังหวัดนครสวรรค์ และจังหวัดอุทัยธานี

(๙) สำนักงานสาขาชั่งตวงวัดเขต ๒๐๓ ตั้ง ณ จังหวัดสุโขทัย มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในท้องที่จังหวัดสุโขทัย จังหวัดกำแพงเพชร และจังหวัดตาก

(๑๐) สำนักงานสาขาชั่งตวงวัดเขต ๒๐๔ ตั้ง ณ จังหวัดพิษณุโลก มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในท้องที่จังหวัดพิษณุโลก และจังหวัดพิจิตร

(๑๑) สำนักงานสาขาชั่งตวงวัดเขต ๒๐๕ ตั้ง ณ จังหวัดแพร่ มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในท้องที่จังหวัดแพร่ จังหวัดน่าน และจังหวัดอุตรดิตถ์

(๑๒) สำนักงานสาขาชั่งตวงวัดเขต ๒๐๖ ตั้ง ณ จังหวัดลำปาง มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในท้องที่จังหวัดลำปาง จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดพะเยา

(๑๓) สำนักงานสาขาชั่งตวงวัดเขต ๒๐๗ ตั้ง ณ จังหวัดเชียงใหม่ มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำพูน และจังหวัดแม่ฮ่องสอน

(๑๔) สำนักงานสาขาชั่งตวงวัดเขต ๓๐๑ ตั้ง ณ จังหวัดสุพรรณบุรี มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในท้องที่จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดอ่างทอง จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดชัยนาท

(๑๕) สำนักงานสาขาชั่งตวงวัดเขต ๓๐๒ ตั้ง ณ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในท้องที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดปทุมธานี และจังหวัดนนทบุรี

(๑๖) สำนักงานสาขาชั่งตวงวัดเขต ๓๐๓ ตั้ง ณ จังหวัดราชบุรี มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในท้องที่จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

(๑๖).๑ สำนักงานสาขาชั่งตวงวัดจังหวัด ๓๐๓-๐๑ ตั้ง ณ จังหวัดกาญจนบุรี มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในท้องที่จังหวัดกาญจนบุรี

(๑๗) สำนักงานสาขาชั่งตวงวัดเขต ๓๐๔ ตั้ง ณ จังหวัดนครปฐม มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในท้องที่จังหวัดนครปฐม จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสมุทรสาคร

(๑๘) สำนักงานสาขาชั่งตวงวัดเขต ๔๐๑ ตั้ง ณ จังหวัดฉะเชิงเทรา มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในท้องที่จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดนครนายก

(๑๙) สำนักงานสาขาชั่งตวงวัดเขต ๔๐๒ ตั้ง ณ จังหวัดชลบุรี มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในท้องที่จังหวัดชลบุรี จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดระยอง

(๒๐) สำนักงานสาขาชั่งตวงวัดเขต ๔๐๓ ตั้ง ณ จังหวัดจันทบุรี มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในท้องที่จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตราด

(๒๑) สำนักงานสาขาชั่งตวงวัดเขต ๕๐๑ ตั้ง ณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในท้องที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดระนอง

(๒๑).๑ สำนักงานสาขาชั่งตวงวัดจังหวัด ๕๐๑-๐๑ ตั้ง ณ จังหวัดชุมพร มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในท้องที่จังหวัดชุมพร

(๒๒) สำนักงานสาขาชั่งตวงวัดเขต ๕๐๒ ตั้ง ณ จังหวัดสงขลา มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในท้องที่จังหวัดสงขลา จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสตูล

(๒๒).๑ สำนักงานสาขาชั่งตวงวัดจังหวัด ๕๐๒-๐๑ ตั้ง ณ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในท้องที่จังหวัดนครศรีธรรมราช

(๒๓) สำนักงานสาขาชั่งตวงวัดเขต ๕๐๓ ตั้ง ณ จังหวัดภูเก็ต มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในท้องที่จังหวัดภูเก็ต จังหวัดพังงา จังหวัดกระบี่ และจังหวัดตรัง

(๒๔) สำนักงานสาขาชั่งตวงวัดเขต ๕๐๔ ตั้ง ณ จังหวัดยะลา มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการในท้องที่จังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี และจังหวัดนราธิวาส

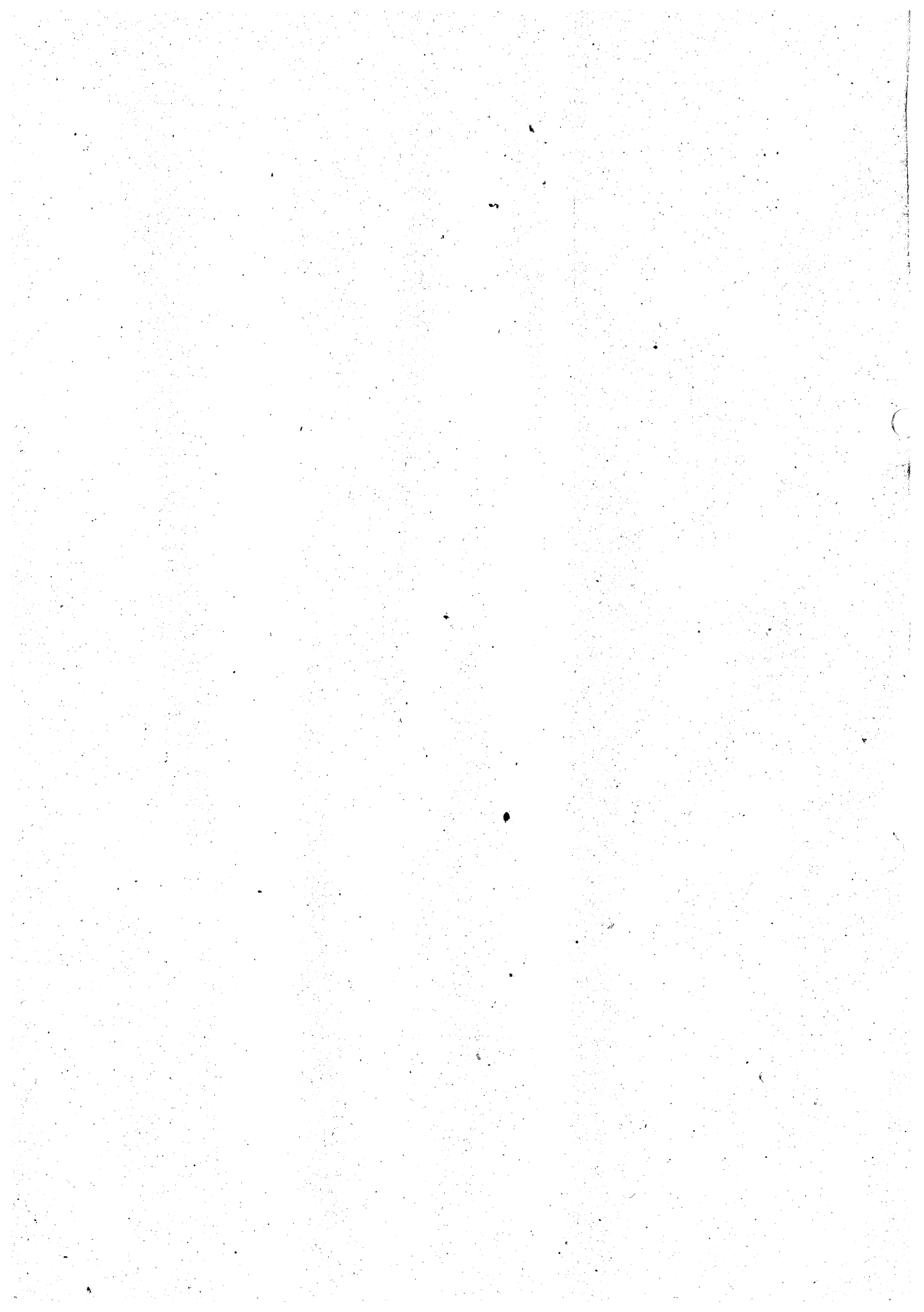
ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๓ เป็นต้นไป

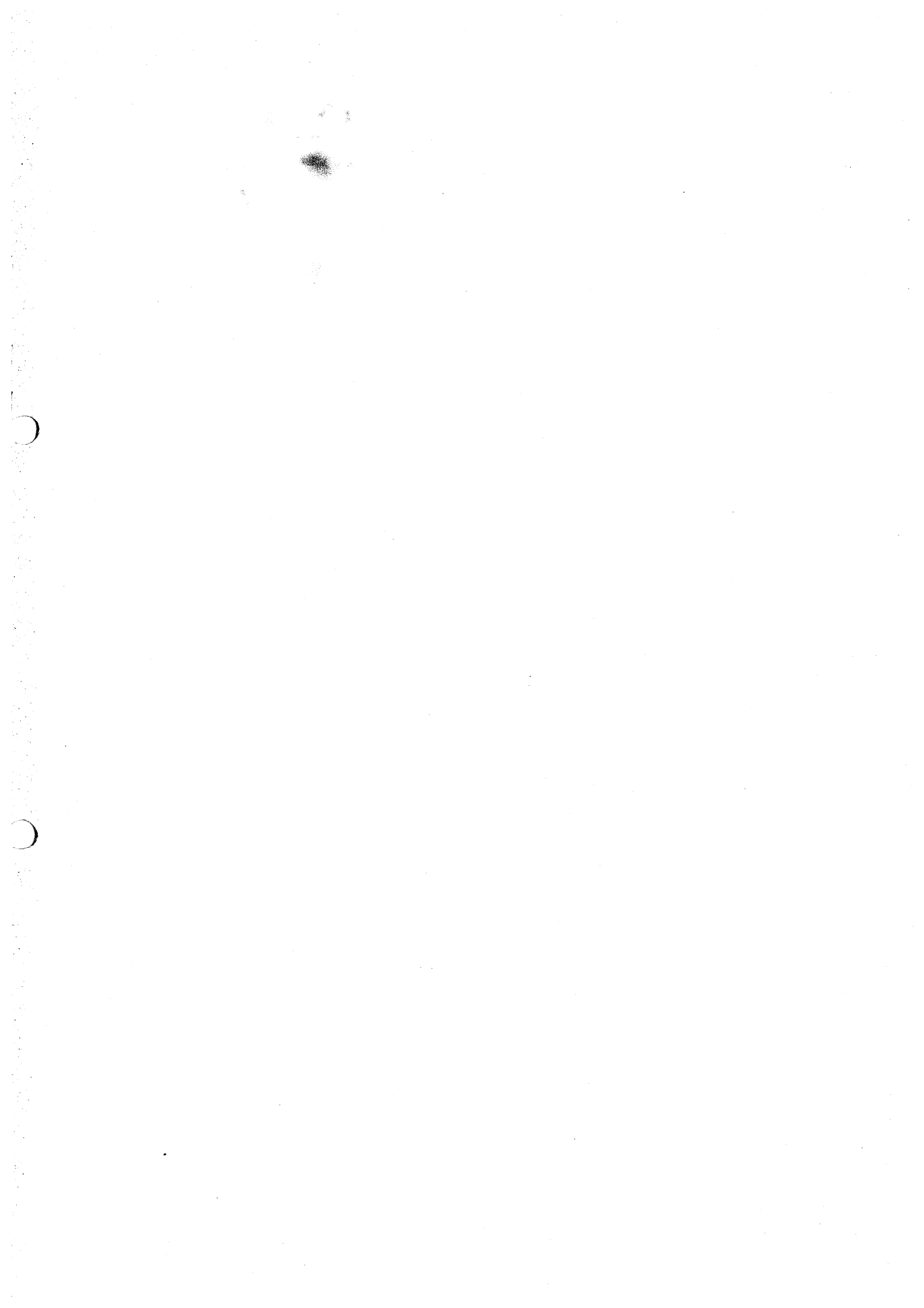
ประกาศ ณ วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๓๓

สุบิน ปิ่นขยัน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(๑๐๗ ร.จ. ๑๕ ตอนที่ ๕๓ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๓)

โปรดทราบ

หนังสือกฎหมายของ “นิติเวช” ที่ท่านซื้อไปแล้ว หากมีการแก้ไขเพิ่มเติมภายหลังจากนั้น ท่านสามารถไปซื้อเฉพาะส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติมได้ แต่โปรดอย่าให้ล่าช้านัก เพราะพิมพ์จำนวนจำกัด

โปรดอย่าลืมว่า หนังสือกฎหมายของ “นิติเวช” เป็นหนังสือกฎหมายที่สมบูรณ์ และนิติเวชเป็นที่รวมหนังสือกฎหมายประจำปี ตั้งแต่ ร.ศ. ๑ ถึงปัจจุบัน

โปรดสั่งซื้อทางไปรษณีย์ หากท่านไม่สะดวกที่จะเดินทางมาซื้อด้วยตนเอง

ไม่รับประกันหรือเปลี่ยนหนังสือที่ซื้อไปแล้ว

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์นิติเวชย์ ข้างท่าทำการ ป.ท. หน้าพระลาน
หน้าประตูวิเศษไชยศรี กรุงเทพมหานคร โทร. ๒๒๒๓๗๔๒
เรื่องไรรัชนี วิรัชลักษณ์ เจ้าของ ผู้จัดการ และผู้พิมพ์โฆษณา ๒๕๓๓